



*Zilele Europene ale Patrimoniului
19 - 21 septembrie 2025 - Giurgiu*



SUMAR

BIBLIOTECARII

● Zilele Europene ale Patrimoniului 2025: Sărbătoare la Giurgiu	pag. 1
● O carte pentru fiecare - de la Giurgiu la Roma	pag. 5
● Comori ale agricultorilor de pe meleaguri giurgiuvene	pag. 7
● Pe urmele Eugeniei...	pag. 9
● Întâlnire de suflet cu scriitoarea Victoria Furcoiu: Scrieri pentru copii de la bunica	pag. 10
● Petru Dimitrie Cercel - Gentilomul valah care a fermecat Europa	pag. 16
● Editura Coresi - regal literar la Giurgiu	pag. 18
● Standuri expoziționale la Zilele Europene ale Patrimoniului 2025, Giurgiu	pag. 22
● Colecția Biblioteca Giurgiuveană - autor Ionel Muscalu: „Aventurile extraordinare ale minunatului Og”	pag. 24
● Teatrul „Tudor Vianu” la Zilele Europene ale Patrimoniului	pag. 26
● Lansare de carte - editura Coresi	pag. 27
● Editura Tritonic: Cartea în România - de la realitate la fantezie!	pag. 28
● Cultura este respirația unui popor	pag. 29
● Editura Sud din Bolintin Vale, promotoare a culturii contemporane	pag. 33
● Întâlnirea cu istoricul Adrian Cioroianu la Zilele Europene ale Patrimoniului	pag. 35
● Ediția a V-a, 2025, a Concursului de poezie, eseu și povestire	pag. 40
● Cinema la Bibliotecă - o seară de lumină alături de Ileana Popovici	pag. 42
● Flash mob la Giurgiu - când strada devine scenă și comunitatea prinde glas	pag. 44
● Octavian Ursulescu - vocea care pune lumină pe scena muzicii românești	pag. 45
● Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” din Râmnicu Vâlcea este gazda celei mai mari cupole cu vitralii din lume	pag. 50
● Participări ale Bibliotecii Județene Giurgiu la evenimente culturale	pag. 53
● Istoria care ne leagă - lansare de carte româno-bulgară la Ruse	pag. 56
● Dublă lansare de carte - Marius Radu Eremia	pag. 58
● Biblioteca de vacanță	pag. 59
● Nocturna Bibliotecilor 2025 – Ediția a XVI-a	pag. 61
● Giurgiu - o geografie a sufletului în scrisul tinerilor	pag. 63
● Donație din biblioteca personală - Prof. univ. dr. Ștefan Păun	pag. 67
● Ognyan Stamboliev - dialog între culturile română și bulgară	pag. 69
● Presa tipărită – bastion al rezilienței culturale	pag. 70
● Parteneriatele de succes ale bibliotecii	pag. 71
● Lectura prinde viață în spații neconvenționale la Giurgiu	pag. 74
● Colecția Biblioteca Giurgiuveană - autor Petre Crăciun: „Smârdei 34”	pag. 75
● Aspecte din activitatea Bibliotecii Orășenești Bolintin Vale în anul 2025	pag. 77
● Emil Talianu - vocea calmă a orașului nostru	pag. 80

BIBLIOTECARII

revistă trimestrială editată de
Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu”
Giurgiu, în parteneriat cu ANBPR
filiala Giurgiu

Anul III, nr. 9: iulie - septembrie 2025

Colectiv redacțional:

Daniela Bardan
Otilia Pătruț
Mihai Nedelcu
Elena Damian

Semnează în acest număr:

Octavian Ursulescu
Emil Păunescu
Ionuț Radu
Mircea Paraschiv
Petra Ochișor
Lili Ganceva
Victoria Furcoiu
Ana Sivu-Daponte

și bibliotecarii:

Marilena Dumitrică
Cristina Nedelcu
Mihaela Drăgănuță
Stanca Strîcnă
Teodora Tâlpeanu
Renica Andreescu
Simona Tănase

Ionuț Mihai
Cristina Mirea
Andreea Coman
Natalia Mișu
Elena Burcin

Zilele Europene ale Patrimoniului 2025

Sărbătoare la Giurgiu

A devenit de-acum o tradiție ca în luna septembrie toate forțele culturale să se îndrepte către Giurgiu, unde anul acesta a avut loc cea de-a III-a ediție a Zilelor Europene ale Patrimoniului (ZEP), în cadrul programului „Reziliența prin cultură. Dialoguri și repere”, coordonat de Daniela Bardan, manager al Bibliotecii Județene „I. A. Bassarabescu”. Cum în cadrul ZEP a fost inclusă și a VIII-a ediție a Târgului de carte, bilanțul a bătut toate recordurile, depășind cu mult cifra de anul trecut: nu mai puțin de 61 de evenimente culturale – conferințe, lansări de carte, ateliere de lectură, expoziții, spectacole de teatru, recitaluri muzicale, proiecții de film, flash mob, dar și un minunat Târg „Comori ale agricultorilor de pe meleaguri giurgiuvene”, coordonat de inepuizabila Petra

Ochișor, directoarea Direcției pentru Agricultură Județeană Giurgiu. Onorat să fiu investit și de această dată cu titlul de președinte onorific al ZEP, mărturisesc că am parcurs cu încântare și nesaț strada din centru, Mircea cel Bătrân, blocată circulației auto și devenită astfel pietonală (excelentă idee a organizatorilor!) unde producătorii și-au expus diversele bunătăți (dacă aveam un camion le-aș fi cumpărat pe toate!), avându-i alături pe bunii prieteni Adrian Cioroianu (cu pălăria sa texană), Ileana Popovici (a dăruit apicultorilor cartea despre unchiul ei, Veaceslav Harnaj, întemeietorul apiculturii moderne), Daniela Bardan, Petra Ochișor. Ne-am oprit la standuri, am discutat cu harnicii fermieri, am gustat must și plăcinte, am făcut fotografii, am apreciat, între altele, standul

Mănăstirii Comana, vegheat de însuși părintele arhimandrit Mihail Muscariu, starețul mănăstirii, am vizitat biserica din vecinătate, pictată de Gheorghe Tăttărescu, ne-am umplut câte o punguță cu bunătăți de-ale gurii (urma o zi lungă, trebuia să ne asigurăm sufertașul!), pentru că la urma urmei vorbim de agri-CULTURĂ, oamenii aceștia sunt și ei artiști în ceea ce fac. Produse de panificație, altele pe bază de lavandă, grătare sfârâind, vinișor proaspăt, legume și fructe cât cuprinde, de toate soiurile și mărimile, o superbă expoziție de costume tradiționale locale, plus o scenă pe care evoluau cu melodii folclorice copii talentați, înveșmântați în frumoase costume populare - ce mai, o întreagă desfătare – culinară, muzicală, vizuală. Ne-am despărțit cu regret de gazdele noastre, dar și de... aromele de



Alina Meclea – inspector general școlar, Marian Damian - viceprimar municipiul Giurgiu, Daniela Bardan - manager Biblioteca Județeană Giurgiu, Otilia Pătruț - șef serviciu Biblioteca Județeană Giurgiu, pr. dr. Constantin Nedelcu, George Dobre – vicepreședinte Consiliul Județean Giurgiu, Octavian Ursulescu – președinte de onoare ZEP Giurgiu, Aneta Matei - deputat, Ion Ghimpețeanu - prefectul județului Giurgiu, Petra Ochișor - director Direcția pentru Agricultură Județeană Giurgiu

pastramă, pentru a ne îndrepta, la mică distanță (altă inițiativă înțeleaptă aceasta de a grupa pe o arie mică evenimentele importante!), către Teatrul „Tudor Vianu”, pe treptele căruia a avut loc festivitatea oficială de deschidere a ZEP. În fața unui numeros public, dar și a standurilor Târgului de carte, a rostit scurte, dar inspirate discursuri, o parte din numeroasele personalități prezente la Giurgiu în acele zile însoțite de toamnă. Între cei care au onorat cu prezența lor actuala ediție s-au numărat dirijorul Mădălin Voicu, secretar de stat la Ministerul Culturii, George Dobre – vicepreședinte al Consiliului Județean Giurgiu, prefectul Ion Ghimpețeanu (care încearcă să mă atragă în județ cu un teren de casă!), deputata Aneta Matei, administratorul public Silviu Dumitrescu, Mirel Jantea - consilier al președintelui Consiliului Județean, inspectoarea generală a Inspectoratului Școlar Alina Meclea, viceprimarii Marian Damian și Ionel Muscalu (acesta din urmă și-a lansat aici o carte pentru copii!), consilierii locali Florian Nicolae și Robert Costache. Pe esplanada teatrului ne-am delectat auzul cu refrenele

inspirate ale Orchestrei de suflători „Valahia” dirijată de Virgil Pețanca de la Centrul Cultural „Ion Vinea” (dar am dus dorul majoretelor...), din repertoriul căreia n-a putut lipsi

dând startul ZEP!). La parterul teatrului „Tudor Vianu” se află sălile „Dem Rădulescu” și „Ileana Popovici”, aceasta din urmă găzduind cele mai multe evenimente, culminând cu



Emil Păunescu, Ionel Muscalu alături de Mădălin Voicu, subsecretar de stat la Ministerul Culturii - ZEP Giurgiu (19 septembrie 2025)

celebrul vals „Valurile Dunării” de Iosif Ivanovici. Carmen Pețanca și Virgil Pețanca n-au mai convocat majoretele, în schimb au propus un spectacol folcloric susținut de ansamblul „Doina Dunării” la Ateneul „Nicolae Bălănescu” (și o critică blândă, colegială: nu se pun evenimente înainte și la aceeași oră cu festivitatea de deschidere, unde trebuiau să fie prezenți absolut toți invitații în clipa când am sunat, mândru, clopoțelul,

proiectul „Cinema la bibliotecă” moderat chiar de îndrăgita actriță, cântăreață și om de televiziune care și-a împrumutat numele sălii, Ileana Popovici fiind o celebră fiică a județului Giurgiu. Tot aici au avut loc numeroase lansări de carte ale editurilor Coresi (nu mai puțin de 15 volume!), Librex, Tritonic, Sud (editura Arco Iris și-a lansat șase volume chiar la standul de pe esplanada teatrului), precum și premiarea participanților la concursul „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor” de către cunoscuții membri ai Uniunii Scriitorilor Evelyne Croitoru și Petre Crăciun. În aceeași primitoare sală au fost lansate volumele purtând numerele 118 („Smârdei 34” – Petre Crăciun), respectiv 119 („Aventurile extraordinare ale minunatului Og” – Ionel Muscalu) din colecția „Biblioteca giurgiuveană” coordonată de Daniela Bardan.

Vă dați seama ce înseamnă



Lili Ganceva, Daniela Bardan, Virgil Pețanca, Octavian Ursulescu, Mariana Iliescu

119 volume în aceeași colecție a unei biblioteci județene? Vă dau aici în scris că așa ceva nu mai există nicăieri în țară și probabil nici în străinătate! Minunații bibliotecari (mai mult bibliotecare, dar sunt și vreo câțiva bărbați harnici!) giurgiuveni, gazdele noastre admirabile, ne-au întâmpinat zi de zi la „locul de muncă”, în foaierul Teatrului „Tudor Vianu”, cu standul propriu al Bibliotecii „I. A. Bassarabescu”, cu cele 119 titluri, dar și cu cele ale Muzeului Județean „Teohari Georgescu” (manager Ionuț Gheorghe) și ale revistei „Clubul artelor Giurgiu XXI”. Teatrul „Tudor Vianu” nu s-a lăsat nici el mai prejos, cu spectacolul stradal „Clovni pe stradă / Zâmbete pe bandă”, pe esplanada teatrului, dar și cu acela ce a închis practic manifestările, găzduit de Grădina

permanent la curent cu starea lui de sănătate. Evenimentul acesta a umplut grădina cu părinți și copii, fascinați de „Lumea

adăpostindu-se sub generoasele umbrele ale standurilor editurilor de la Târgul de carte), la o atractivă și dinamică



poveștilor”: „Sarea în bucate” și „Ursul păcălit de vulpe” (noroc că n-am apucat decât finalul, altminteri aş fi protestat vehement, nu mă păcăleşte pe mine nicio vulpe!). N-am prins

demonstrație (acum trebuie să-i spunem „flash mob”, altminteri nu mai suntem europeni!) de dansuri, în special latino, ale talentaților copii de la Asociația „Millenium Art” instruiți de coregrafla Flori Iordache, pe care o cunosc de când era balerină la Teatrul „Ion Vasilescu”.

Eleganta Sală Mică a teatrului, situată la etaj, a găzduit două întâlniri mai speciale, ambele de-acum tradiționale. Eu personal am avut ceea ce organizatorii au numit pe afiș „Întâlnirea anuală cu viitorii muzicieni și cu publicul giurgiuvean”, ocazie cu care fiecare spectator a primit câte un exemplar al revistei unde sunt redactor de o viață, „Actualitatea Muzicală”, editată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România. Din păcate, „viitorii muzicieni”, elevi ai Școlii de muzică, au absentat glorios, ca și dascălii lor, deși am donat școlii, de-a lungul timpului, cărți, partituri, CD-uri, tratate de specialitate, sperând ca acestea să le trezească interesul pentru toate genurile de muzică. Am fost



Bibliotecii Județene din str. Ștefan cel Mare. Aceasta a fost martoră în trecut a unor evenimente memorabile, la umbra nukului bătrân și la doi pași de stejarul tânăr pe care-l inspectez de fiecare dată, ca să văd cum îi mai merge (doar am pus lopata la sădirea lui!), chiar dacă Daniela Bardan mă ține

decât finalul fiindcă am admirat încântat, și acolo doar parțial (suprapunerea orelor trebuie evitată, iată ce minuni de evenimente ne-au propus organizatorii!), împreună cu Ileana Popovici și cu Daniela Bardan, instalați comod pe scaune, pe terasă (spectatorii se fereau și ei de soare

fericit să-l am lângă mine pe scenă pe Adrian Cioroianu, care nu este doar un mare istoric, ci și un meloman pasionat, iubitor și cunoscător inclusiv al genurilor muzicale „lejere” despre care am conferențiat – pop, rock, folk. Legat de folk, Ileana Popovici a intervenit și ne-a relatat despre un adevărat festival folk dintr-o comună giurgiuveană, Florești-Stoenești, unde a fost împreună cu Daniela Bardan, primarul local Dumitru Constantin, el însuși folkist, invitându-i acolo pe Mircea Vintilă, Gheorghe Gheorghiu, Ducu Bertzi. Ca să mă mențin în ambianța locală, am invitat în micul meu show doi artiști legați la rândul lor de județul Giurgiu, ei conducând la Bolintin Deal o redutabilă școală muzicală pentru cei mici, „Kids Castle”. Este vorba de îndrăgiții Camelia Florescu (cântăreață, compozitoare, poetă) și de Bela Andrași (compozitor, șef de orchestră, chitarist, profesor de muzică la Buturugeni, comuna Ilenei Popovici!). Ei au dat viață absolut incendiar, susținuți de

elegant, cedându-i locul Danielei Bardan, care l-a străjuit cu grație

Constantin Nedelcu și Georgian Tudor, Lili Ganceva (directoare a



Fanfara „Valahia” Giurgiu, dirijor Virgil Pețanca

pe parcursul conferinței sale pe inegalabilul, șarmantul Adrian Cioroianu, la care nu știi ce să admiri mai întâi: vasta cultură, cunoștințele istorice, talentul de povestitor, de adevărat actor? A abordat atâtea subiecte diverse, a răspuns la atâtea întrebări, a făcut atâtea fotografii, a dedicat zeci de cărți ale sale, apărute la Editura Curtea Veche, încât nici nu ne-am dat seama când a trecut timpul în acea după-amiază de excepție.

Ar fi nedrept să nu amintesc în

Asociației „Euroregiunea Danubius Ruse-Giurgiu”), Lia și Marian Măcelaru (Crucea Roșie), Cristina Tudorie, Mariana Iliescu (Școala gimnazială de artă „Victor Karpis”). N-au lipsit cetățeni de onoare ai județului – istoricul Emil Păunescu, Mirel Bîrlan (directorul Observatorului astronomic al Academiei Române), scriitorul Petre Crăciun, istoricul Ancu Damian, pictorița Petra Șerbănescu alături de alți reprezentanți ai literelor - Vasile Poenaru, Gina Micloș, Ana Săcrieru, Ștefan Dimitriu, Costel Nedelcu, Victoria Furcoiu, Vasile Grigore, Bogdan Hrib, Rebeca Cojocar, Dragoș C. Costache, Ion Tipsie, Mariana Badea, Sergiu Afanasu (scriitor basarabean). Dar mai ales, dacă aș putea, aș înscrie aici cu majuscule numele tuturor bibliotecarilor giurgiuveni.

Slavă vouă, meritați din plin să aveți cea mai frumoasă revistă din lume, care se cheamă, se putea altfel?, „Bibliotecarii”!

*Octavian URSULESCU
(articol preluat din Ultima oră, 13 octombrie 2025)*



public, unor creații semnate muzical de Bela Andrași și poetic de Camelia Florescu: „De la-nceput pân, la sfârșit”, „Oameni, când vă treziți?”, „Dacă aș putea”. După care m-am retras

aceste rânduri și de alți oameni deosebiți care au contribuit, fiecare în felul său, la edificarea unei ediții de colecție a ZEP: Ana Sivu Daponte (Teatrul „Tudor Vianu”), preoții Silviu

Proiect internațional al Bibliotecii Județene Giurgiu pentru românii din Diaspora

O carte pentru fiecare - de la Giurgiu la Roma

Consulatul General al României la Roma este un pilon esențial pentru comunitatea românească din Italia. Sub conducerea consulului general Marian Popescu, instituția s-a remarcat printr-o serie de inițiative menite să întărească legăturile cu cetățenii români și să promoveze cultura națională în Peninsula. Anul

care își exprima dorința de a primi o carte în limba maternă. Proiectul urmărește crearea unor fonduri de carte în limba română în bibliotecile penitenciarelor din zona de competență a consulatului, oferind acces la cultură și educație celor care doresc să păstreze legătura cu limba și identitatea românească.

Județeană „I.A. Bassarabescu” din Giurgiu, condusă de manager Daniela Bardan. Cu o donație generoasă de 500 de volume, biblioteca a transformat acest proiect într-un adevărat pod între comunitatea din România și cei aflați în detenție, aducându-le nu doar cărți, ci și o rază de speranță și încurajare prin lectură. Atmosfera întâlnirii a fost completată de doamna Anna Nuțu, președinta asociației „Arte, Curiosità e non solo”, care a prezentat proiectele culturale în derulare și a oferit Consulatului două volume semnate de ea sau realizate în colaborare.



Consul general Marian Popescu și manager Daniela Bardan

acesta a dat startul proiectului „O carte pentru fiecare”, un gest de apropiere culturală dedicat cetățenilor români aflați în centrele de detenție din zona de competență. Originea simbolică a proiectului: ideea a pornit de la o scrisoare trimisă de un deținut român dintr-un penitenciar din zonă,

Biblioteca Județeană Giurgiu se distinge printr-un angajament constant față de promovarea culturii și educației, derulând proiecte menite să ajungă la toate segmentele comunității românești. Pe 2 iulie 2025, sediul consulatului a fost animat de vizita unei delegații speciale de la Biblioteca

Consulul general Marian Popescu a întâmpinat vizitatorii și le-a prezentat proiectele actuale ale consulatului, subliniind activitățile echipei sale atât la sediul din Roma, cât și în cadrul consulatelor itinerante:

- Programul „Ora Consului General” reprezintă o platformă inovatoare prin care cetățenii români pot interacționa direct cu reprezentanții consulatului. Aceste sesiuni de audiență, desfășurate în fiecare vineri, oferă posibilitatea de a discuta despre diverse aspecte

administrative, juridice și culturale.

- Un alt proiect remarcabil este „Consul General pentru o zi”, inițiativă care permite tinerilor români să înțeleagă mai bine funcționarea instituțiilor diplomatice și să participe activ la viața comunității. Prin implicarea directă, tineretul român are ocazia să își exprime opiniile și să contribuie la dezvoltarea relațiilor bilaterale.

Colaborări și parteneriate

Consulatul General al României la Roma colaborează strâns cu autoritățile locale, instituțiile educaționale și organizațiile culturale pentru a organiza evenimente care promovează cultura română și sprijină integrarea românilor în societatea italiană. Aceste

parteneriate sunt esențiale pentru întărirea relațiilor bilaterale și pentru asigurarea unei prezențe active a României în Italia.

Implicarea instituției în inițiativa „O carte pentru fiecare” a Consulatului General al României la Roma este un exemplu elocvent al modului în care bibliotecile pot deveni veritabile conexiuni între cetățenii din țară și cei aflați în diaspora. Astfel, cărțile devin instrumente de educație, cultură și conectare emoțională, iar biblioteca, un catalizator al solidarității și responsabilității civice. Impactul acestor acțiuni se resimte dincolo de granițele României. Pentru românii din diaspora, proiectele Bibliotecii Județene Giurgiu transmit un mesaj clar: cultura română este vie, accesibilă și aproape,

indiferent de locul în care trăiesc. Prin eforturile sale, Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” din Giurgiu demonstrează că rolul unei biblioteci nu se limitează la colecțiile de cărți, ci se extinde la educație, coeziune comunitară și promovarea valorilor naționale, cu un impact real asupra vieții românilor, atât în țară, cât și în afara ei.

Consulatul General al României la Roma a transmis mulțumiri și recunoștință pentru sprijinul acordat președintelui Consiliului Județean Giurgiu, domnul Toma-Florin Petcu care a sprijinit acest demers cu o valoare profund umană și culturală, destinat unor persoane aflate în situații vulnerabile, pentru care o carte poate însemna un pas spre speranță și reintegrare.



Delegația Bibliotecii Județene Giurgiu alături de consulul general al României la Roma Marian Popescu, consul Mariana Olteanu și Anna Nuțu

Comori ale agricultorilor de pe meleaguri giurgiuvene

Într-o atmosferă plină de farmec și emoție, Giurgiu a găzduit în zilele de 19-21 septembrie 2025 cea de-a treia ediție a Zilelor Europene ale Patrimoniului, o manifestare devenită deja tradiție pentru locuitorii județului. Evenimentul a reunit, sub semnul unității culturale europene, oameni ai locului, artiști, meșteșugari și iubitori ai tradiției, într-o sărbătoare care a pus în valoare patrimoniul material și imaterial al zonei.

Deschiderea festivă a avut loc pe pietonala șoselei Mircea cel Bătrân, transformată pentru două zile

într-un veritabil centru cultural și gastronomic în aer liber. Târgul intitulat „Comori ale agricultorilor de pe meleaguri giurgiuvene” a adus în fața publicului cele mai alese produse ale fermierilor locali: miere de albine, brânzeturi, zacuscă, siropuri naturale, vinuri și dulciuri tradiționale. Atmosfera a fost întreținută cu voie bună și cântec, portul popular și culorile vii ale standurilor contribuind la imaginea unei comunități mândre de identitatea sa rurală.

Evenimentul s-a bucurat de sprijinul autorităților locale și

județene, fiind onorat de prezența unor invitați de seamă: deputatul Aneta Matei, prefectul județului, prof. Ion Ghimpețeanu, parohul mănăstirii Comana, părintele Mihail Muscariu precum și administratorul public al Consiliului Județean Giurgiu, Silviu Dumitrescu. De asemenea, Octavian Ursulescu, reputatul om de televiziune, a fost președinte de onoare al ediției, aducând un plus de rafinament și căldură evenimentului. Cu vocea sa inconfundabilă, a prezentat momentele artistice, oferind publicului o veritabilă lecție de eleganță și



Părintele Georgian Tudor, Petra Ochișor, George Dobre, Ileana Popovici, Adrian Cioroianu, Mariana Iliescu, Octavian Ursulescu, Daniela Bardan, Liliana Ciobanu



Bucuria unei zile cu soare pe plai giurgiuvean



Voie bună pe străzile din Giurgiu



Octavian Ursulescu, Daniela Bardan, Ion Ghimpețeanu, Aneta Matei, Silviu Dumitrescu

respect pentru cultură.

Un alt moment de mare apreciere a fost programul artistic folcloric, susținut de ansambluri din școlile și cluburile culturale ale județului. Copiii, îmbrăcați în costume populare autentice, au dansat și au cântat cu entuziasm, oferind publicului o demonstrație de pasiune și respect pentru tradițiile românești.

Nici gastronomia tradițională nu a lipsit din această sărbătoare. Pe lângă

vinul roșu și strugurii copti, delicata târgului a fost pâsatul, un preparat rustic specific zonei de sud a României, redescoperit și reinterpretat în spiritul autentic al vremurilor de altădată. Aromele îmbietoare, mirosul pâinii calde și voia bună au transformat evenimentul într-o adevărată sărbătoare a toamnei, o celebrare a muncii câmpului și a rodului pământului.

Ediția din 2025 a Zilelor Europene ale Patrimoniului la

Giurgiu a confirmat încă o dată că tradițiile nu sunt doar amintiri, ci expresii vii ale sufletului românesc. O sărbătoare care a unit generații și a oferit prilejul de a reflecta asupra valorilor care ne definesc ca popor.

Cu astfel de evenimente, Giurgiu devine un reper al păstrării și promovării patrimoniului, demonstrând că tradiția și modernitatea pot conviețui în armonie.

Petra Ochișor



Alexandru Nedelea, Daniela Bardan, Ionuț Gheorghe, Octavian Ursulescu, pr. Tudor Georgian, Otilia Pătruț



În Parohia „Buna Vestire”, Părintele Tudor Georgian alături de Adrian Cioroianu și Octavian Ursulescu



Corul „Șoaptele Îngerilor” din comuna Vărăști, Giurgiu



Petra Ochișor, Aneta Matei, Ion Ghimpețeanu, Marian Măcelaru și membri ai Crucii Roșii Giurgiu



Marian Dumitru, Aneta Matei, Octavian Ursulescu, Daniela Bardan, Ion Ghimpețeanu, Petra Ochișor, Mihai Gheonu, Mariana Bardă



Ileana Popovici, Petra Ochișor și participanți la târg

Biografii uimitoare la Zilele Europene ale Patrimoniului 2025

Pe urmele Eugeniei...

Giurgiu a celebrat centenarul Eugeniei Popescu-Judetș în cadrul Zilelor Europene ale Patrimoniului. Printre momentele cele mai așteptate s-a numărat intervenția lui Mădălin Voicu, subsecretar de stat în Ministerul Culturii, care a adus un emoționant omagiu personalității sărbătorite. Evenimentul a fost moderat de Emil Păunescu, muzeograf giurgiuvean, de Ionel Muscalu și de Remus Găină, fiecare subliniind importanța moștenirii culturale lășate de Eugenia Popescu-Judetș.

Spre sfârșitul anului 2018 mi-a căzut în mână ultimul număr al revistei bucureștene „Jurnalul literar”, în care am citit un articol al Victoriei Dragu Dimitriu, intitulat „Evghenia, înțeleapta”. Despre autoarea lui știam că fusese realizatoare la Radio România și că scrisese câteva volume de interviuri cu Povești ale unor doamne și domni din București. Nu mică mi-a fost mirarea când am aflat din acel articol că Eugenia Popescu-Judetș este născută în orașul nostru. I-am făcut un rezumat și l-am publicat la rubrica mea din gazeta locală „Jurnal...” (nr. 17, 25.01.2019, p. 6). Ulterior, am inclus materialul cu pricina în articolul *Giurgiuvence celebre* din revista „Sud” (nr. 5-6, mai-iunie 2023, p. 7), iar anul trecut l-am prezentat la Congresul Național al Istoricilor Români de la Suceava, printre exemplele ce ilustrează tema *Emanciparea femeilor dintr-un oraș de provincie românesc spre sfârșitul secolului al XIX-lea și în prima jumătate a secolului XX. Studiu de caz: Giurgiu*.

În această primăvară, doamna psihosociolog Cornelia Prioteasa, înscrisă la Școala doctorală pendentă de Academia Română, a propus Primăriei noastre aniversarea centenarului nașterii acestei strălucite fiice a municipiului Giurgiu. Imediat după aceea, am și realizat împreună o emisiune „Între DA și

NU” la televiziunea locală. Prin amabilitatea Direcției Evidenței Persoanelor am obținut o imagine a certificatului de naștere, iar cu sprijinul colegelor de la Serviciul



Eugenia Popescu-Judetș

Județean al Arhivelor Naționale alte informații prețioase. La inițiativa mea, Biblioteca Județeană „I. A. Bassarabescu” a achiziționat singura carte postumă a savantei aniversate (tradusă în românește și publicată la Editura Curtea Veche în 2018) și a împrumutat de la Biblioteca Metropolitană din București cărțile Victoriei Dimitriu. La 15 iunie a. c., Muzeul a găzduit o manifestare a Cenaclului literar-artistic „Luceafărul”, când doamna profesoară Petronela Toma ne-a făcut plăcuta surpriză de a lansa cartea Punți cardinale, apărută recent la Editura Amurg Sentimental și prefată de Ion Machidon. Fără a fi cercetătoare

profesionistă, autoarea acestei cărți a intuit valoarea excepțională a vieții și operei Eugeniei Marinescu (devenită prin căsătorie Popescu-Judetș) și, adunând cap la cap diverse surse gășibile pe internet, a pus la dispoziția publicului larg, îndeosebi a tineretului, povestea unei cariere exemplare.

La 19 septembrie 2025, când se împlinesc 100 de ani de la venirea pe lume a acestei glorii a culturii române, respectată în mediile intelectuale din S.U.A., Germania și mai ales Turcia și readusă la lumină în țara ei natală, la Giurgiu se va dezveli un mic monument memorial pe locul liceului urmat de ea, va avea loc un simpozion științific cu invitați de marcă din Capitală și va fi vernisată o fotoexpoziție în foaierea Ateneului „Nicolae Bălănescu”.

Anterior, Consiliul local – la propunerea noastră – i-a conferit titlul de Cetățean de onoare „post-mortem”, iar Centrul Județean pentru Conservarea și Valorificarea Tradiției Populare s-a pregătit spre a-i adopta patronajul spiritual.

Pe drumul deschis de cei amintiți, următorii istorici pasionați de biografii uimitoare vor putea afla multe elemente care să ne facă mândri ca giurgiuveni, ca români și ca ai lumii cetățeni.

Emil PĂUNESCU

**Întâlnire de suflet cu scriitoarea Victoria Furcoiu:
”Prin iertare și iubire, poți transforma răul în bine!”**

Scrieri pentru copii, de la bunica

Editura Arco Iris din Brașov a fost prezentă și anul acesta la Giurgiu, în cadrul Zilelor Europene ale Patrimoniului, cu lansări de carte din colecția „Scrieri pentru copii, de la bunica”.

Cu un stil blând și luminos, Victoria Furcoiu și-a întâmpinat publicul cu aceeași căldură pe care am întâlnit-o de fiecare dată. Toate poveștile de la „Bunica” sunt invitații adresate copiilor, dar și adulților. Invitații către o lume care ne amintește de frumusețea poveștilor de altădată, acolo unde magia se îmbină cu realitatea și se transformă în universul minunat al copilăriei.

Cu mult entuziasm, copiii au intrat în universul fascinant al scriitoarei, într-un moment unic, interactiv, pregătit special pentru ei de minunata „Bunică”. Ca de fiecare dată, Victoria Furcoiu a reușit să aducă lumea minunată a poveștilor, ghicitorilor și fabulelor mai aproape de cei prezenți. Personajele amuzante și sfaturile educative din cărțile prezentate i-au cucerit pe cei mici. Fiecare întâmplare povestită s-a transformat într-o lecție despre bunătate, curaj, prietenie, respect și dragoste pentru natură, toate cu scopul de a-i apropia pe copii de lectură și de cărți. „Le recomand cu căldură copiilor să citească aceste cărți, pentru că totul e o rimă, o bucurie, o veselie. Mie îmi place să aduc bucurie în

jurul meu, de aceea am creat personaje amuzante și povești cu final fericit.” (Victoria Furcoiu, „Bunica”, pentru EBS Radio)

La acest eveniment special au participat 269 de preșcolari, elevi și cadre didactice, de la instituții de învățământ

Adriana Geantă) și Școala Gimnazială „Sfinții Martiri Brâncoveni” Giurgiu (prof. Larisa Avram).

Victoria Furcoiu, cunoscută de micii ei cititori drept „bunica ce scrie poezii și povești în versuri”, a ales să-și transforme



partenere: Grădinița cu Program Prelungit „Prichindeii” Giurgiu (director prof. Valentina Ștefania Coman, prof. Corina Mihai, prof. Georgeta Breazu, prof. Anca Popa, prof. Adina Cistică, prof. Delia Ciumberică, prof. Bianca Szasz, prof. Mirela Nedelcu, prof. Ionela Agraviloaiei, prof. Florentina Chițu), Grădinița cu Program Prelungit „Căsuța Fermecată” Giurgiu (director prof. Mădălina Ionela Sandu-Guriță, prof. Nicoleta Cuțurescu, prof. Andreea Graure), Școala Gimnazială Nr. 7 Giurgiu (prof. Alina Voicu, prof. Camelia Garagancea, bibliotecar școlar

dorul de povești și dragostea pentru cei mici într-o adevărată misiune: aceea de a scrie pentru copii. Sub semnul tandreței și al înțelepciunii, au prins viață volumele din colecția „Scrieri pentru copii, de la bunica”, o serie de cărți în care versul se împletește cu zâmbetul, iar fiecare poezie poartă o lecție de bunătate, curaj sau prietenie. Copiii învață, citind-o, că lumea este frumoasă atunci când este privită cu ochii inimii. Toate cărțile Victoriei Furcoiu pot fi găsite la Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, un loc care sprijină constant

literatura pentru copii și autorii locali.

Prin scrisul ei, autoarea amintește de serile de altădată, când bunicii povesteau la gura sobei, iar copiii ascultau cu ochii mari și inimile deschise. Cărțile sale sunt povești pentru cei mici și, în același timp, o invitație pentru părinți și bunici de a redescoperi bucuria lecturii împreună. În interviurile sale, bunica Victoria vorbește cu modestie și căldură despre educație, despre frumusețea limbii române și despre rolul poveștilor în formarea copiilor. Crede cu tărie că o carte frumoasă poate deveni un prieten bun pentru orice copil, iar o poezie spusă cu drag poate aprinde scânteia imaginației.

Victoria Furcoiu este vocea blândă care dăruiește lumină și speranță prin cuvânt. Cărțile ei sunt scrisori deschise către copilăria din noi toți - acea parte curată și plină de mirare, care nu ar trebui să se stingă niciodată.

Interviu acordat Bibliotecii Județene Giurgiu de Victoria Furcoiu (2021)

Cine sunteți, doamnă, Victoria Furcoiu - Bunica?

V.F.: - Înainte de toate, vreau să vă mulțumesc pentru această invitație la dialog. Ca răspuns la întrebare, pot spune că sunt un om obișnuit, de profesie

asistentă de Ginecologie-Obstetrică, pensionară, căsătorită, mamă a două fiice, Roxana Handaric și Raluca Furcoiu, bunică a trei nepoți, Teodor Matei, Marisa și Iancu. Sunt un om iubitor de oameni, de copii, de natură, de poezie, de frumos.

Într-o carte, iar eu, de câte ori se întâmpla ceva interesant în viața mea, îmi spuneam: „și despre asta o să scriu în cartea mea ... , când voi avea timp să scriu o carte” (adică după ce voi încheia activitatea profesională). Când am încheiat activitatea profesională, eram deja bunică

și m-am dedicat întru totul acestui rol, cu mult drag și multă implicare, dar nici vorbă să mai fi rămas timp pentru altceva, mai ales pentru scris. După ce Marisa a început școala, și Teodor Matei a mers la grădiniță, având mai mult timp liber, mă gândeam să mă apuc de scris, dar pentru că îi vedeam atât de încântați de povești și de poezii (le citeam în fiecare seară, încă de la un an), aș fi vrut să scriu ceva care să fie pentru ei, copii, nu pentru când vor fi adulți. Nu știam cu ce să încep, până când Matei, care avea aproape 4 ani, m-a rugat să-i spun o ghicitoare. Nu mi-a

venit în gând nici una și am fost nevoită s-o compun. Fiind în mașină, am zis: „Cine-aleargă pe șosea, /Are patru roți sub ea,/Un rezervor cu benzină, / Ghicește! E o ... ?”, la care a venit răspunsul: „E o mașină, bunica! Dar e prea ușoară, poți să-mi spui alta?”. I-am făcut alta și alta, îi plăcea teribil jocul de-a ghicitul (a devenit mai cooperant, mai comunicativ, mereu foarte dornic de a fi pus



Cum a apărut ideea cărților pentru copii? De ce scrieți poezii pentru copii și nu proză pentru copii?

V.F.: - Ideea de a scrie o carte m-a urmărit de-a lungul vieții. Părinții mei, care erau buni povestitori și care au trăit cele două războaie mondiale, mi-au povestit multe întâmplări interesante, unele dintre ele cam triste, dar demne de adunat

la încercare), iar când m-am trezit cu un caiet plin de ghicitori, am zis: „asta trebuie să scriu, cărți pentru copii, pentru nepoții mei și pentru toți copiii”. Așa a apărut prima carte din colecție – „Ghicitori pentru copii” (Editura Arco Iris Brașov), cu care i-am provocat la gândit pe nepoții mei și le-am deschis apetitul pentru versuri, așa încât, când, văzând că îmi ies versurile, am scris „Povești nemuritoare în versuri”, li se părea ceva normal ca poveștile să fie așa, pentru că versul este

lată, spre exemplu, începutul poveștii „Câinele mofturos” din cartea „Povești nemuritoare în versuri” (cea de-a doua carte din Colecția „Scrieri pentru copii, de la bunica”, reeditată anul acesta): „A fost, demult, un om bogat. / Boier îi spuneau cei din sat, / Căci era foarte înstărit / Și-avea cam tot ce și-a dorit / Și-un câine-avea, unul de rasă ...”. Consider că scrierea în versuri mă reprezintă ca mod de a scrie și de a gândi, fiind în același timp o provocare la competiție cu mine însămi.



mai ușor de înțeles și de reținut, are o sonoritate aparte, care atrage în mod plăcut atenția copilului. Prin urmare, pot spune că am ales să scriu în versuri și nu în proză, nu doar pentru că iubesc eu poezia, ci pentru a ajuta micul ascultător sau cititor să înțeleagă mai ușor o poveste, să rețină mai bine mesajele ei. Mi-ar fi fost mai ușor să scriu în proză, dar nu cred că ar fi avut același farmec, pentru că rimele nu fac altceva decât să înfrumusețeze un text și, cu o intonație adecvată, să trezească și mai mult interes.

Seria „Scrieri pentru copii, de la bunica” cuprinde șaisprezece cărți ilustrate pentru copii. Prezențați-ne-o pe scurt, vă rugăm.

V.F.: - Cele șaisprezece cărți sunt numerotate în ordinea apariției lor. Colecția cuprinde două cărți de ghicitori: cartea nr. 1 - „Ghicitori pentru copii”, care se adresează copiilor între trei și opt ani, conținând o sută de ghicitori (unele mai ușoare, care să-i dea copilului încredere, altele, să-l determine să gândească pentru a găsi

răspunsurile), completată cu desene explicative colorate și de colorat, și cartea nr. 15 - „Ghicitori pentru cei mai marișori”, pentru copii între 8 și 14 ani (o sută treizeci de ghicitori provocatoare, cu teme din: gramatică, geometrie, geografie, anatomie, zoologie etc., primele nouăzeci și cinci cu desene explicative, colorate). Ambele sunt foarte interesante pentru copii, apreciate de părinți, bunici și cadre didactice, având rol foarte important în dezvoltarea vocabularului și gândirii copilului, aducând un plus de cunoaștere, prin însușirea unor noțiuni noi, și un plus de exersare a minții. Cărțile de povești (nr. 2 - „Povești nemuritoare în versuri”, nr. 3 - „Povești din curtea bunicilor”, nr. 11 - „Povestiri hazlii”, nr. 12 - „Pățaniile motanului Măslă”, nr. 13 - „Capra cu trei iezi supraviețuitori”), conțin povești cu personaje amuzante, cu final fericit, foarte agreate de copii. Alte patru cărți din colecție, conțin fabule. Este vorba despre cartea nr. 7 - „Fabule” (reeditată recent, cu adăugarea a altor trei fabule la conținutul ediției precedente), cartea nr. 8 - „Vulpea păcălită de urs” (concepută ca o continuare a poveștii Ursul păcălit de vulpe, de Ion Creangă), Cartea nr. 10 - „Vulpea furăcioasă” și cartea nr. 16 - „Povești cu secrete”. Aș sublinia faptul că, prin rolul moralizator al fabulei, copilul este ajutat să facă distincție între bine și rău (învățând din pățaniile personajelor), deci fabula, această poveste în versuri, pilduitoare, poate fi considerată o metodă de educare, de modelare a comportamentului, potrivită

sensibilității copilului, mult mai eficientă decât o metodă restrictivă, categorică, impusă acestuia. Celelalte cărți, nr. 4 – „Sfaturi educative, deprinderi sănătoase și bune maniere pentru copii”, nr. 5 – „Alfabetul vesel”, nr. 6 – „Învățăm să măsurăm timpul”, nr. 9 – „Să ocrotim planeta!”, au un important rol educativ (acasă în grădinițe și școli), în însușirea prin poezie a deprinderilor sănatoase și a bunelor maniere, învățarea unităților de măsură ale timpului, cunoașterea importanței ocrotirii mediului înconjurător, învățarea prin jocul cu rime a alfabetului și corectarea dicției. Cartea nr. 14 – „Teatru pentru copii”, cuprinde cinci piese de teatru și o scenetă, sunt povești pline de umor, ușor de pus în scenă sau de interpretat acasă, cu participarea copiilor și a părinților. Noi am făcut asta de multe ori cu nepoții și distracția a fost maximă.

De unde vă inspirați când scrieți? Cum / unde scrieți, aveți

o rutină a scrisului?

V.F.: - În primul rând, nepoții mi-au provocat inspirația, mai întâi cu ghicitorile, apoi, sugerând subiecte cu personaje și întâmplări din realitate, cerându-mi să scriu despre ei, despre pisicile noastre, câinii noștri, întâmplări amuzante etc. Așa au apărut povești cum ar fi: „Marisa și cățelușa”, „Gaurii și coțofana”, „Câinele și pisica”, „Pisoiul și șoricelul”, „Vulpea furcioasă”, „Pățaniile motanului Müsli” etc. M-au mai inspirat poveștile mamei pe care le-am adaptat în versuri, astfel încât să fie cât mai interesante, cu morale educative („Câinele mofturos”, „Taina reușitei”, „Calul și măgarul”, „Broscuța optimistă”, „Țestoasa învingătoare”). Am scris mult din imaginație, din dorința de a crea personaje amuzante, povești cu final fericit, pe placul copiilor și pentru educația lor. Am scris când mi-a venit o idee, ziua, noaptea, pe unde am apucat, pe bilețele, pe foi, încercând să fructific orice moment de inspirație. Dar cu

toate sursele de inspirație existente pe pământ, rămân la concluzia că pentru cel care scrie (poezie, proză), ca și pentru toți cei care creează din dorința de a fi de folos omenirii, **INSPIRAȚIA ESTE DIVINĂ.**

Ce vă place să citiți?

V.F.: - Îmi place să citesc poezie, proză umoristică, romane, reviste de cultură, literatură și artă, literatură pentru copii și tineret, cărți de psihologie și dezvoltare personală, medicină homeopată etc.

Poezia, versurile ritmate pentru copii, se apropie cel mai bine de jocurile copilăriei. Multe jocuri cuprind refrene și rime pentru a-i atrage și a-i face pe copii să le rețină și să își dezvolte astfel creativitatea și imaginația. Cum credeți că pot folosi părinții și cadrele didactice poeziile în educația copiilor?

V.F.: - Atât părinții, cât și cadrele didactice pot folosi poezia în educația copiilor. Încă de la vârsta de doi ani, copilul



poate fi antrenat de părinți în jocul miraculos al poeziei, prin strofe, mici poezioare sau cântecele care atrag plăcut atenția copilului, făcându-l treptat să reușească să imite sunetele, apoi să reproducă versurile și chiar să asculte povești cu rime. Poezia poate fi considerată punctul de plecare al învățării. În grădinițe, copiii pot fi ajutați să învețe prin poezie, cifrele, alfabetul, despre plante, păsări, animale, anotimpuri, zilele săptămânii, bune maniere etc., putând fi fascinați și de povești în versuri pe care le înțeleg și le rețin cu

stimuleze interesul pentru creația poetică, dar și prin antrenarea copiilor la comentarii despre învățămintele desprinse din poeziile și poveștile în versuri (fabulele) citite sau ascultate, ceea ce ajută dezvoltarea gândirii și a exprimării libere.

În cadrul activităților la care am participat, organizate la biblioteci, târguri de carte, în librării, în școli, alături de copii, însoțiți de cadre didactice, părinți, bunici (club de lectură, seară de poveste, întâlnire cu un autor, lansare de carte), am constatat deschiderea pentru

să compun în versuri o poezie despre meserii pentru a-i fi mai ușor să le prezinte copiilor. De asemenea, la târgurile de carte la care am participat, am avut bucuria să constat că multe cadre didactice au apreciat faptul că am ales să scriu în versuri, iar majoritatea părinților au fost încântați de alegerea mea.

Poate fi o provocare pentru unii părinți să le fie alături copiilor lor, având în vedere intensă tehnologizare a vieții tuturor. Ce sfaturi aveți pentru părinți în acest sens?

V.F.: - Fără a minimaliza importanța mijloacelor de informare moderne, pe tabletă, televizor, telefon, oricât de la îndemână și ușor de folosit ar fi, vreau să amintesc că accesarea lor în exces, mai ales de către copilul mic, preșcolar și școlar (după cum s-a constatat, în urma studiilor făcute de cercetători), inhibă dezvoltarea imaginației, a creativității, a atenției etc., putând duce chiar la analfabetismul funcțional. Prin urmare, este nevoie de multă cumpănă în realizarea programului copilului, iar lectura (poezie, proză), jocurile, cântecelele, mici scenete interpretate cu copiii, cât mai mult timp petrecut împreună cu ei, constituie metodele cele mai eficiente pentru a asigura dezvoltarea armonioasă a copilului. Aș sfătui părinții să le citească încă de timpuriu (povestea de seară face somnul liniștit), în reprize scurte, pentru a nu-i plictisi, povești care să-i atragă, să-i amuze, să le stimuleze curiozitatea, dorința de cunoaștere, să-i antreneze în jocuri care solicită gândirea și



ușurință. În școli, la orele de lectură, în cadrul cluburilor de lectură sau ceneclurilor literare, cadrele didactice pot folosi poezia inițiind simpozioane de poezie, dedicate poezilor, din ale căror creații copiii să desprindă mesaje interesante și educative, prin mici recitaluri de poezie, care să ajute copiii nu doar să memoreze, ci să interpreteze artistic, să învingă emoțiile, și să

poezie, atât declarativ din partea doamnelor educatoare, învățătoare, profesoare, cât și din dorința exprimată de copii de a recita, multe dintre poezii fiind creații proprii ale copiilor sau ale cadrelor didactice, ceea ce demonstrează o bună cunoaștere a importanței folosirii poeziei în educarea copiilor. Am avut solicitare din partea unei doamne educatoare

rezultatele pozitive se vor vedea în timp. Nu mai insist asupra detaliilor tehnice legate de importanța lecturii, dar adaug un îndemn pe care îl adresez tuturor părinților:

„Cumpără o carte pentru copilul tău,

Citește-i o poveste și n-o să-ți pară rău!”

Prezentați-ne noul volum de fabule, apărut anul trecut – „Povești cu secrete”.

V.F.: - Volumul „Povești cu secrete”, apărut anul trecut (Editura Arco Iris – Brașov), cuprinde șase fabule: „Taina reușitei” (secretul gândirii pozitive), „Țestoasa învingătoare” (un secret al succesului), „Calul și măgarul” (prețul încorectitudinii), „Găleata și ceaunul” (secretul respectului), „Păianjenul, albina, furnica și musca” (prețul neascultării), „O simplă întâmplare”. Despre sursa de

inspirație pentru primele trei fabule (povești aflate de la mama în situații când știa să ne ajute să alegem conduita cea mai bună), ar fi mult de povestit, dar poate vor mai fi și alte ocazii. Ce vreau să mai subliniez este faptul că din fiecare poveste, presărată cu umor, copilul poate învăța un lucru important, demn de reținut pentru toată viața. Moralele sunt scrise pe ultimele două pagini, iar copilul care le citește sau le ascultă, trebuie să le identifice și să le atribuie poveștii corespunzătoare, TOCMAI ÎN SCOPUL DE A NU LE

UITA, FIINDU-I DE FOLOS ÎN VIAȚĂ.

Care este poezia / strofa / povestea în versuri preferata si ce „poveste” are? Poate fi din creația proprie sau nu.

V.F.: - Fiecare poveste are povestea ei. Cred că fiecare autor are „povești” în spatele poveștilor. Prin mesaje pe care am vrut să le transmit în poveștile mele, ar fi preferate

buni? Văzând că nu ...” (Capra cu trei iezi supraviețuitori). Această parodie am scris-o la sugestia nepoților mei, care m-au rugat să scriu povestea cu capra și iezi săi, „fără să moară iezi și fără să se mai răzbune capra pe lup, omorându-l”. De aceea am parodiat subiectul, eliminând total partea dramatică, neagreată de copii, și am scos în evidență, importanța, în orice situație, a PUTERII



toate, dar aș aminti măcar două. Prima ar fi: „... După distracția de-o vară, / Cu cățelușa de pripas, / Marisa a plecat la școală, / În clasa zero, la oraș. / Căutând soluția ideală, / Ar fi vrut ...” (Marisa și cățelușa din volumul „Povești din curtea bunicilor”). Povestea din spatele poveștii este cea relatată întocmai în strofele ei. A doua preferință: „- Ei, dragălașii mei copii! Oricine ar putea găsi metode de a pedepsi, tot fapte rele, răzbunare, crezând că-ar fi multumitoare. Oare, când vrei să te răzbuni, poți face semenii mai

GÂNDULUI, a GÂNDIRII POZITIVE, adoptată de iedul mic aflat în fața unui agresor periculos, lupul („Cu calm și multă-nțelepciune, o să scăpăm toți trei cu bine!”) și mesajul iertării și iubirii transmis în final de capră - „PRIN IERTARE ȘI IUBIRE, POȚI TRANSFORMA RĂUL ÎN BINE!”.

Vă mulțumesc mult pentru invitația la dialog și vă felicit pentru ceea ce faceți în sprijinul literaturii, în promovarea cărții și în stimularea interesului pentru lectură!

Petru Dimitrie Cercel - Gentilomul valah care a fermecat Europa

Lucrarea „Petru Dimitrie Cercel – Gentilomul valah care a fermecat Europa” se înscrie în eforturile editurii Librex Publishing de a aduce în prim-plan figuri complexe și insuficient cunoscute ale trecutului nostru. Autorul, Cristian Moșneanu, reușește să ofere cititorilor o perspectivă proaspătă și solid argumentată asupra unuia dintre cei mai enigmatici membri ai dinastiei Basarabilor, punând în lumină atât dimensiunea politică a personalității sale, cât și pe cea culturală și umanistă.



Ionuț Radu, director Editura Librex

prinț cu destin aparte: născut, cel mai probabil, în Egipt, crescut în exil și educat în

prin poliglotismul impresionant și printr-un farmec personal recunoscut de contemporani. Aceste calități i-au permis să pătrundă în cele mai înalte cercuri intelectuale și politice ale Europei Occidentale, de la Vatican până la curtea regelui Henric al III-lea al Franței.

Lucrarea scoate în evidență modul în care Petru a știut să construiască punți culturale între Orient și Occident. Relațiile sale cu personalități precum Caterina de Medici, Paolo Battista del Connio sau marii poeți ai Renașterii franceze subliniază statutul său de principe cultivat și vizionar, diferit de imaginea simplificată vehiculată de istoriografia veche.

Un element de noutate



Cartea își propune, în primul rând, să reconstituie itinerariul spectaculos al unui

spiritul umanismului renescentist, Petru Cercel s-a remarcat prin cultura sa vastă,

esențial al volumului îl constituie reevaluarea surselor istorice și integrarea unor ipoteze inedite, formulate pe baza corelării datelor documentare. Spre exemplu, ipoteza că Petru Cercel s-a născut în Egipt, susținută logic prin exilul tatălui său, reprezintă o contribuție originală în literatura de specialitate. De asemenea, autorul abordează cu curaj viața personală a principelui, evidențiind rolul central al Sultanei Köpek – considerată adevărata sa iubire – și oferă o perspectivă nouă asupra relației cu Sultana Haseki-Safiye, favorita sultanului Murad al III-lea.

Un alt merit al volumului constă în abordarea

cercetărilor dedicate lui Petru Cercel, de la primele încercări de reabilitare întreprinse de Grigore Tocilescu și B.P. Hasdeu, la studiile fundamentale ale lui Ștefan Pascu, Nicolae Iorga și Cristian Luca.

Valoarea de noutate a cărții constă și în integrarea unor detalii mai puțin cunoscute: relația lui Petru cu fratele său Pătrașcu, redarea echilibrată a vieții sale intime, precum și reevaluarea portretului său drept „prim principe umanist român”. De asemenea, lucrarea subliniază

arte și arhitectură, promovarea oamenilor de cultură din Occident – ca expresie a unei



autentice viziuni renașcentiste.

În concluzie, lucrarea conturează un portret amplu și echilibrat al unui domnitor care a știut să îmbine inteligența, farmecul personal și abilitățile diplomatice cu o autentică vocație culturală. Demersul autorului are, în primul rând, menirea de a readuce în atenția publicului figura unui „gentilom valah” care, deși a domnit pentru o perioadă scurtă, a lăsat o moștenire ce merită redescoperită și valorizată.



comparativă și în dialogul critic cu istoriografia precedentă. Autorul reconstituie traseul

contribuțiile sale culturale – întemeierea unei curți literare la Târgoviște, interesul pentru

*Ionuț Radu
Editura Librex*

Editura Coresi - regal literar la Giurgiu

Zilele Europene ale Patrimoniului au adus, în toamna lui 2025, la Giurgiu, ocazia de a redescoperi frumusețea orașului de pe Dunăre și bogăția trecutului său, precum și prilejul de a întâlni literatura vie, pulsândă, care se scrie astăzi în România. Printre momentele de rezonanță culturală s-a numărat și regalul literar oferit de Editura Coresi, o editură care de trei decenii dă glas diversității – de la poezie la eseu, de la proză la literatură pentru copii, de la cercetarea academică la literatura motivațională.

Întâlnirea de la Giurgiu a fost deschisă de Vasile Poenaru, fondatorul și sufletul Editurii Coresi. El a susținut conferința „Portret de autor – Petre Ghelmez”, o evocare luminoasă a scriitorului și poetului care a știut să transforme cuvântul într-o lecție de viață. Povestind despre parcursul său personal, Poenaru a readus în atenția publicului imaginea acelui dascăl care tipărește cărți și cultivă cititori. Poet și traducător, dar și formator de caractere, Vasile Poenaru și-a construit activitatea pe o credință simplă și adâncă: fiecare cuvânt este un dar și fiecare lectură – o sărbătoare a imaginației.

La dialogul cultural s-au alăturat voci distincte ale literaturii contemporane. Ana Săcrieru a vorbit despre „Trilogia timpului”, „Vara

nemuririi noastre” și „Fecioara și sufletul”, aducând în prim-plan temele identității și feminității, precum și reflecții asupra trecerii ireversibile a timpului. Eseurile și paginile sale de proză au adus o notă de delicatețe și introspecție, oferind publicului un exercițiu de memorie și recunoaștere de

sine.

Un alt moment a fost dedicat literaturii pentru copii și adolescenți, când Gina Micloș a prezentat pachetul educațional „Educație pentru viață” semnat de Michiela Poenaru. Publicul a fost invitat să privească literatura sub formă de artă și ca instrument esențial de formare

Consiliul Județean Giurgiu

Editura CORESI

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
I. A. Brătulescu
GIURGIU

"Portret de autor - Petre Ghelmez"
- conferință susținută de Vasile Poenaru

Lansări și prezentări de carte

- ✓ Dorel Arsene
- "Nostalgii. Versuri"
- "Arca lui Darwin. Proză scurtă umoristică"
- ✓ Michel Wattremez
- "Medeleni sau Arca regăsită. Eseu despre imaginarii lui Ionel Teodoreanu"
- ✓ Dan Octavian Ardelean
- "Gânduri interzise. Eseuri și caricaturi"
- "Visul. Parodie cinematografică după Infernul de Dante"
- ✓ Ștefan Dimitriu
- "Starea de grație. Antologie lirică"
- ✓ Ana Săcrieru
- "Trilogia timpului"
- "Vara nemuririi noastre"
- "Fecioară și sufletul"
- ✓ Michiela Poenaru
- "Cei șapte ani de acasă. Codul bunelor maniere pentru copii"
- "Minte sănătoasă în corp sănătos"
- "Brățara de aur"
- "Cine se scoală de dimineață departe ajunge"

Vineri, 19 SEPTEMBRIE 2025, ora 14.30
La Teatrul "Tudor Vianu" în Sala "Ileana Popovici"

a caracterului și de cultivare a valorilor. Cărțile Michiei Poenaru sunt ghiduri de viață pentru copii. În volumul „Cei șapte ani de acasă. Codul bunelor maniere pentru copii”, autoarea îi învață pe cei mici cum să salute, cum să se poarte la masă, cum să fie respectuoși și atenți cu ceilalți. Totul este spus cu blândețe și umor, astfel încât copilul simte că învață de la o prietenă, nu de la un profesor. În „Brățara de aur. 100 de profesii explicate pentru copii”, Michiela deschide poarta spre lumea fascinantă a meseriilor. Cu exemple vii și explicații clare, ea le arată copiilor că fiecare om are un rol valoros în societate – de la medic la apicultor, de la actor la arhitect. Este o carte care aprinde scânteia curiozității și îi face pe cei mici să viseze la ce vor deveni când vor crește. În „Minte sănătoasă în corp sănătos”, autoarea adună sfaturi simple și practice despre

echilibru și armonie – valori rare și prețioase în lumea de azi. Iar prin „Cine se scoală de dimineată, departe ajunge”, o antologie de proverbe și zicători, Michiela Poenaru readuce în atenția copiilor înțelepciunea populară românească, împletind umorul și bunul-simț al satului de odinioară cu învățăturile valabile oricând.

Ceea ce face cărțile ei atât de iubite este tonul lor cald, încurajator, lipsit de moralism. Michiela Poenaru vorbește copiilor cu respect și încredere, convingându-i că fiecare gest frumos contează, că politețea nu este o formalitate, ci o formă de bunătate, iar educația – o cale către libertate. Așa cum spune adesea în interviuri, Michiela Poenaru crede că o carte bună pentru copii trebuie „să lumineze, să mângâie și să crească un suflet frumos”. Iar cărțile ei exact asta fac - cresc copii buni, curioși și fericiți.

În continuare, Vasile Poenaru



Vasile Poenaru

Parodie cinematografică după *Infernul de Dante*. Umorul fin, ironia și parodia culturală au completat atmosfera, demonstrând că literatura este solemnitate, joc, interogare și libertate de gândire.

Prin această paletă de voci și teme, Editura Coresi și-a reafirmat vocația: aceea de a fi un spațiu al diversității, unde poezia se întâlnește cu eseu, literatura pentru copii cu reflecția academică, iar tradiția se împletește cu experimentul. La Giurgiu, acest dialog al autorilor și al cărților a însemnat mai mult decât o simplă lansare editorială: a fost o conexiune între trecut și viitor, între patrimoniul cultural european și vitalitatea creației românești de azi.

Moderatorul a reușit să aducă în atenția celor prezenți lucrări reprezentative: „Nostalgii. Versuri” și „Arca lui Darwin. Proză scurtă umoristică” de Dorel Arsene, explorări poetice și umoristice deopotrivă; „Medeleni sau Arca regăsită. Eseu despre imaginarul lui Ionel Teodoreanu” de Michel



Vasile Poenaru, Ana Săcrieru, Ștefan Dimitriu, Gina Micloș

îngrijirea trupului și a minții. Copiii descoperă cât de important este să se hrănească bine, să facă mișcare, să fie buni cu ei înșiși și cu ceilalți. Este o carte care vorbește despre

a sintetizat opera lui Dan Octavian Ardelean, care propune un ton ludic și provocator, prezentând volumele „Gânduri interzise. Eseuri și caricaturi” și „Visul.

Wattremez, un volum ce face legătura între critica literară și reflecția asupra clasicilor; dar și „Starea de grație. Antologie lirică” de Ștefan Dimitriu, autor consacrat al generației șaizeciste, ale cărui versuri rămân repere de sensibilitate și eleganță. Despre domnia sa vă propunem câteva repere biografice în cele ce urmează:

Ștefan Dimitriu – povestea unui destin care a crescut din iubirea pentru carte și adevăr

Scriitorul Ștefan Dimitriu s-a născut la 21 mai 1938, în comuna Ibănești, din fostul județ Tutova (astăzi Vaslui), într-o familie de învățători – Atena și Ștefan Dimitriu –, oameni luminați, care au știut să pună dragostea de învățătură mai presus de greutatea vremii. A fost al doilea dintre cei trei copii ai familiei, între sora Olguța și fratele mai mic, Dan. Copilăria sa a fost marcată de umbrele războiului. „Am deschis ochii în atmosfera războinică din preajma celui de-Al Doilea Război Mondial”, își amintea el mai târziu, evocând imaginea tatălui, ofițer în rezervă, care îl lua cu sine la exercițiile premilitare, și a satului aflat aproape de Prut, unde neliniștea istoriei se simțea în fiecare zi. În 1941, tatăl său pleacă pe front, iar trei ani mai târziu, când războiul ajunge din nou aproape, familia este nevoită să se refugieze la Ploiești, trăind acolo spaimele bombardamentelor și ale ocupației sovietice. În toamna anului 1944, se întorc acasă „cu un membru de familie în plus”, așa cum notează scriitorul cu emoție.

Anii de după război nu au fost

deloc ușori. În 1952, familia se stabilește din nou la Ploiești, găzduită de mătușa Marieta și soțul ei, Valeriu Haret – oameni de o mare cultură, dar și de o soartă frântă de vremuri. Acolo, tânărul Ștefan descoperă lumea magică a cărților ascunse în lăzi, volume interzise, păstrate cu grijă, pe care le devorează pe ascuns. Sub îndrumarea mătușii sale, care îi devine adevărat mentor, își formează gustul pentru literatură și curajul de a gândi liber. Neprimit la liceul de zi din cauza originii sale sociale, își caută de lucru. Pentru o vreme, lucrează ucenic într-un atelier de croitorie condus de



Nicolae Stănescu, tatăl viitorului poet Nichita Stănescu, care îl primește cu bunătate în casa sa. Mai târziu, devine muncitor topograf pe șantierul Blocului de Ulei Teleajen, unde va rămâne doi ani.

În 1955, obține diploma de bacalaureat, dar drumul spre facultate i se închide pentru multă vreme din aceleași motive politice. În anii care urmează, lucrează în diverse locuri – la un laborator de betoane, într-un depozit de papetărie, apoi ca redactor la ziarul „Flamura

Prahovei” și la „Ora radiofonică” locală, metodist la Biblioteca Județeană „Nicolae Iorga” din Ploiești. În tot acest timp, participă la cursurile Școlii Populare de Artă, la Cenaclul Literar I.L. Caragiale, și colaborează cu Casa Regională a Creației Populare – un mediu care îi hrănește pasiunea pentru literatură.

Debutul său literar se produce în 1957, în „Flamura Prahovei”, cu poezia „Cântec de toamnă”, iar adevăratul debut – în 1962, în revista „Luceafărul”, la celebra rubrică „Steaua fără nume”, care a lansat mulți tineri scriitori ai vremii. Între 1958 și

1960, își efectuează stagiul militar, lucrând ulterior în redacția ziarului „De veghe”, publicația Comandamentului Apărării Antiaeriene. În 1962, odată cu ridicarea restricțiilor de clasă, este admis la Facultatea de Filologie a Universității din București, pe care o absolvă în 1967. În același an, intră în colectivul Televiziunii Române, unde va lucra până în 2003, urcând treptat de la reporter la redactor-șef și director de departament, devenind una dintre figurile marcante ale TVR.

După pensionare, va rămâne colaborator al instituției până în 2007.

Activitatea sa este bogată și diversă: a fost redactor-șef al săptămânalului și apoi al Editurii „Românul”, membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Uniunii Ziariștilor și al Federației Internaționale a Arhivelor de Televiziune (FIAT/IFTA). În anii '90, la editura sa, publică volume remarcabile, printre care „Argotice” de Nichita Stănescu, „Dragostea nu moare” de Maitreyi Devi, și „Nouăsprezece trandafiri” de Mircea Eliade – aduse pentru prima dată în fața cititorilor români.

Ștefan Dimitriu este un om al cuvântului în toate formele sale – poet, prozator, jurnalist, editor. Cariera lui, construită cu răbdare și modestie, este o poveste despre demnitate, rezistență prin cultură și dragoste de oameni. În tot ce a scris și a făcut, se simte vibrația unei vieți trăite cu pasiune și curaj, în care cărțile și adevărul au rămas mereu busola sufletului.

Literatura lui poartă în ea amprenta unei vieți trăite intens, cu luciditate și sensibilitate. Este o literatură despre oameni adevărați, despre lumina și umbrele din fiecare existență, despre memoria care ne ține împreună atunci când istoria pare să ne despartă.

Debutul său editorial are loc în anii '70, cu proză scurtă și apoi cu romane care surprind lumea comună, dar profund umană, a satului, a orașului de provincie, a celor care își duc viața cu trudă și demnitate. În paginile sale, destinul individual

se împletește mereu cu respirația unei epoci, cu frământările unei societăți în schimbare.

Printre cele mai cunoscute volume se numără:



- „Drum fără întoarcere” – un roman al formării, în care ecoul copilăriei și al războiului se amestecă într-o poveste despre pierdere și speranță;

- „Semnul din oglindă” – o meditație subtilă asupra identității și a trecerii timpului;

- „Reîntoarcerea” și „Lumina de apoi” – romane care aduc în prim-plan teme ale memoriei, ale conștiinței și ale redescoperirii de sine;

- „Pasărea de sub piele” – poate cea mai tulburătoare dintre cărțile sale, o explorare a interiorului uman, a suferinței și a dorinței de libertate.

În toate scrierile sale, Ștefan Dimitriu are un stil limpede și profund. El nu caută efecte spectaculoase, ci adevăruri discrete, ascunse în gesturile simple ale vieții. Personajele lui sunt oameni obișnuiți — profesori, muncitori, țărani, jurnaliști —, dar fiecare poartă

în sine o poveste care merită spusă. Scriitorul știe să le asculte și să le dea glas cu empatie, fără judecată, fără patimă. Proza sa are un ritm interior calm, aproape poetic. Se

simte mereu o nostalgie luminoasă, o privire împăcată asupra timpului care trece, asupra copilăriei pierdute și a speranței care nu dispare niciodată. În spatele fiecărui roman se ghicește dorința autorului de a înțelege lumea, de a-i da sens, chiar și atunci când sensul pare greu de găsit.

Ca și în cariera sa de jurnalist și om de televiziune, și în scris Ștefan Dimitriu rămâne un cronicar al vieții trăite cu demnitate. Textele lui au o claritate morală rară, o iubire sinceră pentru oameni și pentru adevăr. Prin toată opera sa, el a construit un univers literar în care blândețea se împletește cu luciditatea, iar memoria devine formă de rezistență. Este, poate, ceea ce îl definește cel mai bine: credința că literatura are puterea de a păstra viața umanitatea din noi.

Standuri expoziționale la Zilele Europene ale Patrimoniului 2025, Giurgiu

Cu prilejul Zilelor Europene ale Patrimoniului 2025, giurgiuvenii și vizitatorii orașului au fost invitați să descopere o serie de standuri expoziționale amenajate în foaierul Teatrului „Tudor Vianu” din Giurgiu. Evenimentul a adus în prim-plan patrimoniul cultural local, prin intermediul instituțiilor care păstrează și valorifică memoria comunității.

La standuri, vizitatorii au putut răsfoi și admira cărți reprezentative și publicații

de colecție oferite de:

- Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, care a propus titluri semnificative din literatura română și lucrări dedicate istoriei locale, constituite în Colecția Biblioteca Giurgiuveană. Nu au lipsit revista „SMART” și succesoarea sa, „BIBLIOTECARII”, revistă trimestrială de cultură, editată de Biblioteca Județeană Giurgiu în parteneriat cu ANBPR filiala Giurgiu. „BIBLIOTECARII” este un proiect ambițios, care ține pasul cu vremurile

actuale prin existența sa online, o prețioasă revistă document care promovează activitățile/eventimentele cele mai importante ale bibliotecilor și bibliotecarilor, acele acțiuni care valorifică creativitatea, stimulează lectura la nivelul tinerilor, dar nu numai. Toate numerele pot fi accesate și online pe site-ul bibliotecii noastre, la secțiunea biblioteca digitală: <https://www.bjgiurgiu.ro/>.

- Muzeul Județean „Teohari Antonescu” Giurgiu, prezent cu volume și albume



Otilia Pătruț, șef serviciu Biblioteca Județeană Giurgiu, prezintă Revistele „Bibliotecarii” și „Smart”



Muzeograful Emil Păunescu vorbind despre colecțiile Muzeului Județean „Teohari Antonescu” Giurgiu



Ina Tin prezintă Revista „Clubul Artelor Giurgiu XXI”





Otilia Pătruț, șef serviciu Biblioteca Județeană Giurgiu, prezintă Colecția Biblioteca Giurgiuveană



Ina Tin prezintă Revista „Clubul Artelor Giurgiu XXI”



Otilia Pătruț, șef serviciu Biblioteca Județeană Giurgiu, prezintă Revistele „Bibliotecarii” și „Smart”

tematice ce reflectă bogăția patrimoniului arheologic, etnografic și istoric al județului;

- Revista „Clubul Artelor Giurgiu XXI”, care aduce în atenție activitatea creativă a artiștilor giurgiuveni și proiectele culturale contemporane.

Expoziția a fost deschisă pe întreaga durată a manifestărilor dedicate Zilelor Europene ale Patrimoniului și a oferit publicului ocazia de a redescoperi valorile culturale care definesc identitatea Giurgiului.

Prin aceste standuri, evenimentul și-a propus să

încurajeze dialogul dintre trecut și prezent, să promoveze lectura, creația artistică și cercetarea istorică, invitând fiecare vizitator să devină parte a moștenirii culturale europene.

Pe parcursul vizitei, publicul a avut ocazia să afle mai multe despre rolul patrimoniului cultural în viața comunității direct de la cei implicați în păstrarea și promovarea acestuia.

Otilia Pătruț, șef serviciu în cadrul Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, a vorbit despre importanța cărții ca martor al identității locale și despre eforturile de

valorificare a colecțiilor în contextele educative și culturale actuale.

Emil Păunescu, istoric, a subliniat legătura dintre patrimoniul material și cel spiritual, evocând momente și personalități care au modelat istoria locului.

De asemenea, Ina Tin, voluntar al bibliotecii, a completat prezentările cu o perspectivă dinamică asupra actului de cultură contemporan, arătând cum rădăcinile din trecut pot inspira inițiativele culturale ale prezentului. Patrimoniul cultural rămâne o resursă vie din care se hrănește creația și dialogul cultural de azi.

Lansare de carte din Colecția „Biblioteca Giurgiuveană”, volumul nr. 119

Ionel Muscalu și „Aventurile extraordinare ale minunatului Og”

O adevărată sărbătoare a literaturii, cu un program variat, Zilele Europene ale Patrimoniului 2025 au adus în prim-plan noi apariții editoriale, lansări de cărți și întâlniri cu autori importanți. În cele ce urmează, vă invităm să descoperiți cel mai recent volum apărut în cadrul Colecției „Biblioteca Giurgiuveană”, editată de Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu”: „Aventurile extraordinare ale minunatului Og”, semnat de Ionel Muscalu.

Ionel Muscalu are 51 de ani. Este ziarist, poet, scriitor și „povestaș”. Căsătorit cu cea care îi este muză de 30 de ani, Monica Rodica, au împreună un băiat, Andrei Mihail, pentru care au fost scris poveștile de față în urmă cu 13 ani. În viața cotidiană, Ionel Muscalu slujește comunitatea din funcții câștigate prin concurs, numite sau alese, fiind, de-a lungul timpului, director executiv al mai multor instituții publice, managerul Muzeului Județean „Teohari Antonescu”, șef de serviciu la Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu”, secretar de stat în trei rânduri în Ministerul Muncii și în Ministerul Economiei, iar de doi ani este viceprimar al municipiului Giurgiu. Participant activ la viața culturală locală, a primit aprecieri și premii pentru

poezie la festivaluri naționale și internaționale din România și Bulgaria. Are o bogată activitate literară, publicând numeroase volume de versuri, dintre care amintim „Războiul cailor pe pereți” (1998), „Baladele orașului meu. Chipuri de prieteni” (2003), „Respir brume, beau zăpezi”

copil, autorul a fost nevoit să inventeze răspunsuri, să creeze lumi magice, convingătoare și personaje autentice, găsind un echilibru între a oferi lecții educative și a menține viu interesul micilor cititori. Această abilitate a fost foarte bine surprinsă de către Petre Crăciun,



Constantin Stoenescu, Petre Crăciun, Ionel Muscalu, Daniela Bardan, Octavian Ursulescu

(2011), „Ostatic la ferestrele vieții” (2011), „Proprietarul de Frunze” (2012), „Poeme din luna Îngerului Risipitor” (2015) și romanul „Îngeri de ceară” (2016).

Odată cu volumul „Aventurile extraordinare ale minunatului Og”, Ionel Muscalu își face debutul în literatura pentru copii, cele două povestiri, respectiv „Og și prietenii lui” și „Spre Marele Nord. Întâlnirea cu Moș Crăciun în alt anotimp”, fiind scrise, inițial, pentru a fi citite fiului său. De altfel, personajele cărții au fost inspirate și create după jucăriile reale ale acestuia. Pornind de la „De ce?”-urile nesfârșite ale propriului

scriitor giurgiuvean, un reper al literaturii pentru copii, Președinte al Filialei București Literatură pentru Copii și Tineret din cadrul Uniunii Scriitorilor din România, care consemnează în prefața cărții: <<Sunt autori care nu trec fără „pierderi colaterale” de la domeniul literaturii „pentru adulți” la cel dedicat copiilor. Sunt artificiali, nu găsesc limbajul potrivit, maimuțăresc limba (cum spunea și dragul nostru Alex. Ștefănescu), nu au umor sau sunt prea didactici. Într-un cuvânt, ar trebui să nu mai chinuie hârtia.

Autorul giurgiuvean reușește să facă à la légère această trecere,

să sară pârleazul pentru a ne arăta cum vede el ceea ce Grigore Vieru sau Spiridon Vangheli numeau „toloaca copilăriei”.

Iar Ionel Muscalu construiește adevărate palate ale imaginației, purtându-ne - în acest volum - din enigmaticul Egipt până în îndepărtata împărăție a lui Moș Crăciun.

„Aventurile extraordinare ale minunatului Og” sunt un bun prilej pentru a cunoaște personaje atent construite de către autor: Pingu, Dromi, Pali, Stürme, inorogul, Mutneferet, fetița lui Senefer și Senetna sau piticul Kilwinning. Sunt eroi care au viață, care te fac să îi simpatizezi și să îi urmezi în aventurile pe care autorul le propune prin intermediul lor.>>

În ceea ce privește ilustrațiile volumului, se știe că acestea au un rol esențial, mai ales când vorbim despre literatura pentru copii. Ele completează textul, ajută cititorul să se conecteze mai ușor cu personajele și îl încurajează să-și creeze propriile interpretări ale poveștii. În volumul de față, descoperim ilustrații realizate cu ajutorul inteligenței artificiale, cum însuși autorul mărturisește:

transformând cuvintele în imagini vii, exact cum le purtam în minte.”

Acestea fiind scrise, fiți pregătiți să intrați într-o lume de povești cu

Alături de prieteni, colegi, copii și cititori avizați, au fost alături de autor, parte din această sărbătoare a imaginației: Octavian Ursulescu



minunatul Og! Invitația la lectură este adresată nu doar copiilor, cartea putând fi savurată de către toată lumea, pentru că, dincolo de poveștile simple, ascunde profunzime, sensibilitate, spirit de aventură, umor și mesaje valabile pentru orice vârstă: „Folosiți darurile cu grijă mare! / Căci lucrul bun, folosit fără rost, / Poate aduce haos, nu folos la un prost.” sau „Să creșteți frumos, copii din povești, / Și-n suflet să fiți mereu curioși și cerești!”, afirmă Joulupukin (Moș Crăciun) în cea

- jurnalist, moderator de televiziune, cronicar și critic muzical, care a dat eleganță și strălucire evenimentului; Daniela Bardan - manager Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu”, coordonatorul Colecției „Biblioteca Giurgiuveană”; Petre Crăciun - scriitor de seamă, care a adus în sală lumina poveștilor și înțelepciunea experienței sale; Constantin Stoenescu - profesor universitar doctor, editor, scriitor și intelectual rafinat, care a știut să lege cartea lansată de frumusețea culturii universale și să prezinte autorul așa cum este, un om obișnuit; Emil Păunescu - muzeograful care știe mai multe decât Wikipedia; Mirel Bîrlan - directorul Institutului Astronomic al Academiei Române, care a adus universul mai aproape de poveștile lui Og; Mirela Gruită - autor, jurnalist de prestigiu; Florin Ciorgodă - judecător, autor de literatură pentru copii; elevi de la Școala Gimnazială Nr. 7 Giurgiu, coordonați de prof. Vanda Cornaciu și prof. Bogdan Sabasanu și elevi de la Școala Gimnazială Nr. 1 Adunații Copăceni, coordonați de prof. Ada Glăvan.



„Un gând de mulțumire îi datorez și prietenului meu din lumea digitală, ChatGPT, care m-a ajutat să dau formă vizibilă visului meu,

de-a doua povestire, „Spre Marele Nord”, căci poetul Ionel Muscalu nu se dezmințe și ne propune un rezumat versificat al acesteia.

Zâmbete pe bandă și povești în aer liber

Teatrul „Tudor Vianu” la Zilele Europene ale Patrimoniului

În cadrul Zilelor Europene ale Patrimoniului, ediția a III-a, Teatrul „Tudor Vianu” a oferit publicului giurgiuvean două spectacole pline de farmec și energie, dedicate bucuriei de a fi împreună și de a descoperi arta sub cele mai diverse forme.

Sâmbătă, 20 septembrie, de la ora 10:00, Esplanada Teatrului „Tudor Vianu” s-a umplut de culoare, râsete și aplauze. Spectacolul „Clovni de stradă / Zâmbete pe bandă” a adus în fața publicului o reprezentație nonverbală, în care gestul a devenit limbajul universal al bucuriei. Prin elemente de clownerie, pantomimă și improvizație, actorii au reușit să creeze o lume veselă, plină de energie și de umor. Copiii au fost fascinați de personajele jucăușe, iar adulții au redescoperit pentru o clipă simplitatea și

spectacole, cât și pe stradă, în mijlocul spectatorilor.

Din distribuție fac parte actorii Anca Pascu, Georgiana

transformat grădina Bibliotecii „I.A. Bassarabescu” într-un adevărat tărâm al copilăriei. Două basme românești îndrăgite



Vrațiu, Evelyn Marcu, Mădălina Borș, Ștefan Bogdan Liță, Vlad Bînzoiu, Robert Poiană, în timp ce mișcarea și coregrafia sunt semnate de Anca Pascu, muzica fiind realizată de Șerban Chițu.

- „Sarea în bucate” și „Ursul păcălit de vulpe” - au prins viață prin interpretarea actorilor Georgiana Vrațiu, Anca Pascu, Evelyn Marcu și Vlad Bînzoiu. Copiii au fost invitați să descopere prin joc valoarea iubirii sincere, a istețimii și cât de important este să învățăm din greșeli. Atmosfera caldă și interacțiunea directă i-au făcut să se simtă parte din poveste, să râdă, să întrebe, să repete replici și să învețe.

Evenimentul a fost apreciat nu doar de cei mici, ci și de educatori, părinți și bunici, care au descoperit în acest format o modalitate plăcută de a aduce literatura și teatrul mai aproape de copii. Teatrul „Tudor Vianu” mulțumește tuturor celor care le-au fost alături, publicului de toate vârstele, partenerilor și organizatorilor.

Ana Sivu-Daponte



Mariana Iliescu, Lili Ganceva, Ana Sivu Daponte, Daniela Bardan, Carmen Pețanca, Cristina Tudorie

inocența copilăriei.

„Clovni de stradă / Zâmbete pe bandă” a demonstrat, o dată în plus, că teatrul poate fi trăit oriunde, atât în sala de

Duminică, 21 septembrie, spectacolul-lectură „Lumea Poveștilor”, dedicat celor mai mici spectatori și tuturor celor care nu au uitat să viseze, a

Lansare de carte - Editura Coresi

Literatura ca act de memorie și dialog

Literatura, atunci când își împlinește misiunea profundă, devine mai mult decât text: devine memorie, artă, reflecție, dar și punte între generații. Asta a demonstrat și evenimentul din cadrul Zilelor Europene ale Patrimoniului 2025, unde Editura Coresi a adus în fața publicului două apariții editoriale, care, fiecare în felul ei, deschid drumuri noi spre înțelegerea istoriei și a imaginarului literar românesc.

Romanul lui Costel Nedelcu, publicat în 2025, este o pledoarie pentru recuperarea unei istorii dureroase, adesea trecute sub tăcere. „Sărata, linia întâi” vorbește despre drama foștilor deținuți politici din România, trimiși pe frontul de Est ca parte a unei „reeducări” forțate. Într-o lume dominată de două totalitarisme, aceste destine se frâng, dar în același timp lasă urme adânci în conștiința colectivă.

Scritura lui Nedelcu este empatică, atentă la detalii umane și capabilă să aducă în fața cititorilor nu doar tragedia, ci și fragila demnitate a unei generații. Romanul reprezintă un document, oglindă a unui trecut care încă ne privește în ochi. Publicul prezent la lansare a putut descoperi în paginile cărții o voce care reușește să transforme istoria în poveste vie, emoționantă și necesară.

Cel de-al doilea volum prezentat, „Medeleni sau arca regăsită”, semnat de Michel Wattremez, este un eseu critic care reinterpretează imaginarul lui Ionel Teodoreanu. Pentru mulți cititori, „La Medeleni” este

romanul copilăriei și al adolescenței interbelice, însă Wattremez reușește să redeschidă acest univers dintr-o perspectivă nouă.

Întâlnirea de la Giurgiu, în cadrul Zilelor Europene ale Patrimoniului, a subliniat faptul că literatura este artă a memoriei și a

clădiri istorice, monumente sau tradiții materiale, el cuprinde și patrimoniul imaterial al memoriei colective și al culturii scrise. O carte este, în felul ei, un monument: nu de piatră, ci de cuvinte, nu de ziduri, ci de sensuri.

Romanul lui Costel Nedelcu ridică un memorial literar pentru



Gina Micloș și autorul cărții „Sărata, linia întâi” - Costel Nedelcu

dialogului. Fie că vorbim despre drama unei generații trimise pe front sau despre universul luminos al Medelenilor, ambele volume publicate de Editura Coresi reușesc să deschidă porți spre introspecție și autodescoverire.

„Sărata, linia întâi” ne îndeamnă să nu uităm, iar „Medeleni sau arca regăsită” ne invită să regăsim frumusețea unei literaturi care a știut să surprindă subtilitatea sufletului românesc. Într-o epocă în care graba și fragmentarea domină, aceste cărți propun un exercițiu de încetinire, de profunzime și de reconectare cu istoria și literatura.

În spiritul ZEP, lansările de carte de la Giurgiu ne-au reamintit că patrimoniul nu se rezumă la

victimele istoriei recente, iar eseuul lui Michel Wattremez redeschide o „casă a amintirilor” prin opera lui Ionel Teodoreanu. Ambele volume funcționează ca forme de conservare a identității culturale, punând în dialog trecutul cu prezentul și invitându-ne să ne recunoaștem în povești.

În acest fel, literatura se dovedește a fi un patrimoniu viu, care se transmite din generație în generație, transformând fiecare cititor într-un custode al memoriei culturale, iar Editura Coresi – o punte culturală, căci, prin aceste lansări, Editura Coresi își reconfirmă rolul de editor care a depășit bariera succesului comercial, iar acum cultivă valorile memoriei și ale reflecției culturale.

Editura Tritonic

Cartea în România – de la realitate la fantezie!

Într-o epocă în care tehnologia pare să acapareze aproape fiecare clipă a vieții cotidiene, cartea își păstrează încă farmecul de a fi un spațiu de refugiu și, în același timp, un instrument de descifrare a lumii. La Giurgiu, în cadrul Zilelor Europene ale Patrimoniului, literatura a devenit punte între realitate și fantezie, între reflecție și imaginație, printr-o întâlnire memorabilă cu Editura Tritonic.

Evenimentul, desfășurat sub genericul „Cartea în România – de la realitate la fantezie!”, a adus publicului patru lansări editoriale, dar și o dezbatere vie despre tendințele pieței de carte din România. În centrul discuțiilor s-au aflat trei autori reprezentativi ai Tritonic-ului: Rebeca Cojocaru, Dragoș C. Costache și Bogdan Hrib – fiecare cu un parcurs diferit, dar uniți prin pasiunea pentru cuvânt și dorința de a construi o literatură vie, actuală, conectată la realitatea cititorului de azi.

Tânără, entuziastă și cu o sensibilitate aparte, Rebeca Cojocaru aduce în literatura română un suflu proaspăt. Cu studii în asistență socială și artă terapeutică, ea îmbină știința de a înțelege oamenii cu vocația de a le transmite emoții prin scris. În calitate de redactor-șef la Tritonic, Rebeca promovează cărți care nu doar se citesc, ci se trăiesc – volume care provoacă și care, asemenea unor oglinzi, reflectă atât realitatea socială, cât și universul interior al cititorului.

Născut în Craiova și format prin studiile sale în sociologie, antropologie și științe politice, Dragoș C. Costache preferă să se autodefinească drept „zugrav”, mai

degrabă decât „scriitor”. Și poate că această alegere este mai potrivită decât pare, pentru că proza lui are ceva vizual, intens colorat și profund. Pasionat de science fiction și mystery, el construiește lumi care pun sub semnul întrebării ordinea

invită la explorarea necunoscutului, iar Bogdan Hrib aduce cu el rigoarea și tensiunea lumii contemporane. Împreună, cei trei conturează exact puntea pe care o sugerează titlul: de la realitate la fantezie, de la analiza



firească a lucrurilor și obligă cititorul să-și exerseze imaginația. Literatura sa este, în același timp, o joacă și o provocare, o invitație de a privi dincolo de aparențe.

Figura consacrată a grupului, Bogdan Hrib, s-a afirmat nu doar ca scriitor, ci și ca mentor și promotor cultural. Născut în București în 1966, cu un traseu profesional ce include jurnalismul, ingineria civilă, profesoratul universitar și, mai ales, co-fundarea Editurii Tritonic, Hrib este unul dintre cei mai importanți susținători ai literaturii de gen în România. Romanele sale, adesea thrillere politice, aduc în prim-plan tensiuni sociale, dileme morale și mecanisme ascunse ale puterii, punând sub lupă realitatea imediată, dar filtrată prin suspans și intrigă.

Dacă Rebeca Cojocaru reprezintă vocea sensibilității și a introspecției, Dragoș C. Costache

lucidă a prezentului la evadarea în lumi alternative. Evenimentul de la Giurgiu s-a constituit într-un act de comunicare culturală. Cititorii au avut ocazia să dialogheze direct cu autorii, să le descopere parcursul, ideile și sursele de inspirație. A fost o dovadă că literatura nu există în izolare, ci se naște din întâlniri, din dialog și din deschiderea către comunitate.

Într-un oraș care își reconfigurează identitatea culturală prin evenimente tot mai diverse, prezența Editurii Tritonic a adus o notă de profesionalism și autenticitate. Cartea, în toată complexitatea ei, a arătat că rămâne un spațiu al libertății și al imaginației – uneori oglindă a realității, alteori poartă spre lumi fantastice, dar întotdeauna un teritoriu în care cititorul regăsește sens, emoție și inspirație.

Patrimoniul care cântă - Lecție de memorie și muzică la Giurgiu

Octavian Ursulescu: Cultura este respirația unui popor

Într-o zi luminoasă de toamnă, Sala Mică a Teatrului „Tudor Vianu” din Giurgiu s-a transformat într-un loc al întâlnirii dintre generații, dintre trecut și prezent, dintre povești și cântec. Sub semnul Zilelor Europene ale Patrimoniului, aici s-au adunat oameni ai culturii, ai scenei și ai memoriei colective: Octavian Ursulescu, Adrian Cioroianu, Ileana Popovici, Camelia Florescu și Bela Andrași, alături de gazda evenimentului, Daniela Bardan, managerul Bibliotecii Județene Giurgiu.

Într-o lume grăbită, în care valorile par să se amestece și reperele să se piardă, întâlnirea a fost o invitație la reflecție: ce înseamnă, de fapt, patrimoniul viu? Cum se transmite cultura dintr-o generație în alta? Și cum putem face ca memoria noastră muzicală să nu fie doar o amintire frumoasă, ci o realitate activă?

Daniela Bardan:
„Biblioteca este un loc viu, un spațiu care adună oameni

și emoții”

Cu eleganță și emoție, Daniela Bardan a deschis seara subliniind rolul bibliotecii ca spațiu de coeziune culturală.

definește și prezentul care trebuie asumat.

Octavian Ursulescu:
„Muzica ușoară românească



„Pentru noi, Zilele Europene ale Patrimoniului nu înseamnă doar celebrarea clădirilor sau a tradițiilor, ci mai ales a oamenilor care țin vie flacăra culturii. Biblioteca este un loc viu, un spațiu care adună oameni și emoții, cărți și cântece, povești și zâmbete. Ne bucurăm să avem astăzi alături personalități care au făcut și fac istorie în cultura română.”

Cuvintele sale au deschis un arc simbolic între instituție și comunitate, între carte și muzică, între trecutul care ne

are o istorie care trebuie spusă din nou și din nou”

Când Octavian Ursulescu a luat cuvântul, sala a fost imediat prinsă de magnetismul său.

Cu vocea inconfundabilă a celui care a prezentat zeci de ediții de festivaluri, de la Mamaia și Amara, până la Zlatna, Lupeni și Crizantema de Aur de la Târgoviște, el a reușit să transforme discursul într-o adevărată lecție de istorie muzicală – cu farmec, umor și o luciditate rară.

„Să știți că Ileana Popovici, aici de față, este corespondenta noastră de la Sanremo. Ea trăiește între Sanremo și metropola Buturugeni, cum glumesc eu, și cunoaște foarte bine fenomenul. În Italia, toți cântă. Și nu oricum – cântă bine, pentru că au școală. La noi, din păcate, școala de muzică nu mai are prestigiul de altădată. Dar fără studiu, fără bază, nu se poate construi nimic durabil.”

A urmat o veritabilă incursiune în istoria genurilor muzicale românești. Ursulescu a rememorat perioada „malagambiștilor”, evocându-l pe Sergiu Malagamba, bateristul care a lansat o adevărată modă în anii '40.

„Totul revine în muzică și în modă. Malagambismul a fost o stare de spirit. A fost curajul de a fi altfel, de a te exprima liber, chiar dacă plăteai un preț. Asta lipsește azi: acel curaj rafinat, nu rebeliunea gratuită.”

Prezentatorul a deplâns și dispariția marilor festivaluri românești: „Cerbul de Aur” nu

nu mai participăm. E mare păcat. Nu e vorba de a câștiga, ci de a fi prezenți. De a arăta lumii că România încă are

evenimente, dispăre și o parte din noi. Cultura nu e un lux, e o necesitate – e dovada că existăm.”



Adrian Cioroianu, Octavian Ursulescu

voce.”

A amintit, însă, de o excepție fericită: „Un festival care nu s-a întrerupt niciodată din 1968 este ‘Crizantema de Aur’ de la Târgoviște. Nici măcar pandemia nu l-a oprit. Iar asta spune totul despre pasiunea celor care iubesc romanța.”

Cu umorul său blând,

Ileana Popovici: „Educația artistică este un act de formare, nu doar de divertisment”

Actriță, interpretă și jurnalistă, Ileana Popovici a completat tabloul cu o perspectivă rafinată, adusă din experiența sa dublă – artistică și pedagogică.

„În Italia, educația muzicală începe de la grădiniță. Copiii cântă, ascultă, se joacă prin muzică. În România, avem talente extraordinare, dar le lăsăm să se piardă. Școala ar trebui să fie prima scenă a copilului.”

Vorbind despre festivalurile italiene, Ileana Popovici a remarcat cum acolo tradiția și modernitatea coexistă firesc: „La Sanremo, tinerii interpretează cântece din anii '50 și '60 cu același entuziasm cu care cântă hip-hop. Ei nu-și neagă trecutul. Noi, din păcate,



Ileana Popovici

mai există. ‘Mamaia’ a rămas o amintire. Iar la Eurovision nici

Octavian Ursulescu a încheiat: „Dacă dispar și aceste

avem tendința de a ne rușina de el. Ori fără rădăcini nu poți crește.”

Artista a adăugat și o notă personală, amintind de propria legătură cu festivalurile românești și de felul în care televiziunea promova altădată valoarea:

„Televiziunea Română era o adevărată școală de estetică. Nu doar că se cânta live, dar exista o exigență artistică. Poate că ar trebui să reînvățăm să cerem calitate, nu doar spectacol.”

Adrian Cioroianu: „Muzica e un fel de manual alternativ al istoriei recente”

Invitatul special al serii, Adrian Cioroianu, istoric și diplomat, a adus o perspectivă intelectuală subtilă asupra temei patrimoniului.

„Muzica ușoară românească e o formă de istorie sentimentală. În refrenele acelor cântece s-a scris, fără să vrem, istoria României

istoriei recente.”

El a vorbit și despre importanța continuității în educația culturală:

„Trebuie să învățăm tinerii

Momentul artistic al serii a fost oferit de Camelia Florescu și Bela Andrași, care au adus o rază de lumină și căldură în atmosfera serii.



Mirel Jantea - consilier președinte CJ, Daniela Bardan, Ileana Popovici, Mihaela Georgescu, Otilia Pătruț

că patrimoniul nu e doar o ruină sau o casă veche, ci și un cântec, un vers, o fotografie. Patrimoniul e tot ce ne leagă invizibil de trecut. Dacă nu-l transmitem, se rupe lanțul memoriei.”

Cu o eleganță naturală, Camelia Florescu a vorbit despre drumul său artistic, dar și despre misiunea culturală pe care și-a asumat-o:

„Ne-am mutat acum paisprezece ani la Bolintin Deal și am înființat un club de muzică pentru copii și tineri. În primii ani făceam naveta la București, dar încet-încet am simțit că trebuie să dăm ceva înapoi comunității. Așa s-a născut acest proiect, care crește frumos, prin copii, prin emoția lor sinceră.”

Artista a povestit și despre extinderea clubului în comuna Buturugeni, unde soțul său, Bela Andrași, este profesor de muzică.

„E o bucurie să vedem că primarii și comunitățile locale încă sprijină cultura. Așa se întâmplă în comuna Buturugeni din județul Giurgiu. Din lucrurile mici se nasc marile schimbări. Cultura



postbelice. Acolo sunt speranțele, visurile, chiar și compromisurile noastre. E un fel de manual alternativ al

Camelia Florescu:
„Romanța vine atunci când sufletul e pregătit să o înțeleagă”



Octavian Ursulescu, Marioara Danilov, Diana Danilov, Mariana Simion



Camelia Florescu, Bela Andrași



trăiește prin oameni și prin faptele lor constante, nu prin vorbe mari.”

Despre romanță, Camelia Florescu a vorbit cu o delicatețe care a emoționat sala:

„Romanța nu vine oricând. Ea vine când sufletul e așezat, când ai trecut prin bucurii și tristeți, când ai ce dăru. De aceea cred că romanța e un dar târziu, dar deplin.”

Bela Andrași: „Muzica nu e doar tehnică – e o poveste spusă cu inimă”

La rândul său, profesorul Bela Andrași, compozitor, chitarist și cântăreț de muzică ușoară, rock și romanțe, a completat mesajul soției sale cu reflecții despre rostul muzicii:

„Predau la școală copiilor și observ că ei au nevoie de sens. Nu e suficient să cânti corect, trebuie să știi de ce cânti. Muzica nu e doar tehnică – e o poveste spusă cu inimă. Iar dacă nu ai ceva de spus, nici chitara, nici vocea nu te pot salva.”

Interpretarea celor doi – un duet discret, cald, plin de emoție – a fost răsplătită cu aplauze prelungite.

Spre final, Octavian Ursulescu a revenit la microfon și a rostit, poate fără să-și dea seama, cea mai frumoasă concluzie a serii:

„Dacă dispar aceste întâlniri, dacă nu mai avem festivaluri, seri culturale, biblioteci pline, atunci dispăre și o parte din România. Cultura

nu trebuie întreruptă niciodată. Ea este, de fapt, respirația unui popor.”

Publicul prezent la eveniment a primit în dar câte un exemplar din Revista Actualitatea Muzicală.

Seara s-a încheiat cu autografe, fotografii și conversații lungi între invitați și public. Pe mesele din foaiere, cărțile lui Adrian Cioroianu și albumele Cameliei Florescu s-au epuizat repede. A fost vorba, așadar, despre memorie, dar și despre speranță. Despre ce am fost și ce putem redeveni. Într-o lume care aleargă spre viitor, Giurgiu a oferit o clipă de oprire popas în care patrimoniul nu s-a recitat, ci s-a cântat.

Editura Sud din Bolintin-Vale, promotoare a culturii contemporane și a tradițiilor locale

Editura Sud din Bolintin Vale este o instituție culturală dedicată promovării literaturii românești și a tradițiilor locale. Activitatea sa se desfășoară sub egida Asociației pentru Cultură și Tradiție Istorică „Bolintineanu”.

Printre realizările notabile ale Editurii Sud se numără organizarea de evenimente culturale, precum lansarea de cărți și reviste, și participarea la târguri de carte, cum ar fi Târgul Gaudeamus. De asemenea, editura publică lucrări care reflectă istoria și cultura regiunii, contribuind astfel la conservarea și promovarea

patrimoniului local. La Giurgiu evenimentele dedicate Zilelor Europene ale Patrimoniului 2025 au continuat cu o serie de lansări de carte găzduite în foaierea Teatrului „Tudor Vianu”, unde Editura Sud din Bolintin-Vale a prezentat patru volume publicate în cursul acestui an. Atmosfera caldă și deschiderea către dialogul cultural au făcut din această întâlnire un moment aparte, în care trecutul, tradiția și creația contemporană s-au împletit armonios.

La eveniment au fost prezenți autori consacrați și colaboratori apropiați ai Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, printre care Vasile Grigore, Corneliu

sudul țării. Activitatea sa este dedicată promovării literaturii române contemporane, dar și păstrării tradițiilor locale, prin publicarea de volume care reflectă identitatea istorică,



Vasile Grigore și scriitori promovați de editura Sud

State, Florentin Popescu, Alexandru Cazacu, Gabriel Dragnea și Alexandra Firiță, alături de muzeograful Emil Păunescu. Discuțiile au adus în prim-plan rolul cărții ca formă vie de patrimoniu cultural, dar și responsabilitatea editurii în susținerea scrisului românesc autentic.

Fondată și coordonată sub egida Asociației pentru Cultură și Tradiție Istorică „Bolintineanu”, Editura Sud s-a impus, în ultimii ani, ca un reper al vieții culturale din

artistică și spirituală a regiunii.

De la lansări de carte și reviste până la participări la târguri de profil, precum Târgul Internațional Gaudeamus, Editura Sud a demonstrat o prezență constantă și activă în spațiul cultural românesc. Publicațiile sale includ volume de poezie, proză, critică literară și istorie locală, oferind o platformă de afirmare atât scriitorilor consacrați, cât și celor aflați la început de drum.



Deschiderea a fost marcată de prezentarea volumului „Academia învățătorilor” semnat de Corneliu State, o lucrare dedicată celor care au făcut din educație o vocație. Autorul își închină cartea „tuturor celor care, cu pasiune și dragoste pentru copii, le deschid acestora drumul spre cunoaștere încă din prima zi de școală”. Lucrarea este o pledoarie pentru demnitatea profesiei de dascăl și pentru importanța modelului moral în formarea tinerelor generații, fiind totodată o oglindă a lumii școlii românești, privită cu nostalgie, dar și cu luciditate.

A urmat lansarea volumului „Un izbânditor într-o faptă culturală”, semnat de Florentin Popescu, un autor complex, cu o impresionantă activitate literară. Poet, prozator, critic și istoric literar, Florentin Popescu este cunoscut pentru profunzimea reflecției sale și

pentru spiritul său generos, dedicat afirmării valorilor autentice. Noul său volum adună texte de atitudine culturală, eseuri și evocări care conturează profilul intelectualului ce continuă tradiția spiritului umanist românesc.

Cartea „Spațiul și cuvintele”, semnată de Alexandru Cazacu, a adus în discuție legătura subtilă dintre literatură și istorie. Eseurile sale se află, așa cum remarcă Florentin Popescu, „la confluența istoriei literare cu studiul introspectiv al scrisului”, oferind o perspectivă analitică, dar plină de sensibilitate, asupra marilor teme ale literaturii române. Volumul confirmă maturitatea intelectuală a autorului și rafinamentul său interpretativ.

În încheiere, Gabriel Dragnea a prezentat volumul „I-am găsit rătăcind prin cetate”, o carte care se distinge

prin sensibilitate și reflecție asupra condiției poetului contemporan. Autorul, cunoscut pentru activitatea sa publicistică și pentru dialogurile culturale din volumele anterioare, reușește aici să readucă în atenția cititorilor poeți valoroși care merită redescoperiți. Într-o epocă dominată de zgomot și grabă, Dragnea propune o reîntoarcere la poezie ca formă de cunoaștere și de regăsire a sinelui.

Prin implicarea sa la Zilele Europene ale Patrimoniului 2025, Editura Sud reafirmă misiunea de a uni generații de creatori și de a pune în dialog memoria locului cu expresiile artistice ale prezentului. Fiecare lansare de carte devine astfel o sărbătoare a cuvântului și a continuității culturale, o dovadă că patrimoniul viu al comunității se scrie, zi de zi, prin oameni și povești.

Adrian Cioroianu:

Patriotismul e o datorie, nu o virtute. Și istoria nu se scrie cu ură



Adrian Cioroianu (n. 5 ianuarie 1967, Craiova) este istoric, profesor universitar, diplomat și publicist. Absolvent al Facultății de Istorie a Universității din București, unde este în prezent cadru didactic, Cioroianu s-a afirmat prin talentul său de povestitor al trecutului și prin abilitatea de a aduce istoria mai aproape de publicul larg.

A fost ministru al Afacerilor Externe al României (2007–2008) și, ulterior, ambasador al României pe lângă UNESCO. Este autorul mai multor volume de istorie și eseuri culturale, printre care *Pe umerii lui Marx* (2005), *Epoca de aur a incertitudinii* (2011) și *Cea mai frumoasă poveste. Câteva adevăruri simple despre istoria românilor* (2014).

Prin proiectul său mediatic „5 minute de istorie”, difuzat la televiziune și online, Adrian Cioroianu a reușit să transforme istoria într-un exercițiu de curiozitate și plăcere intelectuală. Carisma, erudiția și umorul său îl fac unul dintre cei mai îndrăgiți istorici contemporani din România.

Sala Mică a Teatrului „Tudor Vianu” din Giurgiu a devenit neîncăpătoare pentru toți cei care au venit să-l asculte pe istoricul Adrian Cioroianu. A fost una dintre acele întâlniri rare în care istoria s-a transformat în poveste, iar cultura – în bucurie împărtășită.

Evenimentul, organizat de managerul Bibliotecii Județene Giurgiu, Daniela Bardan, a reunit personalități iubite ale lumii culturale: Octavian Ursulescu, omul de radio și televiziune care continuă să fie un simbol al eleganței și umorului rafinat, Ileana Popovici, actriță și muziciană, Camelia Florescu, interpretă și scriitoare, dar și un public de toate vârstele – de la liceeni curioși până la seniori care și-au regăsit tinerețea în

evocările invitatului principal.

„Să știți că bibliotecarii formează o castă aparte”, a glumit Cioroianu încă de la început, amintindu-și prima sa întâlnire cu Daniela Bardan, „o doamnă care știe să transforme o bibliotecă într-un loc viu, nu într-un depozit de cărți”. Iar publicul a simțit imediat că urma o seară specială, una în care istoria se va povesti cu umor, tandrețe și o sinceritate dezarmantă.

Două secrete ale fericirii

„Sunt două mari secrete ale fericirii”, a spus istoricul, cu acel amestec de ironie blândă și reflecție care îl caracterizează. „Primul e să trăiești din ceea ce-ți place. Al doilea, să ai prieteni de calitate.”

A urmat o confesiune



Adrian Cioroianu, Daniela Bardan

plină de farmec despre începuturile sale – copilul din Craiova pasionat de istorie, studentul care asculta rock la radio Grozăvești, DJ-ul care descoperea libertatea înainte ca libertatea să devină o realitate politică. „Am avut norocul să trăiesc din pasiunea mea pentru istorie, din predare, din scris, din povești. Când am realizat că pot face asta, mi-am spus că mi-am găsit locul.”

Adrian Cioroianu le-a vorbit tinerilor din sală despre curajul de a încerca, despre a bate la zece uși chiar dacă doar una se va deschide, despre perseverență și despre nevoia de a-ți asculta vocația. „Nu vă lăsați descurajați de cei care spun că nu se poate. Din zece uși la care veți bate, una tot se va deschide – și aceea poate fi ușa destinului vostru.”

Lecția despre viață: între parfum și otravă

De la anecdotele studenției, istoricul a trecut firesc la reflecții filozofice, vorbind despre echilibrul între muncă și plăcere, între ambiție și modestie. A urmat o metaforă memorabilă:

„Veți avea în viață și parfumuri, și cianuri. Important e să nu le

confundați. Paracelsus spunea că totul e o chestiune de doză. Și iubirea, și studiul, și sportul

personale la marile teme ale istoriei. A povestit cum a descoperit, copil fiind,



pot deveni toxice dacă nu știi cât să iei din fiecare.”

Într-un fel doar al lui, Cioroianu a reușit să îmbine gluma cu învățătura. A vorbit despre regina Caterina de Medici, pasionată și de parfumuri, și de otrăvuri; despre cum „chimie și dragoste” pot fi uneori sinonime; despre felul în care istoria nu e doar o succesiune de fapte, ci o mare lecție despre natura umană.

Călător prin istorie

Istoricul a cucerit publicul trecând firesc de la amintiri

posturile de radio iugoslave, cum a învățat despre lume ascultând muzică și cum „până și o revistă pentru copii, precum *Arici Pogonici*, poate deveni o pagină de istorie”.

Cu pasiunea sa binecunoscută, a amintit episodul în care, în anii '50, autoritățile sovietice au interzis abonamentele la reviste românești în Republica Moldova, de teamă că poeziile din *Arici Pogonici* „i-ar face pe copii să iubească România”. „Și iată, o revistă pentru copii devine un act de rezistență culturală. Asta e forța istoriei –



se ascunde în lucrurile aparent mici.”

Despre prieteni, egoism și sensul solidarității

„Al doilea mare noroc în viață”, a spus Cioroianu, „este să ai prieteni de calitate.” A urmat o digresiune savuroasă despre colegii de radio, despre profesorii care l-au încurajat, despre mentori precum Zoe Petre – „mâna aceea care te trage în sus, când ești la început de drum.”

Istoricul a vorbit apoi despre natura umană și egoismul care, paradoxal, a făcut omenirea să evolueze. „Strămoșii noștri au ieșit din peșteri nu din altruism, ci pentru că voiau o pădure cu mai mulți iepuri. Problema nu e egoismul, ci cum îl gestionăm. Să știi când să împarți prada, când să împarți bucuria.”

A fost un moment de tăcere și zâmbete în sală. O lecție despre echilibru, spusă simplu, cu farmecul unui profesor care știe să transforme filosofia vieții în istorie vie.

Întrebări, răspunsuri și perspective

Publicul, fascinat, a dorit să prelungească întâlnirea. Tudor Pencea, voluntar al Bibliotecii, a ridicat problema absenței statuiilor dedicate regelui Ferdinand. Cioroianu i-a răspuns cu aceeași răbdare cu care își ghidează studenții: „Există statui, la Oradea de pildă. Dar trebuie să fim atenți la cum plasăm memoria în spațiul public. O statuie nu e doar piatră, e o bornă a identității noastre.”

A urmat o întrebare de la Camelia Florescu, despre

momentul în care Cioroianu l-a reprezentat pe Ion Antonescu în emisiunea „Mari români” de la TVR. Istoricul a explicat cu luciditate că a ales să vorbească onest, fără elogiile inutile: „Antonescu a fost un patriot, dar nu orice patriot este un model. Calitatea unui lider nu e



doar iubirea de țară, ci responsabilitatea față de oameni. Nu poți băga o țară în război fără o hârtie semnată.”

Tonul lui a rămas cald, fără patimă, dar plin de forța adevărului istoric. „Patriotismul e o datorie, nu o virtute. Și istoria nu se scrie cu ură.”

Cioroianu a atins și teme sensibile, vorbind despre comunism, manipulare și rețelele sociale. „Nu credeți tot ce vedeți pe TikTok. Viața voastră e dincolo de ecran. Și nu așteptați ca toată lumea să vă iubească – nici Iisus nu a fost iubit de toți.”

A urmat o concluzie care a stârnit aplauze prelungite: „Nu există oameni de neînlocuit. Istoria merge înainte și fără

noi. Dar putem lăsa în urma noastră o urmă de lumină, o faptă bună, o carte, o prietenie. Dacă am făcut asta, n-am trăit degeaba.”

Întâlnirea s-a încheiat cu un dialog spontan între invitați și public, într-o atmosferă de recunoștință și bucurie. Ileana

Popovici a vorbit despre importanța artei și a memoriei culturale, Octavian Ursulescu a adăugat, cu umorul său elegant, că „adevărata istorie e cea care se spune cu zâmbetul pe buze”, iar Daniela Bardan a mulțumit tuturor și a subliniat că „biblioteca e vie atâta vreme cât oamenii ei iubesc cultura”.

În acea seară, Giurgiu a fost micul mare oraș de la Dunăre, transformat într-o sală de clasă deschisă spre lume, o sală în care istoria a redevenit umană, vie și emoționantă.

Pentru toți cei prezenți, lecția profesorului Adrian Cioroianu a fost simplă și profundă: trăiește din ce iubești, caută oameni buni și păstrează-ți mintea deschisă.

Restul ... e doar istorie.

Românii între trecut și prezent: lecțiile istoriei și provocările de azi

(Reflecții inspirate de întâlnirea cu istoricul Adrian Cioroianu la Giurgiu)

Să reușești să faci din istorie nu o știință seacă, ci o formă de confesiune, acesta e dezideratul de la care pornim. În întâlnirea de la ZEP 2025, Adrian Cioroianu nu a vorbit

popor de plugari care au știut că recolta nu vine imediat, un neam de oameni care au înțeles că libertatea se obține prin efort și timp. Astăzi, trăim într-o lume în care așteptarea pare o formă de slăbiciune. Vrem succesul instantaneu, aprecierea rapidă, satisfacția imediată. Poate că aici se ascunde prima ruptură dintre vechi și nou: ne-am pierdut răbdarea, dar nu și dorința de a reuși. Cioroianu o spunea cu

tras Zoe Petre într-o zi, când mi-a spus: «Ne-am gândit că ați putea rămâne în facultate». Atunci am simțit că Dumnezeu mi-a pus o mână pe umăr.” România are nevoie de asemenea „mâini pe umăr”: profesori care să încurajeze, oameni care să inspire, comunități care să construiască în loc să judece.

Una dintre cele mai frumoase metafore ale serii a fost aceasta: „În viață veți avea și parfumuri, și cianuri. Important e să nu le confundați.” Parfumul și otrava, spunea Cioroianu, au aceeași rădăcină chimică. Așa e și cu lumea de azi – libertatea poate deveni exces, curajul se poate transforma în agresivitate, iar informația în manipulare. Comunismul ne-a învățat, prin durere, cât de toxică poate fi propaganda; lumea digitală ne învață, prin exces, cât de ușor putem cădea în capcana superficialității. România de azi se află la mijloc între aceste două extreme: între tăcerea forțată de ieri și zgomotul necontrolat de azi. Lecția? Să redescoperim măsura, „doza” de care vorbea Paracelsus și pe care istoricul a readus-o în discuție cu eleganță.

„Patrimoniul vine de la pater, de la tată”, a mai adăugat. „E ceea ce primim și ceea ce lăsăm.” Generația sa a crescut fără conștiința patrimoniului. Casele bunicilor s-au vândut, fotografiile vechi s-au aruncat, revistele pentru copii au fost reciclate. Și totuși, în ultimii ani, începe să se nască o nouă sensibilitate: tinerii redescoperă tradițiile, colecționează reviste vechi, refac costume populare, caută



despre trecut ca despre o listă de date, ci ca despre o oglindă în care se reflectă chipul României de azi. De la anecdote studențești până la idei despre comunism, patriotism, prietenie sau rețele sociale, discursul său a fost, de fapt, o lecție de luciditate: unde suntem, de unde venim și ce am pierdut pe drum.

El le-a spus tinerilor: „Din zece uși la care veți bate, una se va deschide.” Această simplă frază rezumă o trăsătură care cândva ne definea ca popor – răbdarea. În istorie, românii au fost meșteri ai așteptării. Un

umor și gravitate în același timp: „Secretul e să înveți să bați la uși fără să te temi de refuz.”

Românii s-au definit mereu prin solidaritate. Satul tradițional era o rețea de prietenii și complicități. În vreme de necaz, toată lumea venea la „clacă”. În societatea de azi, solidaritatea se mută pe ecrane: reacții, mesaje, campanii online. E o formă de sprijin, dar lipsită adesea de profunzime. Cioroianu a vorbit despre norocul de a avea prieteni adevărați, oameni care te trag în sus – „așa cum m-a

rădăcinile limbii. România postmodernă se întoarce la memoria ei, dar nu cu nostalgie, ci cu luciditate. A ști să apreciezi trecutul fără să-l idealizezi – iată semnul maturității unei națiuni.

Poate cea mai tulburătoare parte a discursului lui Cioroianu a fost cea despre Ion Antonescu. „A fost un patriot, dar nu orice patriot e un model”, a spus el. „Patriotismul e o datorie, nu o virtute.” România modernă are nevoie de această distincție. Într-o vreme în care vocile radicale se ridică din nou, iar memoria se amestecă cu emoția, e vital să ne amintim că dragostea de țară nu înseamnă ură față de ceilalți. Istoria ne arată că excesul de zel, oricât de bine intenționat, poate duce la tragedii. Să fii român nu înseamnă să strigi, ci să construiești, să înțelegi, să respecti.

Din tot ce am fost, am

păstrat curiozitatea. Am păstrat ironia blândă, acel umor care ne salvează și în momentele cele mai grele. Am păstrat pofta de viață, de muzică, de poveste.

Am păstrat, în fond, omenia – chiar dacă uneori e acoperită de zgomot, de grabă, de oboesală.

Cioroianu o spunea în stilul său inconfundabil: „Dacă vei avea prieteni buni, vei fi bogat. Dacă vei face ce-ți place, vei fi fericit. Restul e istorie.”

Am pierdut poate răbdarea, respectul pentru tăcere, bucuria simplității. Am pierdut gestul de a spune „mulțumesc” fără ironie și reflexul de a asculta înainte de a răspunde.

Dar pierderile nu sunt definitive. Istoria ne-a arătat mereu că poporul român are o forță de regenerare remarcabilă. Când pare că ne risipim, ne adunăm; când pare că am uitat, ne reamintim.

Poate că adevărata Românie

nu e nici cea a manualelor, nici cea de pe rețelele sociale. E o Românie care se construiește, în tăcere, prin profesori care nu renunță, prin bibliotecari care țin aprinsă flacăra culturii, prin tineri care vin să-l asculte pe un istoric vorbind despre sensul vieții.

„Nu trebuie să ne iubim toți, dar trebuie să ne respectăm”, a spus Cioroianu în final. „Nu există oameni de neînlocuit, dar există fapte de neuitat.”

Aceasta este, poate, cea mai mare lecție a istoriei: lumea merge mai departe, dar urmele pe care le lăsăm pot fi de lumină sau de umbră. Iar dacă vom continua să ne căutăm sensul cu onestitate, între trecut și viitor, atunci încă mai avem o șansă să scriem o poveste frumoasă – cea mai frumoasă poveste, cum ar spune chiar el: povestea românilor care nu au încetat niciodată să creadă.



VIVAT, CRESCAT, FLOREAT!

„Județul Giurgiu în viziunea tinerilor: tradiții, obiceiuri, atracții turistice”

Ediția a V-a, 2025, a Concursului de poezie, eseu și povestire

Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu rămâne un partener constant al tinerilor din județ, sprijinindu-le talentul și pasiunea prin numeroase activități și manifestări culturale. Printre acestea se numără și concursul de creație literară „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor: tradiții, obiceiuri, atracții turistice”, ajuns anul acesta la cea de-a cincea ediție. De la o ediție la alta, concursul a continuat să descopere voci noi, idei originale și perspective proaspete asupra lumii din jur.

Scopul principal al competiției a fost stimularea creativității copiilor și tinerilor cu vârste între 8 și 25 de ani, dar și promovarea lecturii și a

literaturii române. În același timp, evenimentul a contribuit la cultivarea atașamentului față de tradițiile și valorile locale, transformându-se într-un adevărat fenomen literar în rândul tinerilor giurgiuveni.

Tema ediției din acest an – „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor: tradiții, obiceiuri, atracții turistice” – le-a oferit participanților libertatea de a-și exprima gândurile și emoțiile legate de frumusețea locurilor natale. Prin poezii, eseuri și povestiri, aceștia au reușit să surprindă, cu sensibilitate și autenticitate, bogăția spirituală și peisagistică a acestei zone pitorești a României.

Festivitatea de premiere s-a desfășurat într-un cadru

deosebit, în contextul Zilelor Europene ale Patrimoniului 2025, care au debutat la Giurgiu pe 19 septembrie. Evenimentul a avut loc a doua zi, pe 20 septembrie 2025, la Teatrul „Tudor Vianu”, în sala „Ileana Popovici”. Atmosfera a fost una de sărbătoare, cu numeroși invitați de seamă: Octavian Ursulescu, președintele ZEP, istoricul Adrian Cioroianu, actrița Ileana Popovici, scriitorul Petre Crăciun, poeta Evelyn Croitoru, compozitorul Béla Andrași și poeta, textiera și interpreta de muzică ușoară și române Camelia Florescu.

Concursul s-a bucurat de o participare impresionantă, antrenând un număr mare de copii și tineri atrași de creația



Laureații celei de-a V-a ediții a Concursului „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor: tradiții, obiceiuri, atracții turistice”, alături de juriu și invitați

literară, din 17 unități administrativ teritoriale ale județului – Adunații Copăceni, Călugăreni, Colibași, Comana, Crevedia Mare, Daia, Florești-Stoenеști, Frătești, Găujani, Gogoșari, Gostinari, Grădinari, Mihai Bravu, Prundu, din orașele Mihăilești și Bolintin-Vale și din municipiul Giurgiu. Toți acești participanți au demonstrat o autentică dragoste pentru lectură și tradițiile culturale ale județului, astfel că juriul, alcătuit din renumiții scriitori Evelyne Croitoru, Petre Crăciun și Emil Talianu, a avut o grea trudă de evaluare a creațiilor trimise.

Cel mai emoționant moment al zilei a fost, desigur, decernarea premiilor, când munca și creativitatea tinerilor autori au fost răsplătite cum se cuvine. Au fost acordate premiile I, II și III, iar alți 44 de participanți au primit premii

București – Literatură pentru Copii și Tineret (USR), și de Evelyne Croitoru, poetă, membri ai juriului.

tinerilor: tradiții, obiceiuri, atracții turistice – ediția 2025” Această carte digitală se va distribui tuturor instituțiilor



Adrian Cioroianu, Maria-Ecaterina Mihăescu, Octavian Ursulescu, Ileana Popovici, Emilia Stan, Daniela Bardan

La finalul deliberărilor, juriul a desemnat câștigătorii ediției 2025:

- Premiul I – Brutaru Elisei Iosif (comuna Prundu)
- Premiul II – Jantea Bianca (municipiul Giurgiu)
- Premiul III – Mihăescu

de învățământ din județul Giurgiu, cu care Biblioteca Județeană derulează de ani de zile parteneriate rodnice și va fi totodată disponibilă în format online pe site-ul Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu” din Giurgiu.

Prin acest proiect, Biblioteca Județeană își propune să stimuleze expresia artistică a tinerilor și să-i implice activ în promovarea și conservarea patrimoniului cultural local. Concursul a devenit, în timp, o veritabilă punte între instituție și școlile din județ, consolidând legătura dintre generații și întreținând interesul pentru literatura română și identitatea locală.

Astfel, ediția a V-a a concursului „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor” a confirmat încă o dată că pasiunea, sensibilitatea și talentul literar al tinerilor giurgiuveni reprezintă cea mai frumoasă garanție a continuității culturii și tradițiilor noastre.



Ileana Popovici, Adrian Cioroianu, Evelyne Maria Croitoru, Octavian Ursulescu, Petre Crăciun și Daniela Bardan

de participare, ca semn de încurajare pentru a-și continua parcursul artistic. Festivitatea a fost moderată cu eleganță și profesionalism de Petre Crăciun, scriitor giurgiuvean consacrat, președinte al Filialei

Maria Ecaterina (municipiul Giurgiu)

Toți participanții au primit diplome și volume de carte, iar lucrările lor au fost reunite într-un volum digital special: „Județul Giurgiu în viziunea

Cinema la Bibliotecă – o seară de lumină alături de Ileana Popovici

Cea de-a doua zi ZEP 2025 s-a încheiat cu un moment de grație: întâlnirea cu Ileana Popovici, o voce unică în cinematografia și literatura românească. Prezența ei a adus o aură de intimitate și emoție, transformând sala teatrului ce-i poartă numele într-un spațiu unde poveștile nu se mai citesc doar din cărți, ci se trăiesc cu sufletul.

Cunoscută pentru sensibilitatea interpretării sale, dar și pentru darul de a așterne cuvintele pe hârtie, Ileana Popovici a dovedit încă o dată că arta, indiferent de formă, este despre oameni și despre felul în care știm să ne regăsim unii în alții. Prin scurtmetrajele prezentate, publicul a pășit într-o lume a micilor bucurii și a marilor melancolii, unde

Scurtmetrajul – arta de a spune mult în puțin timp

Proiecțiile dedicate au arătat cât de puternic poate fi filmul de

Scurtmetrajele culturale funcționează ca ferestre deschise spre identitatea noastră: ele educă,



scurtmetraj atunci când își propune să atingă inima spectatorului. În câteva minute, aceste creații reușesc să redea tradiții uitate, să surprindă

sensibilizează, dar mai ales păstrează vie memoria artistică și socială. Sunt, totodată, o școală pentru viitor, pentru tinerii care învață că frumusețea nu se măsoară în durata unui film sau în fastul unei producții, ci în intensitatea emoției transmise.

Ileana Popovici a reușit, prin dialogul său cu publicul, să construiască o punte subtilă între cinema și literatură. A vorbit despre emoțiile universale care trec dincolo de ecran și de pagină, despre acea frumusețe ascunsă în lucruri aparent mărunte, dar esențiale pentru umanitatea noastră.

În felul ei, a făcut ca această întâlnire să devină un exercițiu de recunoaștere a propriei noastre fragilități și forțe, o invitație la a redescoperi arta ca



gesturile simple capătă profunzime, iar fragmentele vieții cotidiene se înalță la rang de poezie vizuală.

emoții abia ghicite sau să aducă la lumină chipurile unor personalități care au modelat patrimoniul cultural.

spațiu de întâlnire între suflete.

Cinema la Bibliotecă – cultură pentru toți

Prin proiecte precum „Cinema la Bibliotecă”, Biblioteca Județeană din Giurgiu confirmă că instituțiile culturale, dincolo de locuri de conservare a cărților, sunt adevărate laboratoare de emoție și educație. Aici, cultura se întâlnește cu comunitatea, iar patrimoniul artistic capătă viață prin fiecare proiecție, lansare sau dialog.

Arta este accesibilă tuturor și fiecare clipă poate purta în ea frumusețe, dacă știm să o privim cu atenție. Într-o lume grăbită, cinema-ul cultural și literatura devin borne ale unei continuități, semne că patrimoniul nu este ancorat în trecutul nostru, se perpetuează în prezentul pe care îl trăim împreună.

Din program serii, iată ce au putut urmări cinefilii giurgiuveni:



1.Book Smart (Isteț foc)

Tainele Universului sunt chiar la îndemâna ta! Deschide o carte și vei pătrunde mistere de nedescris, doar lasă-ți imaginația să brodeze noi trasee

pentru visurile tale.

2.Vânătoare de hipopotami

Pentru publicul nostru pasionat de cinema, o invitație



specială la un scurtmetraj românesc, o întâlnire cu nume clasice ale filmului și teatrului autohton: Alexandru Bindea, Ilona Brezoianu, Constantin Dinulescu, Ionuț Grama, iar în rolul principal, o apariție efervescentă, îndrăgitul actor Marius Bodochi.

3.You With The Moustache (Hei, tu cel cu mustață!)

Pasionații de fotbal vor

savura acest scurtmetraj românesc, dedicat unor legende ale sportului rege. Glorie și admirație eternă pentru marile valori sportive ale țării noastre, de multe ori, lăsate uitării. Un

film dulce-amar despre tranziția de la un cult microbist la o lume nepăsătoare, în care ordinea valorilor pare să se inverseze.

4.A Priori (Cu prioritate)

Pentru a-și proteja cărțile dragi, un tânăr bibliotecar renunță la prejudecăți și se împrietenește cu un liliac.

5.Plantae

Paradisul poate fi chiar aici, pe Pământ. Depinde de noi să îl descoperim și mai ales să-l prețuim. Un fim magistral, o capodoperă vizuală, în care liniștea vorbește și verdele se apără.

6.No Singing After Eight (Nu se cântă după ora 20)

Când inimile lor nu mai bat în același ritm, Andrei și Roxana își doresc o schimbare. Printre melodii și intervenții haioase ale unu vecin băgăcios, ei vor redescoperi plăcerea de a fi împreună.

7.Dorința bunicii Paula

Scurtmetrajul „Dorința bunicii Paula”, realizat de tânărul ieșean Alexandru Palaghia a fost marele câștigător al premiului „Ion Dichiseanu”, decernat în cadrul galei de închidere a Festivalului Serile Filmului Românesc, ediția a 16-a, la Iași, 6-10 august 2025.

Flash mob la Giurgiu – când strada devine scenă și comunitatea prinde glas

Duminică, 21 septembrie 2025, ultima zi din cele trei dedicate Zilelor Europene ale Patrimoniului la Giurgiu, s-a încheiat într-o manieră spectaculoasă și neașteptată: un flash mob coregrafic pe esplanada Teatrului „Tudor Vianu”. Pentru câteva minute, spațiul public a fost transformat într-o scenă vie, în care copiii și adolescenții Asociației „Millenium Art”, coordonați de coregrafa Flori Iordache, au dat glas bucuriei prin dans. De la cei mai mici participanți, abia de trei ani, până la tinerii de 18 ani, energia lor a adus în stradă un spectacol variat – solo-uri, grupuri și formații care au explorat ritmuri de salsa, bachata și alte stiluri latino.



Dansurile s-au desfășurat cu naturalețe, ca o erupție de vitalitate, iar trecătorii, prinși pe nepregătite, au devenit martorii unui act colectiv care a transformat rutina unei duminici într-o experiență comună de uimire și emoție.

Printre invitații de onoare care au susținut această inițiativă s-au numărat Octavian Ursulescu, președinte

de onoare al evenimentului, alături de actrița Ileana Popovici și de Daniela Bardan, managerul Bibliotecii Județene



2000, conceptul de flash mob s-a răspândit rapid în lume ca un fenomen al epocii digitale. Deși pare un simplu exercițiu

de spontaneitate, el este, de fapt, o formă de comunicare colectivă: un gest artistic efemer care aduce împreună oameni diferiți, uniți de aceeași emoție. Într-o lume adesea grăbită și fragmentată, flash mob-ul reamintește că solidaritatea se poate naște chiar și din câteva minute de dans sincron, că puterea comunității se poate exprima prin surpriză și că emoția împărtășită în stradă poate fi la fel de puternică precum cea trăită într-o sală de spectacol.

Giurgiu s-a exprimat printr-un act de comunicare colectivă, un mesaj adresat tuturor: cultura nu se trăiește doar în spații consacrate, ci poate pulsa liber în inima orașului, acolo unde oamenii se întâlnesc și se recunosc unii pe alții.

„I.A. Bassarabescu” Giurgiu. Prezența lor a întărit mesajul că un flash mob nu este doar o formă de divertisment, ci o expresie a legăturii dintre generații, instituții și comunitate.

Născut la începutul anilor

Aniversare, 17 iulie 2025:

Octavian URSULESCU – vocea care pune lumină pe scena muzicii românești *povestitorul unei lumi în care cântecul era rege și emoția, regina lui*

Există oameni care atunci când urcă pe scenă o aprind, o transformă într-un loc al bucuriei și al emoției. Octavian Ursulescu este unul dintre acei oameni. De peste jumătate de secol, numele său se leagă de eleganța, rafinamentul și farmecul unei epoci în care televiziunea însemna spectacol adevărat, iar prezentatorul era mai mult decât un maestru de ceremonii – era un povestitor al visurilor.

Încă de la primele apariții, Octavian Ursulescu s-a remarcat printr-o prezență inconfundabilă: vocea caldă, zâmbetul mereu sincer, gestul discret, dar sigur. Pe vremea când festivalurile de muzică ușoară erau adevărate sărbători naționale, el a fost

de artiști, le-a fost mentor, i-a încurajat, i-a lansat, le-a fost alături în carieră cu o generozitate rară.

făcut ca emoția artiștilor să se transmită firesc și sincer. Un amfitrion al marilor scene românești a fost vocea



În lumea muzicii românești, Octavian Ursulescu - figură emblematică a divertismentului românesc, nu

inconfundabilă a Festivalului de la Mamaia, maestrul eleganței la marile gale televizate, un ghid prin frumusețea cântecului românesc.



acolo – cu microfonul în mână și cu sufletul dăruit publicului. A prezentat generații întregi

reprezintă doar un prezentator, ci un liant. A adus aproape scena și publicul, a

Dansul are o frumusețe aparte: corpuri care spun fără cuvinte, ritmuri care dau puls atmosferei, gesturi care transformă scena în poveste vizuală. Și în acest dans se strecoară, uneori, vocea lui Octavian Ursulescu. E o notă vibrantă, dar discretă, în melodia multor evenimente pe care le-a prezentat - pentru că viața evenimentelor nu e doar muzică: e spectacol, e mișcare, e pură emoție când rândurile de spectatori bat din palme și când momente

coregrafice completează cântecul.

În numeroase gale și festivaluri muzicale, concursuri de muzică ușoară, emisiuni de varietăți, a devenit familiar cu momente de dans: acompaniament vizual, intermezzo coregrafic, momente artistice de dans popular sau de dans modern, adesea parte integrantă a spectacolului - și acolo vocea lui știe să facă legătura, să asigure fluiditatea, să creeze punți între artist și public.

Dar dincolo de lumina reflectoarelor, se află omul: un pasionat de muzică, un fin cunoscător al detaliilor, un colecționar de amintiri și prietenii. Cu un respect profund pentru artiști și pentru public, Octavian Ursulescu a știut mereu că spectacolul nu este despre vedetă, ci despre bucuria împărtășită.

Astăzi, când privim înapoi la cariera sa impresionantă,

care a traversat deceniile fără să-și piardă vreodată lumina, un nume care rămâne sinonim cu eleganța, cu rafinamentul și cu dragostea pentru frumos.

**Portret biografic:
Octavian Ursulescu - între
matematică, microfon și
scenă**



S-a născut pe 17 iulie 1947, într-un loc demn de povești: Câmpu Cetății, din comuna Eremitu, județul Mureș.



descoperim o veritabilă istorie vie a muzicii românești, spusă nu în note, ci în cuvinte. O voce

Familia Ursulescu l-a învățat de timpuriu să iubească natura și să respecte tăcerile ei - ambii

părinți, Adela (născută Gherman) și Ștefan Ursulescu, fiind ingineri silvici. Copilăria și adolescența lui Octavian, un elev fruntaș, olimpic, au purtat, însă, și ecourile altor pasiuni: matematica, limba română și literatura română, istoria, fizica, pasiunea pentru sport, baschet - toate acestea i-au fost materii în care s-a remarcat la

liceu, dar și în olimpiade. După liceu, orientarea părea să fie clară: inginerie. În 1970 a absolvit facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic din București. Dar drumul lui avea să meargă dincolo de circuite și formule, direct în lumina reflectoarelor, emoția emisiunilor radio și vibrația muzicii.

Chiar din liceu și-a început „cariera” de observator, comentator al muzicii, publicând în *Scînteia tineretului*. Mai mult, a semnat articole în reviste și ziare diverse - *Contemporanul*, *Flacăra*, *Muzica*, *România literară* și altele - devenind o voce care știa să vorbească despre muzică și dans cu respect, cu pasiune și cu discernământ.

Octavian Ursulescu este prezentatorul de emisiuni și festivaluri care a știut să lege momente și nume, muzică și public. A fost prezentator la celebre festivaluri: Festivalul de la Mamaia (începând cu 1983, 13 ediții, anul acesta, la a 43-a ediție a fost invitatul lui Paul Surugiu Fuego și a comentat amplu în presă absențele și detaliile neștiute despre ediția din 2025 a festivalului), Festivalul „Melodii” din București (din 1980 până în 1988), precum și „Festivalul Internațional de Muzică Ușoară „George Grigoriu” de la Brăila (încă de la prima ediție - 2005 și în prezent). A moderat și prezentat de 24 de ori „Trofeul Tinereții” de la Amara - unul dintre cele mai longevive

festivaluri de muzică ușoară din România.

A fost implicat în competiții și festivaluri de dans și de frumusețe (Miss România, Top Model, concursuri de dans sportiv, fiind implicat în dansul sportiv aproape două decenii și, explicând publicului regulile, farmecul și însușirile acestui domeniu), dovedind un interes nu doar pentru muzică, ci pentru spectacol în ansamblul său.

În radio, a debutat în 1966 la Radio România, cu emisiunea „Metronom”, condusă de Cornel Chiriac. De atunci, a prezentat și colaborat la numeroase emisiuni radio, atât înainte de 1990, cât și după.

La televizor, a fost gazda unor emisiuni de varietăți și de

muzică pe care spectatorii le așteptau cu sufletul la gură, printre care: „Meridianele Cântecului”, „Steaua fără Nume” și „Șlagăre în devenire”.

Spirit multicultural, nu e doar o voce-n direct sau prezentator pe scenă: Octavian Ursulescu și-a lăsat urmele și în scris. A scris biografii, cum ar fi „Marina Voica. Drum spre legendă”, „Titus Munteanu. Un lord al micului ecran” - prieten căruia îi datorează o colaborare de peste 28 de ani care se înscriu alături de numele lui Titus Munteanu în istoria divertismentului românesc la televiziune (1970-1998), volume valoroase dedicate unor compozitori români (Temistocle Popa, Paul Urmuzescu, Titel Popovici) și



chiar o carte – „Amara 50” dedicată festivalului Trofeul Tinereții de la Amara. Colaborează cu case de discuri (Electrecord, Eurostar) cu note de copertă și cu prezentări la lansări de albume.

Pe lângă parcursul artistic și jurnalistic, Octavian Ursulescu este apreciat în multiple moduri, prin recunoașteri de la organizații culturale și muzicale, inclusiv Federația Internațională de Jazz, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România, prin trofee pentru cel mai bun prezentator, numeroase diplome de excelență, trofee la gale de muzică, distincții pentru promovare culturală. (sursă: Wikipedia)

Octavian Ursulescu și Biblioteca Județeană din Giurgiu – o prietenie de carte, cultură și patrimoniu

În Giurgiu, când apare Octavian Ursulescu la

oaspete – e un prieten drag ce-ți trece pragul casei, a cărui prezență este foarte apreciată. Legătura lui cu biblioteca este una strânsă, cu rădăcini și ramuri care se întind de-a lungul tot mai multor ani, conturând un parteneriat cultural viu și generos.

Principalele aspecte ale colaborării sale includ: donații de cărți, întâlniri cu publicul giurgiuvean, implicarea în evenimente culturale, colaborarea la publicații, promovarea culturii.

Astfel, unul dintre cele mai consistente gesturi ale domnului Ursulescu față de bibliotecă este donația de cărți. În 2022, de exemplu, a donat 50 de volume, fiind înscris în lista donatorilor instituției. În plus, peste 5000 volume – aproape integral biblioteca sa (fondul personal), dar și cărți provenind din biblioteci ale prietenilor săi ne-au fost donate – un gest extraordinar de generozitate care arată nu doar sprijin material, ci și

publicului valorile cărții. De asemenea, cărțile domniei sale au completat proiectele Bibliotecii Județene Giurgiu, precum: „Citește și călătorește!”, „Înscrie-te la bibliotecă și vei primi o carte în dar!”, „Căsuțe de autor pentru



cititor” și cel mai recent raft de carte organizat anul acesta în parteneriat cu Consatul României de la Roma, din Italia.

Legătura noastră este vie și participativă: Octavian Ursulescu a moderat lansări de carte la bibliotecă – de pildă, volumul bilingv de poezie „Rănilor ierburilor” al Camelliei Florescu sau „Reconstituiri cu Ileana Popovici”, mărturiile consemnate de poeta basarabeană Radmila Popovici, nepoata îndrăgitei actrițe, precum și volumul semnat de Ileana Popovici dedicat unchiului său – „Vesela Harnaj, întemeietorul apiculturii moderne”. A scris prefața volumului din Colecția Biblioteca Giurgiuveană dedicat lui Victor Karpis,



Biblioteca Județeană „I. A. Bassarabescu”, nu e doar un prezentator invitat sau un

încredere în misiunea bibliotecii giurgiuvene de a păstra și pune la dispoziția

patron spiritual al Școlii Gimnaziale de Arte din Giurgiu. Iar în curtea Bibliotecii noastre din Str. Ștefan cel Mare, stejarul la a cărui plantare a participat într-o toamnă, de Sfântul Dumitru, îi aparține, crește viguros și poartă mai departe moștenirea și dorul de frumos.

Este și Președinte de onoare al manifestărilor „Zilele Europene ale Patrimoniului” de la Giurgiu, eveniment organizat de Biblioteca Județeană împreună cu Consiliul Județean Giurgiu și alte instituții culturale locale. Din această poziție, an de an aduce un aport simbolic și organizatoric important și contribuie la stabilirea tonului cultural al evenimentului și la atragerea publicului.

Biblioteca – și implicit comunitatea culturală din Giurgiu – i-au acordat

recunoaștere oficială. A primit un Hrisov de Excelență pentru „zecile de colaborări extrem de valoroase” în proiectele culturale și artistice derulate în perioada 2020-2023. Alături de bibliotecă, a susținut atribuirea denumirii „Dumitru Lupu” unei săli de clasă a Școlii Gimnaziale de Arte „Victor Karpis”, atribuirea denumirii „Ileana Popovici” unei săli a Teatrului „Tudor Vianu” din Giurgiu și a participat la inaugurarea Bibliotecii „Ileana Popovici” din comuna Buturugeni, nemaivorbind de faptul că este cel care a propus și căruia îi datorăm numele „BIBLIOTECARII” revistei noastre!

Și nu putem răsplăti îndeajuns, deocamdată, privilegiul de a avea alături un asemenea om drag, dar... putem face asta:

Imaginați-vă sala luminată,

reflectoarele pe scenă: povestea începe cu muzică, apoi apar forme, siluete. Dansatorii pășesc, saltă, se învârt. Publicul respiră în ritmul pașilor. În acest cadru, vocea lui Octavian Ursulescu - caldă, sigură - acompaniază momentul. Îl introduce, îl explică: „Și acum, un moment de dans sportiv”, sau „urmează un dans contemporan care ne poartă spre...”. El înțelege: nu doar melodia contează, ci și armonia dintre mișcarea trupului și vibrația sunetului. Dansul, deși trecător, nu e secundar; e ornament, expresie, modalitate de a extinde sensul melodiei. O astfel de personalitate rafinată, complexă, este exact ce ne trebuie în acest prezent - căci, într-o lume incertă și trecătoare, doar prezentul ne este avere garantată.

Maestre, à votre honneur!



Inaugurare Biblioteca „Ileana Popovici” din comuna Buturugeni, participanți: Toma Petcu - președinte CJ Giurgiu, Dan Motreanu - europarlamentar, Ion Ghimpețeanu - prefect județul Giurgiu, Gabriela Horga - senator, Aneta Matei - deputat, Alexandru Andrei - deputat, Lucian Corozel - vicepreședinte CJ Giurgiu, Dumitru Preda - primarul comunei Buturugeni, Daniela Bardan - manager Biblioteca Județeană, artiștii Camelia Florescu și Bela Andrași, Valerica Micu - bibliotecar și alți iubitori de cultură alături de celebra Ileana Popovici (26 aprilie 2025)

Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” din Râmnicu Vâlcea este gazda celei mai mari cupole cu vitralii din lume

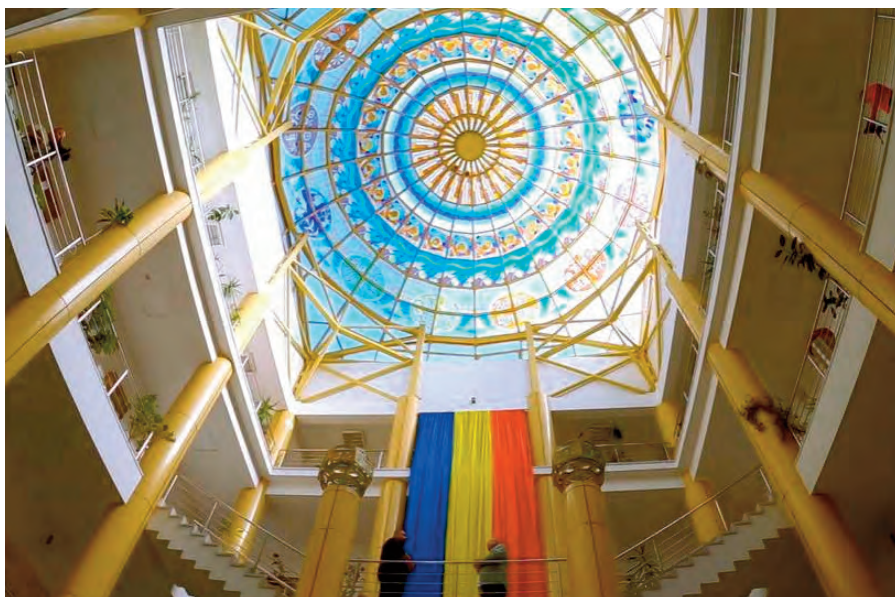
În anul 2025, pe 29 octombrie, Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” din Râmnicu-Vâlcea sărbătorește 75 de ani. O găsim în centrul Râmnicului, o clădire aparent obișnuită, care ascunde un unicat mondial. Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” este gazda celei mai mari cupole cu vitralii din lume. Privită din exterior, instituția pare sobră și liniștită, dar, odată ce pășești în interior, lumina filtrată prin culorile sticlei transformă spațiul într-un spectacol vizual de o frumusețe uluitoare.

Această lucrare monumentală poartă semnătura artistului vizual Gheorghe Dican. Deși pictor de formație, el și-a propus, încă de la începutul construcției bibliotecii, să creeze cupola. Pentru a-și îndeplini visul, a fost nevoit să învețe tehnica străveche a vitraliului, să își formeze o echipă și să stăpânească secretele prelucrării sticlei. I-au trebuit ani pentru a se pregăti și pentru a pune la punct detaliile unei lucrări de o asemenea amploare.

Cupola, cu o suprafață de 143 de metri pătrați, se ridică la o înălțime de 30-35 de metri și înlocuiește acoperișul clădirii. Este realizată în

tehnica tradițională a vitraliului, cu cornier din plumb și sticlă colorată manual. Pentru a-i asigura

Fiecare oră aduce o altă paletă cromatică, iar fotografiile care o surprind din diverse unghiuri obțin mereu imagini diferite,



rezistența și protecția, sticla a fost prinsă între două geamuri duplex, într-un sistem tip „sandwich”, care oferă izolare termică și hidroizolație. Această combinație ingenioasă dintre tehnică veche și inovație modernă a făcut posibilă existența cupolei – un vitraliu monumental care funcționează, în același timp, ca acoperiș.

De 17 ani, lucrarea strălucește fără cusur deasupra bibliotecii, scaldând interiorul într-o lumină care se schimbă în funcție de momentul zilei și de anotimp.

ca și cum ar privi o operă nouă.

Simbolistica acestei cupole este profundă. Inițial, artistul s-a gândit să folosească motivul diamantului, simbol al înțelepciunii și al cunoașterii, dar, inspirat de natura bibliotecii, a ales motivul solar – lumina ca sursă a cunoașterii. Cupola este compusă din 12 ovale de aproximativ doi metri în diametru, fiecare conținând simboluri ale celor cinci elemente fundamentale: apa, focul, pământul, aerul și spiritualitatea. În interiorul acestor forme se regăsesc

scrieri arhaice care au marcat istoria culturii universale – de la cuneiforme și hieroglife egiptene, până la sanscrită, feniciană și chiar semne inspirate din tăblițele de la Tărtăria, o trimitere la rădăcinile culturii române.

Culorile marginilor reproduc spectrul luminii albe, repetând ordinea curcubeului – roșu, oranj, galben, verde, albastru, indigo, violet – fiecare oval având o dominantă cromatică proprie.

Realizarea efectivă a cupolei a durat aproape șapte luni, iar montajul, încă jumătate de an. A fost nevoie de o echipă complexă – artiști, tehnicieni, ingineri – care să găsească soluții inovatoare la fiecare pas. Pentru Dican, lucrarea a fost o provocare majoră, mai ales că suferă de rău de înălțime și montajul s-a făcut la zeci de metri deasupra solului, în condiții dificile,

adesea sub ploaie.

Astăzi, cupola de vitralii a

Statele Unite a acreditat-o drept cea mai mare cupolă de



bibliotecii din Râmnicu Vâlcea este mai cunoscută peste hotare decât în țară. Numeroase agenții de turism străine o includ printre obiectivele de vizitat din România, iar Academia Recordurilor Mondiale din

vitralii cu funcțiune de acoperiș din lume.

Pentru Gheorghe Dican, această operă este „copilul său de suflet”. Deși a renunțat la lucrul cu vitraliul din cauza dificultății profesiei, consideră această creație o completare a



carierei sale de pictor și o dovadă a puterii culorii, luminii și meșteșugului. „Dacă doar această lucrare aș fi făcut-o”, spune el, „tot ar fi fost de ajuns ca cineva să-și amintească de mine.”

**** Dar cine este ctitorul acestei minuni din sticlă multicoloră?**

străinătate, contribuind la promovarea artei contemporane și la sprijinirea tinerilor creatori.

Dican este recunoscut ca un artist plastic cu o viziune clară și expresivă. Criticii de artă îl descriu drept:

„...un spirit efervescent, atent la sesizarea și

Cel mai cunoscut demers al său rămâne lucrarea-monument pentru Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” din Râmnicu Vâlcea: o cupolă din vitralii, care acoperă 142-150 mp, situată la circa 30 m înălțime și formată din multe module de sticlă colorată, în tehnica tradițională cu armătură de plumb. Dican însuși povestește cu umor-serios:

„A fost și nebunia necunoscutului, pentru că nu mi-am dat seama de la început cu ce probleme tehnice mă voi confrunta.”

Această lucrare stă drept simbol al curajului artistic, al completei implicări - de la idee, proiectare, învățare a tehnicii, până la realizare și montaj. Pe lângă creația proprie, Dican este activ în comunitatea artistică vâlceană: coordonator de proiecte, tabere de creație, expoziții, implicare în educația artistică pentru copii („Micul pictor mare”). Este, de asemenea, implicat în evaluarea bunurilor de patrimoniu artistic („expert în bunuri cu semnificație artistică”) și colaborează cu case de licitații și instituții culturale.

Pentru cine ajunge în Vâlcea și îl privește pe Dican, el reprezintă un motor cultural local, un creator de repere vizuale, un deschizător de drumuri tehnice (vitraliul-cupolă), un promotor al artei în spațiul public. Opera sa simbolizează granița dintre artă și arhitectură, dintre tradiție și inovație, dintre comunitatea locală și recunoașterea globală.



Gheorghe Dican
artist plastic

Gheorghe Dican s-a născut pe 25 februarie 1960, în comuna Cernișoara, județul Vâlcea. De mic, arta l-a atras: după absolvirea Liceului de Muzică și Arte Plastice din Pitești (1975-1979), a urmat o evoluție constantă în pictură, grafică și artă plastică. A obținut licența la Facultatea de Arte și Design din cadrul Universitatea de Vest din Timișoara (2008) și în 2014 și-a susținut doctoratul acolo. Din 1992 este președinte al filialei Râmnicu-Vâlcea a Uniunii Artiștilor Plastici din România (UAP), iar din 2016 vicepreședinte la nivel național. A organizat și curatoriat peste 100 de expoziții, atât în țară cât și în

reprezentarea în planul conceptual al expresivității, a densității interioare a lucrurilor” (Octavian Barbosa)

„...la unul dintre cei mai vizibili, mai originali și mai bine cotați pictori români din generația care a ajuns acum la ceasul deplinei expresivități stilistice...” (Corneliu Ostahie)

În picturile sale, folosește armonii cromatice bogate, vibrații cromatice care evocă muzicalitatea vizuală și o tensiune între linie, culoare și spațiu. Totodată, el a experimentat tehnica vitraliului - nu doar ca pictor, ci și ca artizan al unui proiect monumental.

Proiectul-cheie: cupola de vitralii

Participări ale Bibliotecii Județene Giurgiu la evenimente culturale de excepție

3 septembrie 2025

Lansare de carte la Biblioteca Metropolitană: Dan Octavian Ardelean - „Visul”

La evenimentul de lansare de la sediul central al Bibliotecii Metropolitane „Mihail Sadoveanu” din Capitală, au participat editorul Vasile Poenaru, Daniela Bardan, manager al Bibliotecii Județene Giurgiu (unde cartea a fost ulterior prezentată și în cadrul „Zilelor Europene ale Patrimoniului”), foști colegi de Conservator ai autorului, între care Adriana Marian (nume important al redacției muzicale de la Radio România). Ileana Popovici a transmis un mesaj cald și un cadou... italian.

Autorul volumului,

ușoare, e drept, fără al doilea prenume, Octavian. Este arădean și, după absolvirea Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București, a

Târgoviște.

Se mândrește, pe drept cuvânt, cu numeroase participări și premii la festivalul de la Mamaia,



Dan Octavian Ardelean, Vasile Poenaru, Adrian Păduraru, Octavian Ursulescu, Daniela Bardan

devenit, în 1970, dirijor la Teatrul de revistă „Constantin Tănase”. Pianist și dirijor, a fost mulți ani, în fruntea orchestrei

precum și cu postura de finalist al celebrului „Yamaha Song Festival” de la Tokyo, Japonia, cu o creație cântată de Eva Kiss. De asemenea și-a pus semnătura pe 2 opere, 5 musical-uri, 4 comedii muzicale, coloana sonoră la 10 filme. Legat intrinsec de preocupările sale diverse, a fost profesor la UNATC, pregătind generații de viitori actori în arta cântului, de altfel, lucrarea sa de doctorat s-a intitulat „Sincretismul artelor”.

După prima sa carte, „Gânduri interzise”, recenzată în paginile noastre, muzicianul-scriitor a lansat tot la editura Coresi un nou volum, „Visul”. Evenimentul a fost moderat de Octavian Ursulescu.



compozitorul Dan Octavian Ardelean este un nume binecunoscut în lumea muzicii

sale, pe scena Festivalului național al romanței „Crizantema de aur” de la

5-6 septembrie 2025

„Rapsodii de Toamnă” – folkul reunește oameni și emoții la Florești-Stoenești



Comuna Florești-Stoenești, o adevărată capitală a culturii giurgiuvene

Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” reprezentată de Daniela Bardan, manager a participat la Festivalul de Muzică Folk „Rapsodii de Toamnă” din comuna Florești-Stoenești, însoțită fiind la acest eveniment de reputata actriță Ileana Popovici.

Organizatorul principal al evenimentului, primarul comunei Florești-Stoenești, Constantin Dumitru, s-a implicat activ în aducerea acestui festival în comunitate, cu sprijinul Consiliului Județean Giurgiu. Inițiativa sa, începută anul trecut, își propune să transforme „Rapsodii de Toamnă” într-o tradiție culturală locală care să promoveze valorile autentice și să aducă oamenii împreună în jurul muzicii și poeziei.

Pe scenă au urcat Mihai Napu, Mircea Vintilă și Ducu

Bertzi, trei artiști care nu mai au nevoie de nicio prezentare. Generații întregi le-au fredonat cântecele, iar fiecare refren a fost întâmpinat cu aplauze și zâmbete. Acordurile de chitară și versurile devenite clasice au

oamenilor. Publicul a cântat alături de ei, iar aplauzele prelungite au confirmat reușita unei serii care va rămâne în amintirea celor prezenți.

13 august și 25 septembrie 2025

Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, alături de Muzeul Județean „Teohari Antonescu” la evenimente culturale de prestigiu

Biblioteca Județeană Giurgiu a fost prezentă, în calitate de partener cultural și reprezentant al vieții intelectuale giurgiuvene, la două evenimente importante organizate de Muzeul Județean „Teohari Antonescu” Giurgiu în cadrul manifestării „Zilele Muzeului Giurgiuvean 2025”.

Primul eveniment a avut loc miercuri, 13 august 2025, când muzeul a găzduit vernisajul expoziției „Moștenirea Meșterilor Popolari”, realizată



Rapsodii de Toamnă: Mircea Vintilă la Florești-Stoenești

împietit cu recunoștința pentru artiștii care, de decenii, rămân aproape de sufletele

în colaborare cu Muzeul Etnografic Etar din Gabrovo (Bulgaria) și Asociația

„Euroregiunea Danubius”. Expoziția, itinerantă la nivel internațional, prezintă poveștile captivante a 15

Boian Minchev (produse zaharoase) și Elena Țîru (țesut la război).

Seria „Zilelor Muzeului

de mare valoare patrimonială, printre care se remarcă „Evanghelia greco-română” editată de Antim Ivireanul (București, 1693).

Au luat cuvântul Ionuț Gheorghe, managerul interimar al muzeului, muzeograful Dan Rusen și părintele Edmond Nicolae Popa, director al Seminarului Teologic „Teoctist Patriarhul” din Giurgiu. Evenimentul s-a bucurat de prezența doamnei Daniela Bardan, managerul Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, alături de reprezentanți ai Arhivelor Naționale, ai Centrului pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Giurgiu, elevi seminariști și mass-media locală. Expoziția a putut fi vizitată până la sfârșitul lunii octombrie.

Prin participarea la aceste manifestări, Biblioteca



Ionuț Gheorghe, Daniela Bardan, Emil Păunescu, Otilia Pătruț, Edmond Nicolae Popa, Dan Rusen

meșteri populari care activează în cadrul muzeului Etar, îmbinând tradiția cu tehnologiile moderne prin utilizarea de căști VR și tablete. Publicul giurgiuvean a avut ocazia să o viziteze până la 15 septembrie 2025.

La deschiderea oficială au luat cuvântul: muzeografa Alexandra Cristică, curatorul Muzeului Etar – Rositsa Bineva, istoricul Emil Păunescu și Lili Gancheva, director executiv al Asociației „Euroregiunea Danubius”. Printre invitați s-au numărat Cristina Olteanu – manager al Arhivelor Județene Giurgiu, Carmen Pețanca – manager al Centrului pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Giurgiu și Otilia Pătruț, reprezentantă a Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu” Giurgiu. Evenimentul a fost completat de demonstrații meșteșugărești oferite de

Giurgiuvean” a continuat pe 25 septembrie 2025 cu vernisajul expoziției „Aspecte sacre”, dedicată icoanei și cărții religioase. Expoziția reunește



icoane pe lemn și sticlă de tradiție nord-balcanică, lipovenească și românească, realizate în diverse tehnici – ulei pe lemn, tempera cu ou și ulei pe sticlă – precum și două icoane împărățești și volume

Județeană Giurgiu își reafirmă rolul activ în promovarea patrimoniului cultural și spiritual al județului, încurajând dialogul între instituțiile de cultură și publicul giurgiuvean.

Eveniment internațional - lansare de carte româno-bulgară la Ruse

Istoria care ne leagă

Biblioteca Regională „Liuben Karavelov” din Ruse a găzduit un eveniment cultural de excepție: lansarea traducerii în limba bulgară a volumului „Maria a României, Regina care a iubit viața și patria”, semnat de istoricul Adrian Cioroianu. Traducerea, realizată cu migală de Violeta Frateva, a adus această poveste emblematică a istoriei României mai aproape de cititorii bulgari, marcând un moment de dialog cultural între cele două țări vecine. Biblioteca din Ruse este una dintre cele mai vechi și prestigioase instituții culturale din Bulgaria, cu o istorie ce datează din anul 1888. Situată în centrul orașului Ruse, pe strada „Knyaz Al. Dondukov Korsakov” nr. 1, biblioteca

reprezintă un simbol al renașterii naționale și al progresului cultural al țării. Este un simbol al prieteniei și colaborării între națiuni. Prin activitățile sale, ea continuă să fie un far al cunoașterii și al înțelegerii reciproce în regiunea Dunării.

Autorul a fost întâmpinat în acest decor oferit de frumoasa clădire a bibliotecii regionale, un spațiu care, pentru o zi, a devenit martorul bucuriei comune pentru istorie, cultură și lectură. Priveliștea de pe Podul Prieteniei, sub un cer senin european, a fost un cadru simbolic pentru această întâlnire, subliniind legătura istorică și culturală între România și Bulgaria.

Evenimentul a atras un public numeros și implicat, dornic să descopere detalii

despre viața reginei Maria și contribuțiile sale pentru România. Sala a fost plină de oameni pasionați de istorie, iar atmosfera a fost caldă și plină de emoție, mai ales în momentele de dialog cu autorul și în timpul sesiunii de autografe – cea mai mare bucurie pentru orice scriitor.

La eveniment au participat și personalități culturale apropiate autorului: Violeta Frateva, traducătoarea și editoarea ediției bulgare, și Daniela Bardan, manager al Bibliotecii Județene Giurgiu, ale căror prezențe au adăugat o notă de prietenie și colaborare transfrontalieră. Împreună, au subliniat importanța dialogului cultural și a valorilor comune pe care România și Bulgaria le împărtășesc.



Istoricul Adrian Cioroianu flancat de Violeta Frateva, traducător și Daniela Bardan - manager Biblioteca Județeană din Giurgiu

Lansarea a celebrat istoria care ne leagă, într-un moment de întâlnire a culturilor, a oamenilor și a comunităților pasionate de trecut și de frumos. Evenimentul a demonstrat încă o dată că lectura și istoria pot fi punți vii între țări, iar cărțile veritabili ambasadori ai prieteniei și înțelegerii reciproce.

Iată cum îl apreciază pe Adrian Cioroianu doamna conf. univ. dr. Desislava Atanasova, rectorul Universității „Angel Kanchev” din Ruse (Bulgaria), unde delegația Bibliotecii Județene Giurgiu s-a aflat în vizită cu acest prilej.

Ea subliniază că evenimentul dedicat cărții sale este o dovadă a legăturilor culturale și spirituale profunde dintre Bulgaria și România, care continuă să se dezvolte cu energie și inspirație. În cuvintele sale, personalitatea și moștenirea Reginei Maria fac parte din patrimoniul cultural european, iar studiul realizat de

Cioroianu este valoros nu doar pentru istorici, ci și pentru

inițiative vor îmbogăți mediul academic al Universității din



Reneta Roshkeva, Lili Ganceva, Ionuț Gheorghe, Otilia Pătruț

tinereii care caută modele de civism, umanism și forță morală.

Rectorul îi adresează autorului recunoștință sinceră pentru munca sa dedicată unei asemenea figuri emblematice și pentru contribuția la crearea unei atmosfere de dialog, prietenie și respect reciproc. Ea își exprimă convingerea că astfel de

Ruse și vor întări cooperarea dintre cele două țări vecine. Mesajul se încheie cu o urare călduroasă:

„Îi doresc mult succes cărții și autorului ei, precum și numeroase întâlniri inspiraționale care vor continua să construiască punți de cultură și cunoaștere între Bulgaria și România.”



Participanți la evenimentul bulgaro-român, pe rândul unu stânga Natalia Kovaceva, fiica Violetei Frateva

Lansare de carte din Colecția „Biblioteca Giurgiuveană”, volumul nr. 117

Marius Radu Eremia - „Cireșul sălbatic”

Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu a găzduit o dublă lansare de carte dedicată scriitorului giurgiuvean Marius Radu Eremia, un autor tot mai prezent în peisajul literar local și regional. Cele două volume – „Clepsidra & vecinii” și „Cireșul sălbatic” – propun cititorilor o incursiune subtilă și plină de emoție în universul cotidian al oamenilor de rând, transformat, printr-un ochi atent și o sensibilitate matură, într-o proză de o autenticitate aparte.

Volumul „Cireșul sălbatic” marchează, de altfel, un moment important pentru autor și pentru instituție, fiind publicat cu numărul 117 în Colecția „Biblioteca Giurgiuveană”, un proiect editorial de referință al Bibliotecii Județene Giurgiu, dedicat promovării scriitorilor locali și a valorilor culturale ale comunității. Marius Radu Eremia s-a impus treptat ca o voce distinctă în literatura giurgiuveană contemporană. Proza

talent special de a surprinde detalii aparent mărunte – gesturi, replici, tăceri – și de a le transforma în semne ale unei profunzimi umane neașteptate.

formă de dialog între generații.

Cu intervenții critice și aprecieri calde au participat: Mirela Gruită, realizator TV și voluntar al Bibliotecii Județene, Corneliu



Marius Radu Eremia, Mirela Gruită, Daniela Bardan

În textele sale, lumea orașului nostru se conturează între nostalgie și luciditate: cartiere vechi, oameni obișnuiți, relații de vecinătate, întâmplări simple care devin simboluri ale trecerii timpului. „Clepsidra & vecinii” explorează, cu un fin umor și o doză de melancolie, fragmente de

Miron Urîtu, scriitor, Emil Păunescu, muzeograf, și Victor Ciobanu, notar și pasionat de literatură. Aceștia au evidențiat naturațea scrisului lui Marius Radu Eremia, modul său firesc de a transforma realul în literatură și de a pune în valoare universul uman al comunității giurgiuvene.

Evenimentul s-a bucurat și de prezența unor copii și tineri beneficiari ai serviciilor sociale oferite de DGASPC Giurgiu, participanți la prima lansare de carte din viața lor, un gest care a adăugat o dimensiune umană și educativă momentului cultural, în spiritul deschiderii și incluziunii promovate de bibliotecă.

Prin stilul său sincer, empatic și atent la detalii, Marius Radu Eremia continuă să confirme că proza locală poate fi o formă autentică de literatură românească, ancorată în realitatea socială, dar plină de sensibilitate și reflecție.



Notarul Victor Ciobanu și poetul Miron Urîtu Corneliu

sa se remarcă printr-un realism echilibrat, în care fragmentele de viață reală se împletesc cu ficțiunea, iar atmosfera orașului și a oamenilor de lângă noi devine materie literară. Autorul are un

sinceritate dezarmantă.

Daniela Bardan, managerul Bibliotecii Județene Giurgiu, a subliniat rolul constant al instituției în susținerea autorilor locali și în cultivarea lecturii ca

Biblioteca de vacanță

Vacanța de vară din acest an a fost mai bogată în emoții, creativitate și prietenie. Astfel, în perioada 1 iulie - 5 septembrie 2025, la Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu s-a desfășurat „Biblioteca de vacanță”, un proiect creat pentru Giurgiu, pentru copiii, tinerii, părinții și bunicii acestei frumoase comunități. Biblioteca este a comunității, iar vara aceasta s-a transformat într-un spațiu viu de întâlnire, descoperire și bucurie, prin ateliere interactive și educative, sesiuni de lectură, creație, jocuri, proiecții de filme, ore de informatică și multe altele.

Pe parcursul atelierelor, participanții au explorat lumea cărților, au experimentat jocuri de cunoaștere, au creat lucrări artistice și au învățat să colaboreze unii cu alții. Mai mult decât activitățile în sine, aceste întâlniri au reprezentat ocazii de socializare, de descoperire a propriilor abilități și de consolidare a încrederii în sine.

Impactul asupra copiilor a fost vizibil: fiecare atelier a adus mai multă deschidere, mai mult curaj de a comunica și mai multă dorință de a participa activ la activități. Biblioteca a devenit pentru ei un spațiu de siguranță, prietenie și descoperire – o poartă deschisă către cultură și comunitate.

- Citim, desenăm și povestim despre cărțile preferate
- Descoperim cum ne

motivează visele noastre

- Înțelegem ce înseamnă bullying-ul și cum putem preveni abuzurile

- Ne plimbăm prin istoria cărții – de la manuscrise vechi la volume 3D

- Învățăm cum să vorbim

creativitatea și logica spațială.

Copiii învață să gândească în imagini, să rezolve probleme și să își dezvolte răbdarea. În același timp, activitatea contribuie la motricitatea fină, prin manipularea atentă a pieselor, și la empatie, atunci



Silvana Gruită, Elena Damian, Simona Megulete, Daniela Bardan, Otilia Pătruț

convingător în public

- Redescoperim Giurgiu – orașul bunicilor noștri

când participanții colaborează pentru a construi împreună forme cu semnificație.

Jocuri creative la bibliotecă

Biblioteca a devenit un loc al întâlnirii comunității, al învățării active și al descoperirii prin experiență. În acest context, activitățile ludice și artistice precum tangramul, origami, pictura și decupajele se dovedesc instrumente valoroase pentru sprijinirea dezvoltării copiilor și tinerilor.

Tangram – jocul gândirii vizuale

Tangramul, jocul chinezesc de formare a imaginilor din șapte forme geometrice, stimulează

Origami – arta plierii hârtiei

Origami-ul transformă o simplă coală de hârtie într-un obiect artistic. Prin această practică, copiii descoperă frumusețea detaliilor, iar procesul de pliere le solicită atenția, coordonarea și perseverența. În plus, atunci când origami-ul este folosit pentru a crea figurine care se oferă celorlalți, activitatea capătă o dimensiune de generozitate și empatie.

Pictura – expresie a emoțiilor

Atelierele de pictură organizate în bibliotecă deschid poarta către exprimarea liberă a sentimentelor. Culorile devin limbaj, iar fiecare lucrare reflectă o trăire personală. Prin pictură, copiii și tinerii își dezvoltă imaginația, încrederea în sine și sensibilitatea artistică. Mai mult, atunci când își expun lucrările și le împărtășesc cu ceilalți, ei învață să respecte și să înțeleagă emoțiile celor din jur.

Astfel, tangramul, origami-ul, pictura și decupajele se transformă din simple jocuri în instrumente educaționale și de formare personală, care pun în valoare potențialul fiecărui participant și creează punți între generații în inima comunității.

Scurtmetrajele culturale și rolul lor în formarea personalității

Într-o lume dominată de

Vizionarea și discutarea unui scurtmetraj îi provoacă pe participanți să își exprime opiniile, să compare perspective și să pună întrebări. Această practică antrenează gândirea critică, încurajează dialogul și cultivă empatia, pentru că imaginile și poveștile transmit experiențe umane complexe într-o manieră directă și emoțională. Scurtmetrajele au forța de a îmbina informația cu emoția. Copiii și tinerii rețin mai ușor concepte și valori atunci când acestea sunt transmise printr-o poveste vizuală. De exemplu, un scurtmetraj despre o tradiție locală sau despre viața unui scriitor poate stârni curiozitatea, respectul pentru diversitate și interesul pentru lectură. Prin contactul cu scurtmetraje culturale, copiii și tinerii nu doar că dobândesc cunoștințe culturale, ci își formează și abilități socio-emoționale: capacitatea de a comunica și de a lucra în grup; deschiderea către perspective diferite; sensibilitatea artistică; discernământul între valori autentice și modele superficiale.

Astfel, scurtmetrajele culturale contribuie la formarea integrală a personalității, punând în echilibru dimensiunea cognitivă cu cea emoțională și estetică.

Atunci când sunt integrate în programele unei biblioteci publice, scurtmetrajele devin pretexte pentru dezbateri, reflecție și creativitate. Proiecțiile urmate de discuții, ateliere de interpretare vizuală sau chiar exerciții de creație filmică transformă biblioteca într-un spațiu viu, în care tinerii cresc nu doar intelectual, ci și emoțional și social.



Decupajele – exercițiu de îndemânare și răbdare

Decupajul, fie că se realizează sub formă de colaje, felicitări sau decoruri, antrenează motricitatea fină și simțul estetic. Activitatea stimulează atenția la detalii și responsabilitatea față de materialele folosite. În grup, copiii descoperă bucuria cooperării și a construirii unei lucrări comune.

Prin organizarea unor astfel de activități, biblioteca publică devine un laborator al creativității și empatiei. Copiii și tinerii nu doar că își dezvoltă abilități practice și artistice, dar dobândesc și valori precum respectul, colaborarea și deschiderea față de ceilalți.

imagini și ritmuri rapide, scurtmetrajul cultural devine un instrument educațional tot mai valoros. Spre deosebire de filmul artistic de lungmetraj, scurtmetrajul are avantajul conciziei și al mesajului puternic, transmis într-un timp scurt, ceea ce îl face ideal pentru activități educative organizate în biblioteci publice, școli sau centre culturale.

Scurtmetrajul cultural poate prezenta teme din literatură, istorie, arte vizuale, tradiții sau personalități marcante. Prin imagini și narațiune, el oferă copiilor și tinerilor o cale mai ușor de înțeles și mai atractivă către patrimoniul cultural. În felul acesta, cultura devine vie, concretă și apropiată de experiența lor cotidiană.

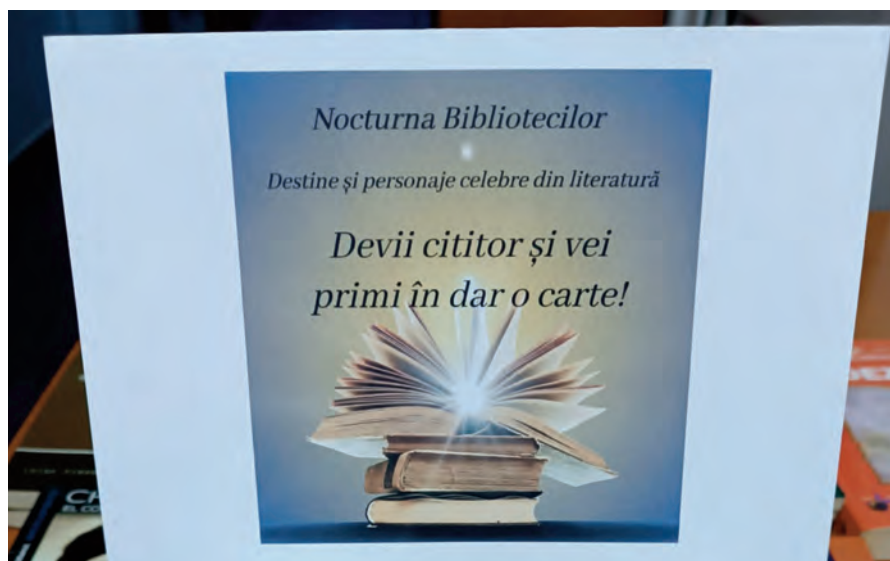
Nocturna Bibliotecilor 2025 – Ediția a XVI-a: O seară de lectură, muzică și solidaritate la Giurgiu

Seara de 26 septembrie 2025 a transformat Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” într-un adevărat spațiu de sărbătoare culturală. Sub egida Consiliului Județean Giurgiu, instituția s-a alăturat, și în acest an, evenimentului Nocturna Bibliotecilor, ediția a XVI-a, o inițiativă națională organizată de Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR), care reunește biblioteci din întreaga țară și Republica Moldova.

Evenimentul a readus în prim-plan ideea bibliotecii ca loc viu, plin de dialog, descoperiri și solidaritate culturală. Vizitatorii au fost întâmpinați de atmosfera caldă a sălilor pline de cărți, unde lectura, muzica și filmul

s-au împletit într-o experiență completă, potrivită pentru

prezentat volumul nr. 118 din Colecția „Biblioteca



toate vârstele.

Programul serii a început cu întâlnirea cu scriitorul giurgiuvean Petre Crăciun și reprezentanți ai Editurii Zorio, ocazie cu care a fost

Giurgiuveană”, „Smârdei 34”. Tot în cadrul acestei întâlniri, publicul a aflat detalii despre proiectul cultural „Povestea de vineri”, o inițiativă menită să aducă literatura mai aproape de comunitate.

Atmosfera a fost întreținută de membrii Clubului Pensionarilor din cadrul CARP Giurgiu, coordonați de Severius Nițulescu, care au oferit lecturi publice și momente muzicale, în interpretarea talentată a Liliane Croitoru și a lui Tudor Pencea. Publicul a fost surprins și de microrecitalul Mariei Ecaterina Mihăescu, care a adăugat o notă sensibilă și lirică serii.

Cinefilii au avut parte de o proiecție de scurtmetraje premiate, în cadrul



Petre Crăciun și Daniela Bardan

proiectului „Cinema la bibliotecă”, iar expoziția de carte dedicată Zilei Europene a Limbilor a completat panorama culturală a evenimentului. Vizitatorii au avut, de asemenea, oportunitatea de a participa la un tur ghidat al bibliotecii, descoperind spațiile și colecțiile ce alcătuiesc patrimoniul acestei instituții.

Momentele deosebit de emoționante ale serii au fost oferite de Daniela Bardan, managerul bibliotecii, care i-a înmănat diploma celui mai tânăr utilizator, Kaileena Victoria Moga, simbol al legăturii dintre bibliotecă și comunitate. În plus, noii înscriși au primit în dar câte o carte, o invitație subtilă și plină de căldură de a porni pe

drumul lecturii și al cunoașterii.

Nocturna Bibliotecilor 2025 - o seară în care lectura, muzica și filmul s-au combinat pentru a construi comunități, a întări prietenii și a sărbători împreună valorile culturale care ne definesc.

Scopul principal al evenimentului este promovarea lecturii și a culturii în rândul tuturor categoriilor de public, de la copii și tineri, până la adulți și seniori. Printr-o varietate de activități – întâlniri cu autori, lecturi publice, expoziții, proiecții de film, ateliere creative și tururi ghidate – biblioteca se transformă pentru o seară într-un loc de întâlnire, socializare și

învățare informală, demonstrând că lectura poate fi o experiență plăcută și captivantă.

Un alt obiectiv al evenimentului este crearea unui sentiment de comunitate și incluziune culturală. Participarea bibliotecilor din întreaga țară și chiar din Republica Moldova oferă vizitatorilor șansa de a face parte dintr-o mișcare culturală națională, în care ideile, poveștile și experiențele se împărtășesc liber. Astfel, Nocturna Bibliotecilor devine un simbol al solidarității prin cultură, al accesului deschis la informație și al educației continue.



Andra Denisa Maria Mihalache, Patricia Anca Maria Ciobanu, Yannis Dimitrie Mihăilă - voluntari ai bibliotecii



Daniela Bardan, Vera și Radu Moga, părinții celui mai mic utilizator al serviciilor bibliotecii - Kaileena-Victoria și Petre Crăciun



Giurgiu - o geografie a sufletului în scrisul tinerilor

Concursul de poezie, eseu și povestire „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor: tradiții, obiceiuri, atracții turistice”, organizat de Biblioteca Județeană „I. A. Bassarabescu” din Giurgiu, a ajuns, în 2025, la ediția a V-a. Deja o tradiție culturală, acest proiect dedicat tinerilor autori giurgiuveni a devenit o veritabilă rampă de lansare pentru vocile literare aflate la început de drum și un exercițiu de cunoaștere și valorizare a patrimoniului local.

Ediția din acest an a adus în atenție lucrări care respiră dragostea pentru locurile natale - sate, comune, orașul Giurgiu - toate transformate, prin sensibilitatea copiilor și adolescenților, în pagini de literatură autentică. Evelyne Croitoru, scriitoare și editor fondator al platformei *Atitudini Contemporane*, remarcă, într-un text de percepție asupra

purtătoare de energii și vibrații ale locurilor natale. Ele invită la descoperirea comorilor județului

amprenta sincerității, a entuziasmului, dar și a unei maturități emoționale



Membri ai jurului Evelyne Croitoru și Petre Crăciun alături de laureații concursului

Giurgiu, la splendoarea tulburătoare a valurilor Dunării - purtătoare de legende și tradiții valoroase.”

Autoarea subliniază importanța sentimentului apartenenței, a celui „impuls de

surprinzătoare. Concursul, consideră Evelyne Croitoru, oferă „un excelent exemplu de bune practici culturale”, demonstrând rolul esențial al bibliotecii în comunitate.

La rândul său, scriitorul Petre Crăciun, președintele Filialei Literatură pentru copii și tineret a Uniunii Scriitorilor din România, prezent în toate juriile concursului de până acum, vorbește despre continuitatea și seriozitatea acestui proiect:

„Biblioteca Județeană din Giurgiu a reușit să impună și să mențină un concurs foarte serios, cu un regulament bine gândit. De la an la an, calitatea lucrărilor este mai mare, iar participanții vin din localități tot mai diverse.”

Pentru autorul „Dimineții cuvintelor”, faptul că tinerii se adaptează temei propuse și respectă exigențele regulamentului este o dovadă a implicării profesorilor și



Daniela Bardan, Evelyne Croitoru, Adrian Cioroianu

concursului, forța și diversitatea creațiilor trimise:

„Lucrările tinerilor sunt

a-l transforma în literatură”, care dă sens creației. Poezia și proza tinerilor concurenți poartă

bibliotecarilor, care îi îndrumă cu responsabilitate. Dincolo de performanțele individuale, concursul confirmă existența unei comunități culturale vii, animate de dorința de a păstra tradițiile și de a promova valorile locale.

Emil Talianu, profesor, realizator radio și scriitor, membru al juriului, completează tabloul acestei ediții, vorbind despre redescoperirea identității prin scris:

„Concursul s-a remarcat prin frumusețea lucrărilor trimise de participanți, adolescenții trăitori în așezările giurgiuvene dovedind că își cunosc tradițiile și obiceiurile locale, care le dau verticalitate.”

El evocă, între altele, sensibilitatea unui elev din comuna Prundu, al cărui eseu,

dorința de a-l face cunoscut lumii.

De la o ediție la alta, concursul organizat de Biblioteca Județeană „I. A. Bassarabescu” nu doar descoperă talente, ci cultivă în tineri respectul pentru cultură, pentru tradiție și pentru frumusețea limbii române. Prin fiecare lucrare, Giurgiu devine o geografie a sufletului, o poveste scrisă cu pasiune, cu sinceritate și cu speranța că literatura poate fi, încă, o formă de apartenență și de comuniune.

În continuare, Biblioteca Județeană Giurgiu are bucuria de a vă prezenta fragmente din creațiile literare ale tinerilor noștri participanți, incluse în antologia digitală „Județul

*Conacul Drugănescu,
un ecou al jertfei
la tâmpla timpului*

Într-o seară de vară, cu soarele care picta amurgul pe linia orizontului, voievodul Constantin Brâncoveanu colinda satul Stoenеști, din comuna Florești-Stoenеști, însoțit de vornicul de Târgoviște, Gavril Drugănescu.

Un torent de gânduri se revărsă în sufletul domnitorului Țării Românești. Își dorea ca acolo, pe acel pământ binecuvântat, să se înalțe un conac cu un pridvor susținut de coloane zvelte, sculptate cu frunze de acant, și ferestre încadrate de aranjamente florale. Alături, o bisericuță cu fresce aurii, care să îl slăvească pe Domnul Nostru Iisus Hristos. Îi spuse atunci lui Gavril:

- Gavril, vreau ca aici să răsară un conac și o biserică. Năzuiesc să mă bucur de frumusețea lor.

- Măria Ta, de mâine voi pune piatra de temelie a conacului. Ce nume să poarte în acte? răspunse vornicul.

- Să poarte numele tău, Conacul Drugănescu, zise prompt voievodul.

- Numele dumneavoastră să fie binecuvântat, mulțumesc! replică Gavril, cu recunoștință.

Deoarece ultimii ani de domnie se îngreunau, boierul încerca să îl mulțumească și să îl protejeze pe voievod, iar acesta îl răsplătea pentru devotamentul său.

Anul 1710 a marcat începutul construcției conacului. Lucrările avansau rapid, sub privirea atentă a domnitorului, care se bucura să vadă stilul său arhitectural prins în zidurile din cărămidă. Conacul se ridica mândru, cu o fațadă tencuită în



Maria Ecaterina Mihăescu

intitulat sugestiv „Povestea unei identități redescoperite de tineri”, devine emblema spiritului concursului. „Giurgiu este o parte din mine”, scrie elevul, într-o mărturisire care concentrează esența întregului demers: mândria de a aparține unui loc și

Giurgiu în viziunea tinerilor: tradiții, obiceiuri, atracții turistice”:

● Maria-Ecaterina Mihăescu - Giurgiu, 16 ani, elevă a Colegiului Național „Ion Măiorescu” Giurgiu – Premiul III

alb, împodobită cu motive de viță-de-vie și rodie, simboluri ale vieții veșnice. Odăile, luminate de ferestre înalte, ascundeau tâmplărie sculptată și picturi murale în culori calde, purtând amprenta rafinamentului brâncovenesc. Vornicul se trudea să finalizeze clădirea, iar cerul părea să binecuvânteze șantierul, învăluit în zumzetul meșterilor. Conacul se înfățișa mândru, cu coloane sculptate și ferestre ce îmbrățișau lumina soarelui.

Anii treceau, iar Conacul Drugănescu prindea contur. Copiii domnitorului zburdau printre zidurile proaspăt ridicate. Matei, mezinul, iubea să privească de la ferestrele conacului contopirea verdelui naturii cu azuriul cerului. Era un copil de doisprezece ani, cu trupușorul subțirel, ochisorii precum pământul jilav și părul de castană. Sufletul lui era inundat de inocență și de credință nesecată în Dumnezeu.

Pe prispă, un bătrân sătean virtuos cânta la vioară, în timp ce melodia sa umplea aerul de vrajă. Într-o clipă de tihnă, Matei se hotărî să lase o parte din ființa sa în firida unei camere. Tăie o suviță din părul lui și o așază într-o cutiuță de argint, alături de un inel primit de la tatăl său. Când puse cutiuța pe o masă de nuc din acea odaie, pereții părură să fremete, mulțumind copilului care iubea acele meleaguri.

Dar destinul avea să fie necruțător. Voievodul Constantin și fiii săi nu apucară să vadă conacul finalizat. În 1714, cu un an înainte ca lucrările să fie terminate, sultanul trimise armata să îi mazilească. Când ienicerii năvăliră în palatul familiei Brâncoveanu, natura însăși păru să strige de durere.

Membrii familiei, vlăstarele domnitorului, fură escortați la Constantinopol, unde îndurară adevărate suplicii. Credința și nădejdea pulsau neclintite în inimile lor.

Pe 15 august 1714, când Constantin împlinea 60 de ani, sultanul le puse credința la încercare, cerându-le să renunțe la legea creștinească și să îmbrățișeze mahomedanismul, în schimbul cruțării vieții. Voievodul refuză cu tărie și își încurajă fiii să îi urmeze exemplul. Pentru a-l face să sufere cel mai mult, sultanul porunci uciderea mai întâi a sfetnicului Ianache Văcărescu, apoi a fiilor, de la cel mai mare la cel mai mic.

Când capul lui Constantin, fiul cel mare, căzu, arborii din curtea conacului din Stoenеști se cutremurară. La moartea lui Ștefan, cerul se întunecă, tunetele răsunară, iar fulgerele sfâșiară văzduhul, revărsând lacrimi de ploaie peste pământul îndurerat. Când Radu, al treilea fiu, fu ucis, țărâna gemu și se crăpă la poalele treptelor conacului.

În Constantinopol, veni rândul lui Matei, mezinul. Înfricoșat de sabia ascuțită, copilul imploră mila sultanului, făgăduind că va renunța la credința sa. Auzind, voievodul interveni, cu inima sfâșiată:

- Copilul tatei, vrei să schimbi viața veșnică din Rai pe o clipă de rătăcire pe acest pământ? Rabdă, fiule, și mori cu demnitate în credința ta!

Atunci, în ochii lui Matei se aprinse flacăra credinței. Cu bărbăție, strigă către călău, așezându-și gâtul pe eșafod:

- Lovește, căci eu voi muri creștin!

Chipul sever al lui Constantin, brăzdat de chinuri, dar plin de

iubire, se congestionă și mai tare sub durerea pierderii copiilor, ochii lui ca scoarța brazilor scrutând sultanul și sufletul lui zbătându-se în credința neclintită. Era înalt, cu părul șaten și barba precum asceții. El rosti, împăcat:

- Doamne, fie voia Ta! Acum, urmez eu către Tine.

Când capul lui Matei căzu, zidurile odăii sale din conac se prăbușiră, lăsând în plină urgie masa de nuc ce păstra taina cutiuței. Vântul luă cutiuța și o ascunse într-o crăpătură a pământului, care străbătea curtea. Din acel loc, iriși albi începură să răsară, plângând petalele lor pentru inocența pierdută a lui Matei, sugrumată de setea sultanului pentru tezaurul Brâncovenilor.

La moartea voievodului, un foc coborî din cer și atinse odaia preferată a lui Matei, învăluind masa de nuc în flăcări. Din pământ, printre iriși, răsăriră crini albi, așezați în formă de cruce, ca și cum mâna Arhanghelului Gavriil i-ar fi sădit pentru a binecuvânta conacul. Precum din Scriptură se știe, floarea crinului este simbol al purității, al inocenței, al păcii, purtate în mână de Arhanghelul Gavriil în momentul în care i s-a arătat Maicii Domnului și i-a vestit faptul că va lua în pânțece prunc, Îl va naște și Îl va numi Iisus, El fiind Mesia, Fiul lui Dumnezeu.

În 1723, vornicul Gavril Drugănescu ctitori și o biserică, cu hramul Bunei Vestiri, inspirat de crinii ce înconjurau conacul. Apoi, în 1724, pictura în stil brâncovenesc îmbrățișă pereții, iar în anul următor, 1725, la nouă ani de la sfârșitul construcției conacului, sfântul lăcaș fu sfințit.

Peste un secol, un cutremur nemilos lovi pământul, degradând frumusețea bisericii. Restaurările ce urmau nu mai reușiră să recreeze splendoarea inițială. Pereții, martori ai durerii și trădării, păreau să refuze mâinile meșterilor, exprimând mahnirea lor pentru soarta omenirii.

Totuși, Conacul Drugănescu deveni reședința unor personalități ale țării. O taină nerostită părea să dăinuie într-una din odăi, care șoptea numele unui copil și povestea inocenței sale pierdute. Nimeni nu deslușea clar cuvintele zidurilor, dar fiecare simțea dorul lor și auzea murmurul unei vieți frânte, dar

pline de credință.

Cu timpul, unicitatea locului fu recunoscută, iar conacul s-a transformat într-un Centru Pastoral Cultural, găzduind ședințe ale preoților și vizite ale laicilor. Aceștia, impresionați de frumusețea florilor și de simplitatea conacului, încercau să deslușească povestea sa cutremurătoare. Copiii și tinerii, implicați în concursuri și activități recreative, umpleau aerul cu bucuria și sinceritatea lor, sub privirea nevăzută a lui Matei, al cărui suflet părea să vegheze, mângâind inimile celor ce admirau irișii și crinii.

Conacul primea cu brațele deschise acești copii, ca pe un

balsam pentru rana amintirii familiei Brâncoveanu, în special a lui Matei, care, prin neprihănirea și credința sa, cobora harul divin pe treptele de marmură.

Fiecare om care pășește dincolo de porțile conacului ar trebui să simtă că și clădirile au istorii și un soi de memorie. Unele au cunoscut gloria și tihna, altele, precum Conacul Drugănescu, au privit suferința ctitorilor lor. Orice loc trebuie cercetat mai întâi cu sufletul, apoi cu gândul și, în final, atins cu trupul, căci carnea omului poate răni amintirile zidurilor și trecutul lor sfânt.

●Concursul nostru încurajează debutul tinerei Andreea Elena Vărășteanu, din comuna Gostinari, 13 ani, elevă la Școala nr.1 Colibași:

Vară la bunici

Vara-i caldă, minunată,
E-o poveste adevărată
Eu cu sora mea plecăm,
La bunici ne îndreptăm.

În prima zi de vacanță,
Cu bagajul și speranță,
Am urcat grăbit în tren,
Bunicul ne aștepta.

Ajunși acasă, ce bucurie,
Bunica ne-a dat energie
Cu o îmbrățișare caldă
Și o masă tare dalbă.

Cacao cu lapte, cafea aburind,
La masă ne-a pus zâmbind
Apoi cu pălărioare pe cap,
Am ieșit în grădină pas cu pas.

Legume multe am privit,
Cu grijă roșii am legat,
Morcovi și castraveți am cules,
În coșulețe frumos i-am așezat.



Ziua a fost ca o poveste,
Cu aer curat și soare în ferestre.
Dimineața din nou ne-am trezit,
Cu chef și zâmbet am revenit.

Cu bunica prin grădină umblam,
Și cu drag iar o ajutam.
Acolo, sub cerul senin,
E vara cea mai de plin.

Donație din biblioteca personală - Prof. univ. dr. Ștefan Păun

Recent, colecțiile Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu” s-au îmbogățit considerabil prin valoroasa donație de carte din biblioteca personală a regretatului prof. univ. dr. Ștefan Păun, oferită cu multă generozitate de soția, prof. Petra Păun și fiica acestuia, conf. univ. dr. Elena Manolache. Donația însumează peste 1.400 de volume, cu preponderență din domeniul istoriei românilor și universale. Volumele, adunate cu pasiune de-a lungul a zeci de ani, reprezintă o contribuție inestimabilă la patrimoniul cultural local, dar, mai ales, reflectă parcursul intelectual al unei personalități, o poveste de viață dedicată cunoașterii și lecturii.

Repere biografice: viața, cariera, moștenirea culturală

ianuarie 1952, în satul Trestenicu-Tomulești (comuna Toporu), județul Giurgiu, un loc pe care, mai târziu, l-a cercetat istoric și l-a onorat prin activitatea sa științifică și

Giurgiu: Școala Generală nr. 4, astăzi „Mihai Eminescu” și Liceul „Ion Maiorescu”.

După stagiul militar obligatoriu, a studiat la Facultatea de Istorie-Filozofie



editorială. Crescut într-o familie care a apreciat învățătura, el a urmat școala

a Universității București, specializarea Istorie-Filozofie. Lucrarea sa de licență a avut ca temă „Contribuția județului Ilfov la Războiul de Independență”.

Doctoratul l-a obținut în anul 1996, teza fiind „Evoluția Partidului Național Liberal în perioada 1918-1928”, sub coordonarea prof. univ. dr. Ioan Scurtu.

În plan preuniversitar, a lucrat în școli din județul și municipiul Giurgiu, unde a dobândit treptat toate gradele didactice: gradul II, gradul I, definitiv; lucrarea de gradul I a avut ca temă „Partidul Național Liberal și opinia publică din România în perioada



Ștefan Păun s-a născut la 1 primară în satul natal, apoi, la

interbelică”.

La nivel universitar, a fost lector la Universitatea Politehnica București, apoi profesor la Universitatea Hyperion din București, Departamentul de Istorie. A ocupat funcția de decan al Facultății de Istorie-Geografie între 2005-2012 și apoi a fost prorector în cadrul aceleiași universități între 2012-2016.

A fost și inspector școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Giurgiu, pe care l-a condus cu echilibru și viziune.

Din primele sale studii la Giurgiu, până la formarea universitară la Facultatea de Istorie-Filozofie a Universității din București, Ștefan Păun a păstrat o legătură constantă cu spațiul local: tema primei sale lucrări de licență și preocupările sale timpurii arată deja orientarea către istoria regiunii și a instituțiilor românești.

două războaie mondiale, relațiile internaționale, partide politice);

- Didactica istoriei, cum este volumul „Didactica istoriei”, care are mai multe ediții și

sau revista locală „Vlașca – istorie, cultură, civilizație” pe care a inițiat-o, fiind și redactor-șef.

Pentru întreaga sa activitate, Ștefan Păun a fost



Otilia Pătruț, Petra Păun, Elena Manolache, Ionuț Mihai

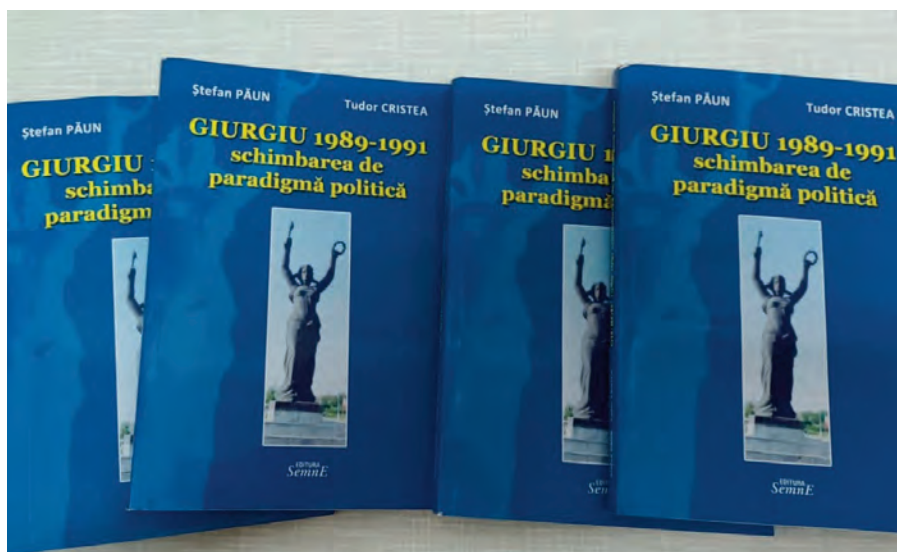
servește drept reper pentru profesorii care predau istoria;

- Monografii rurale și istorii locale, precum „Monografia comunei Toporu, județul Giurgiu” - coautor (Elena Manolache & Ștefan Păun);

decorat cu ordinul „Meritul pentru Învățământ” în grad de Mare Ofițer de Președinția României. A primit distincții academice și locale: „Diplomă de excelență” din partea Ministerului Educației și Cercetării; „Premiul Constantin C. Giurescu” pentru „Didactica istoriei”; „Vrednicia Vlăsceană” pentru „Monografia comunei Toporu”.

Prof. univ. dr. Ștefan Păun s-a stins din viață pe 28 aprilie 2025, la vârsta de 73 de ani, rămânând în memoria comunității un model de demnitate, vocație și pasiune pentru educație.

Moștenirea sa culturală include nu doar operele personale, ci și generațiile de elevi și studenți pe care i-a format, publicațiile locale pe care le-a inițiat, revitalizarea interesului pentru istoria locală, precum și influența asupra modului de a preda istoria în școală.



Domenii de cercetare, publicații și proiecte locale

Ștefan Păun și-a orientat activitatea științifică spre:

- Istoria românilor (în special perioada între cele

- Studii locale și contribuții la cultura și istoria regiunii Giurgiu, fostul județ Vlașca, cum ar fi articole despre participarea localităților la Războiul pentru Independență

Un ambasador al culturii române în Bulgaria și o figură esențială a dialogului intercultural de la Dunăre

Ognyan Stamboliev

Prezența doamnei Lili Ganceva la Zilele Europene ale Patrimoniului 2025 ne-a oferit plăcutul prilej de a primi informații despre domnul Ognyan Stamboliev, traducător a 50 cărți și 70 de piese de teatru în limba bulgară, piese românești ale unor autori clasici și contemporani.

Ognyan Stamboliev s-a născut la 22 iulie 1947, la Ruse, pe malul bulgar al Dunării, oraș în care trăiește și astăzi alături de familia sa. Absolvent al Facultății de Filologie din cadrul Universității din Sofia, unde a studiat limbile bulgară și italiană, Stamboliev și-a completat formarea printr-o specializare în limba română la cursurile de vară ale Universității din București. De-a lungul unei cariere bogate și variate, a activat ca dramaturg al Operei de Stat din Ruse, profesor de literatură, ziarist și redactor, implicându-se constant în promovarea valorilor culturale și în dialogul artistic dintre Bulgaria și România.

În calitate de critic literar și traducător, Ognyan Stamboliev a adus publicului bulgar numeroși autori români, francezi și italieni. Prima sa traducere a apărut în 1979 – o mică antologie din poezia marelui Nichita Stănescu, publicată în celebra serie „Narodna Kultura – Globul poetic”. Au urmat traduceri din operele unor nume de referință ale literaturii

române: Lucian Blaga, Zaharia Stancu, Ana Blandiana, Mircea Eliade, Emil Cioran, Marin Sorescu, Mircea Dinescu și mulți alții. Din literatura italiană, a tradus atât piese de teatru, cât și proză semnată de autori precum



Claudio Magris, Pier Paolo Pasolini, Luigi Pirandello sau Tommaso Landolfi. În total, Stamboliev a tradus aproximativ 70 de piese de teatru și numeroase volume de poezie și eseistică. Pentru activitatea sa de peste patru decenii, Ognyan Stamboliev a fost distins cu numeroase premii și distincții în Bulgaria, România și Republica Moldova – în total, peste 15 premii literare importante. Este singurul laureat bulgar al Academiei Române, recunoaștere care marchează contribuția sa la apropierea culturală dintre cele două țări. În 1997 a primit prima sa distincție majoră pentru traduceri din Nichita Stănescu, iar în 2017 a

fost laureat al Academiei Republicii Moldova pentru traducerile din Mihai Eminescu.

A fost, de asemenea, recompensat cu „Lira de Aur” pentru activitatea de critic muzical și jurnalist, cu „Epoca de Aur”, distincție acordată de Ministerul Culturii din Bulgaria, și cu Premiul Orașului Ruse, ca om de cultură reprezentativ al comunității sale.

Ognyan Stamboliev este membru al Centrului PEN Bulgar, președinte al Asociației Traducătorilor din Ruse și membru de onoare al Uniunii Scriitorilor din România – o recunoaștere a efortului său de a promova literatura română în spațiul bulgar și de a construi punți de comunicare între cele două culturi.

„Aproape niciodată nu traduc la comandă. Întotdeauna aleg și propun autorii și operele pe care vreau să le recreez în bulgară. Autorii mei sunt prejudecățile mele: marii poeți români și universali – Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Ana Blandiana, Mircea Dinescu... Marea triadă românească: Ionesco, Cioran, Eliade, Matei Vișniec. Lista este lungă”, mărturisește el.

Prin munca sa neobosită, Ognyan Stamboliev a devenit un ambasador al culturii române în Bulgaria și o figură esențială a dialogului intercultural de la Dunăre.

*Lili Ganceva
director executiv al
Asociației Euroregiunea
Danubius*

Să ne informăm corect!

Presa tipărită – bastion al rezilienței culturale

Într-o lume grăbită, unde știrile se consumă în fracțiuni de secundă și dispar în neantul virtual, presa tipărită rămâne asemenea unei ancore aruncate în timp. Hârtia are răbdare, iar cuvintele așternute pe ea capătă o consistență pe care ecranele luminoase nu o pot dăruî. Fiecare ziar sau revistă tipărită devine o hartă a momentului, o fotografie a spiritului unei epoci.

Dacă mediul online seamănă cu un fluviu năvalnic care se varsă neconținut, presa tipărită este asemenea unui lac limpede, unde imaginea lumii se reflectă mai clar, pentru că timpul încetinește și cititorul are răgaz să privească. Lectura pe hârtie cere liniște, concentrare, o mică formă de ritual. Este o formă de rezistență culturală în fața grabei și a uitării.

În biblioteci, publicațiile periodice așezate pe rafturi sau păstrate în colecții speciale seamănă cu niște cronici vii. Ele sunt izvoare de cunoaștere, dar și punți către memoria colectivă. Dincolo de știri, ele dezvăluie mentalități, frământări, speranțe. O pagină îngălbenită dintr-un ziar de acum cincizeci de ani nu este doar hârtie; este o fereastră deschisă către o altă lume, un dialog între prezent și trecut.

Presa tipărită este, în acest sens, un bastion al rezilienței culturale. Ea înfruntă asaltul digitalului nu prin viteză, ci prin profunzime; nu prin cantitate, ci prin memorie.

Ziarul sau revista nu mor atunci când sunt citite, ci încep o nouă viață: devin document, martor, relicvă culturală.

A păstra presa tipărită înseamnă a păstra vie o parte din identitatea noastră. Este a recunoaște că omul nu trăiește

numere ale premergătoare sale, revista „SMART”, vă țin la curent cu cele mai frumoase activități derulate de bibliotecarii din Giurgiu. Aceste reviste pot fi accesate și online pe site-ul bibliotecii noastre, la secțiunea bibliotecă digitală:



doar din informație rapidă, ci și din memorie, tradiție și permanență. Hârtia ne învață că timpul poate fi îmblânzit, că știrile pot deveni istorie, iar istoria – cultură.

Iată de ce, la Sala de lectură a Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu” Giurgiu (Șos. București, nr. 53), vă oferim acces gratuit la cele mai importante ziare și reviste, de luni până vineri, în intervalul orar 8-18. În plus, „Bibliotecarii”, revistă de cultură, cu apariție trimestrială, editată de Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu în parteneriat cu ANBPR filiala Giurgiu, precum și cele 6

<https://www.bjgiurgiu.ro/>.

Publicații zilnice:

- Adevărul
- Click
- Jurnalul
- Libertatea
- România liberă
- Monitorul Oficial al

României, Partea I

Publicații săptămânale:

- Dilema Veche
- Formula As
- Magazin Cultural

Științific

- Observator Cultural
- România literară

Publicații lunare:

- Historia
- Ramuri

Detaliile care contează:

Parteneriatele de succes ale bibliotecii

5.549 de preșcolari, elevi și cadre didactice au participat, în perioada 1 iulie 2025-30 septembrie 2025, la 92 de activități organizate de Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, în colaborare cu instituții de învățământ partenere din municipiu și județ, în cadrul unora dintre cele mai de succes proiecte desfășurate de instituția noastră, respectiv:

☞ „Biblioteca de vacanță”, program dedicat oferirii de oportunități educaționale și recreative pentru copiii și adolescenții aflați în perioada

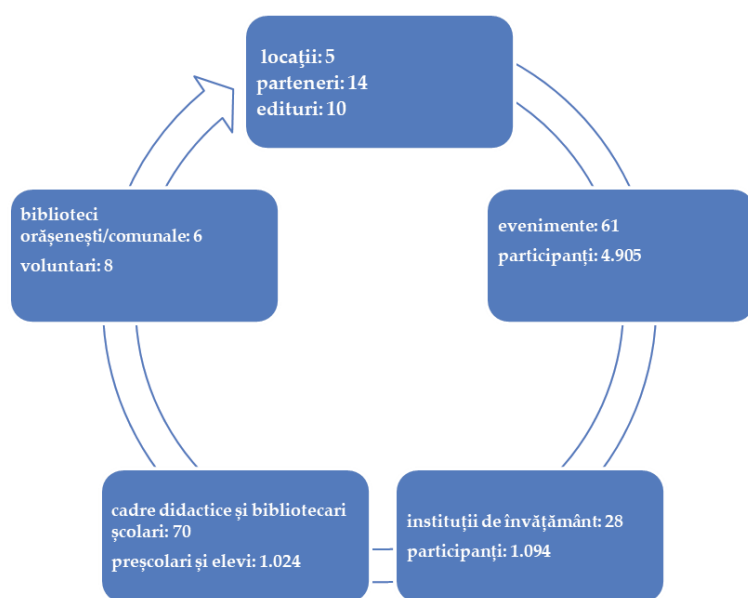
beneficiari ai serviciilor sociale în cadrul Complexului de Servicii Sociale și caselor de tip familial.

☞ Proiectele educaționale „Citește și călătorește!” (în parteneriat cu Consiliul Județean Giurgiu și Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” S. A. - Gara CFR Giurgiu Oraș) și „Căsuțe de autor pentru cititor” (Asociația „Călător prin România”) au fost îmbogățite cu volume noi, oferite bibliotecii prin generozitatea mai multor donatori, în cadrul

în dar și ne-a oferit perspective inedite asupra „Democrației”, așa cum se văd „prin ochii elevilor”. În fiecare an, la 15 septembrie, este celebrată Ziua Internațională a Democrației, instituită de ONU în 2007 pentru a reaminti importanța respectării drepturilor fundamentale, a libertății de exprimare și a implicării cetățenești. Pentru a marca această zi, Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, reprezentată de bibliotecar Stanca Strîcnă, a organizat o activitate la Școala Gimnazială „Sfinții Martiri Brâncoveni” Giurgiu, alături de elevii clasei a VIII-a C, coordonați de prof. Georgiana Știrbu și bibliotecar școlar Nicoleta Sin.

☞ Zilele Europene ale Patrimoniului 2025 au fost organizate de Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu și Consiliul Județean Giurgiu, în perioada 19-21 septembrie 2025. Statistic, evenimentul cultural se prezintă astfel:

● 14 instituții partenere: Asociația „Inner Wheel” Danubius Giurgiu, Asociația „Millenium Art” Giurgiu, CAR Pensionari, Centrul Cultural „Ion Vinea” Giurgiu, Centrul



vacanței școlare, a continuat cu 16 întâlniri, la care au participat copii și adolescenți,

proiectului „Donează o carte!”.

☞ Toamna ne-a adus cărți

Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Giurgiu, Crucea Roșie Giurgiu, Direcția Județeană pentru Cultură Giurgiu, Direcția Pentru Agricultură Județeană Giurgiu, Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu, Muzeul Județean „Teohari Antonescu”

● cu participarea excepțională: Octavian Ursulescu, Adrian Cioroianu, Ileana Popovici, Evelyne Croitoru, Petre Crăciun, Mirel Bîrlan, Camelia Florescu, Bela Andrași, Lili Ganceva - Asociația Euroregiunea Danubius Ruse Giurgiu, cetățeni de onoare ai

Vianu” și Sala Mică);

● 10 edituri prezente: Amurg Sentimental, Arco Iris, Coresi, Curtea Veche, Librex, Rotipo, Studis, Sud, Tritonic, Zorio

● 61 de evenimente:
– TÂRG DE CARTE, ediția a VIII-a

– 2 PIESE DE TEATRU
– 7 PROIECȚII DE FILM
– 3 CONFERINȚE
– 39 DE LANSĂRI ȘI PREZENTĂRI DE CARTE
– 4 EXPOZIȚII
– 3 MOMENTE ARTISTICE

– FLASH MOB
– TÂRG COMORI ALE AGRICULTORILOR DE PE MELEAGURILE GIURGIUVENE

● 4.905 participanți, dintre care: 1.094 de la 28 de instituții de învățământ participante, respectiv:

MEDIUL URBAN: Grădinița cu Program Prelungit „Prichindeii” Giurgiu, Grădinița cu Program Prelungit „Căsuța Fermecată” Giurgiu, Școala Gimnazială „Academician Marin Voiculescu” Giurgiu, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Giurgiu, Școala Gimnazială „Mircea cel Bătrân” Giurgiu, Școala Gimnazială Nr. 7 Giurgiu, Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Giurgiu, Școala Gimnazială „Martirii Brâncoveni” Giurgiu, Colegiul Național „Ion Măiorescu” Giurgiu, Liceul Teoretic „Tudor Vianu” Giurgiu, Liceul Teoretic „Nicolae Cartoian” Giurgiu, Liceul Tehnologic „Ion Barbu” Giurgiu;

MEDIUL RURAL: Școala Gimnazială Nr. 1 Adunații Copăceni, Școala Gimnazială Nr. 1 Bolintin Vale /Școala



„Democrația privită prin ochii elevilor” la Școala Gimnazială „Sfinții Martiri Brâncoveni” Giurgiu - bibliotecar Stanca Strîcnă, alături de elevii clasei a VIII-a C, coordonați de prof. Georgiana Știrbu și bibliotecar școlar Nicoleta Sin

Giurgiu, Primăria Municipiului Giurgiu, Școala Gimnazială de Artă „Victor Karpis” Giurgiu, Teatrul „Tudor Vianu” Giurgiu și alte școli, licee, grădinițe și instituții din județ;

● 16 parteneri media: Ultima Oră, Revista „Actualitatea Muzicală” a Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, Ali TV, Opinia Giurgiu, Giurgiu Tribune, Breaking News Giurgiu, Giurgiuveanul, Cronica Giurgiuveană, Giurgiu Express, Giurgiu Net, Giurgiu News, Jurnal Giurgiuvean, Obiectiv Giurgiu, Open TV, Radio România Actualități, TV Giurgiu;

municipiului și județului Giurgiu, parlamentari de Giurgiu, consilieri județeni și locali, reprezentanți ai Prefecturii Județului Giurgiu și ai unor instituții publice din municipiu și județ, giurgiuveni iubitori de cultură;

● 5 locații de desfășurare a evenimentelor: Ateneul „Nicolae Bălănescu” Giurgiu, Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu (str. Ștefan cel Mare, nr. 14), Pietonală (str. Mircea cel Bătrân), Școala Gimnazială Nr. 7 Giurgiu, Teatrul „Tudor Vianu” Giurgiu (Esplanada, Sala „Ileana Popovici”, Foaierul Teatrului „Tudor

Gimnazială Nr. 1 Malu Spart - structură a Școlii Gimnaziale Nr. 1 Bolintin Vale, Școala Gimnazială Nr. 1 Colibași, Școala Gimnazială „Dumitru Pătrașcu” Crevedia Mică, Școala Gimnazială „Nicolae Crevedia” Crevedia Mare, Școala Gimnazială Nr. 1 Daia, Școala Gimnazială „Marin Gh. Popescu” Gogoșari, Școala Gimnazială Nr. 1 Gostinari, Școala Gimnazială Nr. 1 Grădinari, Școala Gimnazială Nr. 1 Prundu, Școala Gimnazială Nr. 1 Stănești, Școala Gimnazială Nr. 1 Valea Dragului, Școala Gimnazială Nr. 1 Vărăști, Liceul Tehnologic Nr. 1 Comana, Liceul „Udriște Năsturel” Hotarele, Liceul Tehnologic „Tiu Dumitrescu” Mihăilești;

● 6 biblioteci comunale: Buturugeni, Florești-Stoenești, Gogoșari, Malu, Slobozia, Vărăști;

● 8 voluntari: Mirela Gruită, Petra Șerbănescu, Dorina Teletin, Ruxandra Andreea Tudor, Andra Mihalache, Yannis Mihăilă, Tudor Pencea, Patricia Ciobanu.

☞ Proiectul internațional „Cinema La Bibliotecă” s-a întors din vacanță cu „filme alese, povești memorabile și ocazia de a ne bucura împreună de magia cinematografiei într-un spațiu cultural prietenos și deschis tuturor”.

☞ Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, sub egida Consiliului Județean Giurgiu, s-a alăturat și în acest an evenimentului cultural anual Nocturna Bibliotecilor

2025, ediția a XVI-a, organizat de Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR), reunind biblioteci publice din România și Republica Moldova, într-o celebrare comună a lecturii,



Atelier de lectură „Din povești noi învățăm” - Cristina Nedelcu, bibliotecar, împreună cu preșcolarii de la Grădinița cu Program Prelungit „Prichindeii” Giurgiu, coordonați de director prof. Valentina Ștefania Coman și educator Ancuța Biță

prieteniei și incluziunii. În parteneriat cu CAR Pensionari, Nocturna Bibliotecilor 2025 a continuat tradiția unei mișcări culturale care aduce împreună oameni, idei și valori, transformând biblioteca într-un spațiu viu, al întâlnirilor autentice și al solidarității prin cultură, într-un eveniment deosebit (Întâlnire cu scriitorul giurgiuvean Petre Crăciun și Editura Zorio - prezentare de carte din Colecția „Biblioteca Giurgiuveană”, volumul cu nr. 118, „Smârdei 34”, și prezentarea proiectului „Povestea de vineri”; Lectură publică și momente muzicale susținute de membrii Clubului Pensionarilor din cadrul CARP Giurgiu,

coordonator Severius Nițulescu: Liliana Croitoru și Tudor Pencea; Microrecital Maria Ecaterina Mihăescu; Proiecție de film - Proiectul „Cinema la bibliotecă” - scurt metraje premiate; Expoziție de carte - 26 septembrie, Ziua

Europeană a Limbilor; Tur ghidat al bibliotecii.)

☞ Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, reprezentată de Cristina Nedelcu, bibliotecar, împreună cu preșcolarii de la Grădinița cu Program Prelungit „Prichindeii” Giurgiu, coordonați de director prof. Valentina Ștefania Coman și educator Ancuța Biță, au pășit în lumea fermecată a cuvintelor și imaginației, în cadrul atelierului de lectură „Din povești noi învățăm”, care a avut scopul de a le dezvolta celor mici dragostea pentru cărți, empatia, încrederea în sine, curajul, sinceritatea și creativitatea.

Citește, te rog, citește!

Lectura prinde viață în spații neconvenționale la Giurgiu

În Giurgiu, lectura iese din tiparele tradiționale și își face loc în inima orașului, acolo unde oamenii se întâlnesc, se plimbă sau călătoresc. Biblioteca Județeană Giurgiu a reușit să transforme spații cotidiene în veritabile „căsuțe de lectură”, creând oportunități pentru cititori de toate vârstele.

În perioada iulie-septembrie 2025, „Căsuțele de autor pentru cititor” au fost îmbogățite cu 765 de volume noi, donate cu generozitate prin proiectul „Donează o carte!”. Fiecare căsuță poartă numele unei personalități literare marcante, devenind un punct de atracție culturală în locuri cheie ale orașului:

- Parcul Alei găzduiește Căsuța „Tudor Vianu”

- Parcul Mihai Viteazul este locul Căsuței „Nicolae Cartojan”

- Parcul Pionierilor adăpostește Căsuța „Petre Ghelmez”

- Zona Serviciului Județean de Evidență a Populației – Căsuța „Dimitrie Bolintineanu”

Fiecare căsuță este mai mult decât un simplu punct de lectură: este un spațiu de întâlnire între cititor și literatură, un loc în care paginile prind viață și poveștile devin parte din ritmul cotidian al orașului.

În paralel, Biblioteca Județeană a completat cu 290 de volume și raftul dedicat proiectului „Citește și călătorește!”, realizat în parteneriat cu Consiliul Județean

Giurgiu și CFR Călători. Proiectul se adresează pasagerilor din Gara CFR Giurgiu Oraș, oferindu-le posibilitatea de a savura o carte atât în timpul călătoriilor, cât și în sala de așteptare, transformând fiecare minut de așteptare într-o experiență culturală.

Prin aceste inițiative, lectura devine o prezență vie și accesibilă, iar Biblioteca Județeană Giurgiu dovedește că poveștile pot însoți oamenii oriunde: în parcuri, pe străzi și chiar în tren. În orașul nostru, cărțile nu mai așteaptă să fie citite doar între patru pereți – ele ne însoțesc în drumurile zilnice și ne amintesc că magia lecturii poate fi întâlnită în cele mai neașteptate locuri.



Lansare de carte din Colecția „Biblioteca Giurgiuveană”, volumul nr. 118

„Smârdei 34”, autor Petre Crăciun

Seria lansărilor de carte din cadrul Zilelor Europene ale Patrimoniului, 19-21 septembrie 2025, a fost deschisă cu volumul autobiografic „Smârdei 34”, semnat de scriitorul giurgiuvean Petre Crăciun, publicat cu nr. 118 în cadrul Colecției „Biblioteca Giurgiuveană”, editată de Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu”. Petre Crăciun este unul dintre cei mai importanți scriitori români contemporani, cunoscut mai ales ca autor de literatură pentru copii. Pe lângă universul copilăriei clădit cu minuțiozitate, Petre Crăciun este și autorul unor romane complexe, antologii și cărți de colecție, un reputat editor, jurnalist și realizator de filme documentare, președintele

Evenimentul a avut loc în atmosfera primitoare a Sălii „Ileana Popovici” de la Teatrul „Tudor Vianu”, reunind prieteni,

dintre realizările sale și din planurile de viitor.

Apărută sub egida Editurii Zorio, în condiții grafice



profesori, foști colegi de școală ai scriitorului, rude, colegi de breaslă, elevi, jurnaliști, iubitori de literatură. A fost o întâlnire

deosebite, cartea reprezintă o incursiune sinceră în culisele vieții autorului, care mărturisește: „M-am decis să scriu acest volum autobiografic – pe care l-am intitulat *Smârdei 34*, după numele străzii unde m-am născut și unde astăzi locuiesc mama și sora mea – pentru a salva de la uitare informații despre familia mea și despre mine, despre persoanele care mi-au marcat existența – personalități sau oameni obișnuiți – despre locuri, întâmplări, bucurii și dezamăgiri.” Volumul reunește peste 200 de pagini de memorii, fotografii inedite și reflecții personale, structurate în 103 secțiuni, care acoperă aspectele esențiale ale vieții, legate de locurile natale, precum copilăria, adolescența sau



Filialei București Literatură pentru Copii și Tineret a Uniunii Scriitorilor din România.

emoționantă, scriitorul împărtășind publicului povestea din spatele cărții, dar și o parte

ascensiunea profesională. Cartea nu este doar o înșiruire de fapte cronologice, ci o relatare personală, scrisă la persoana întâi, care dezvăluie provocările care au modelat parcursul autorului. Petre Crăciun a scris despre colegi, profesori, oameni de cultură, prieteni sau pur și simplu despre oameni cu care s-a întâlnit și a colaborat. Este o carte despre autor și familia sa, dar și despre amintiri care ne aparțin nouă, tuturor, giurgiuvenilor.

Au vorbit despre volumul lansat: prof. Mariana Andei, prof. Sergiu Marinescu, prof. univ. dr. Constantin Stoenescu, Mirel Bîrlan – directorul Institutului Astronomic al Academiei Române, istoricul Ancu Damian, Lili Ganceva – director executiv al Asociației Euroregiunea „Danubius” Ruse-Giurgiu, scriitorii – Elena Bolănu, Ion Tipsie, Mariana Badea și Sergiu Afansiu (venit din Republica Moldova). Evenimentul a fost moderat de

către Daniela Bardan, manager Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu”, care a subliniat

Lansarea a inclus și o sesiune de autografe, în cadrul căreia mama autorului, Vasilica



Vasilica Crăciun, Petre Crăciun

importanța acestui volum ca o mărturie vie a unei cariere impresionante și a experiențelor de viață și de către Octavian Ursulescu, jurnalist și om de televiziune. Au participat elevi de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Giurgiu, coordonați de prof. Cristina Popescu, Nineta Văduva și Mihaela Vișan, școală unde a învățat autorul.

Crăciun, aflată la venerabila vârstă de 85 de ani, vizibil emoționată, și-a pus semnătura pe volumul lansat, alături de cea a fiului său. A fost un eveniment cu o profundă încărcătură emoțională și personală, oferind o perspectivă valoroasă asupra universului cărții și a muncii depuse, un omagiu adus familiei și locurilor natale.



Sergiu Afanasiu, Elena Bolănu, Melania Nidelea, Mirel Bîrlan, Cătălina Crăciun, Constantin Stoenescu, Ancu Damian, Sergiu Marinescu

Aspecte din activitatea Bibliotecii Orășenești Bolintin Vale în anul 2025

Orașul Bolintin Vale, localitate cu vechi rădăcini în istorie și o bogată prezență în viața socio-culturală a României, este a doua ca populație și dezvoltare din județul Giurgiu. Locuitorii săi sunt mari iubitori de cultură și patrimoniu, amatori de artă și cuvânt scris, aspecte care determină cumva și cursul investițiilor autorităților locale, dar și pe cele particulare. Merită să amintim că în ultimii ani la Bolintin Vale s-au restaurat două monumente istorice (Școala Veche și Primăria Veche), la începutul anului viitor se va începe lucrul la cel de-al treilea (Poșta Veche, sediu al Bibliotecii Orășenești) și că de curând s-a inaugurat un modern și generos spațiu expozițional în care

mai valoroase publicații culturale românești, revista „Sud”, reper incontestabil pentru literatura și critica

aceste cărți contribuind la o mai bună cunoaștere și promovare a arealului cultural bolintinean. Majoritatea



contemporană. Grupul de scriitori strâns în jurul revistei în aceste decenii are o bogată și diversă activitate editorială:

volumelor scrise de „Grupul de la Bolintin” sunt publicate de Editura Sud, care s-a impus în ultimii ani în spațiul editorial giurgiuvean.

Prin urmare, într-un asemenea context, o instituție de cultură precum Biblioteca Orășenească trebuie să funcționeze la un nivel de calitate corespunzător pentru a se ridica la cerințele utilizatorilor săi.

Cerința legală de a iniția, organiza și desfășura „proiecte și programe culturale, inclusiv în parteneriat cu autorități și instituții publice, cu alte instituții de profil sau prin parteneriat public-privat” (Art. 1, Legea nr. 334 din 31 mai 2002, republicată) este tratată cu foarte multă seriozitate de Biblioteca Orășenească Bolintin



funcționează Muzeul Uneltelor. Tot aici, la Bolintin Vale, de trei decenii ființează una dintre cele

poezie, roman, critică și istorie literară, geografie, istorie, călătorii, memorialistică, toate

Vale, ceea ce face ca de la an la an numărul și amploarea evenimentelor cultural-educative la care aceasta este organizator sau partener să fie din ce mai mari. Vom exemplifica cele afirmate prin prezentarea a doar câteva dintre momentele semnificative ale anului pe cale să se încheie.

Astfel, în data de 18 ianuarie 2025, în Salonul Bibliotecii Orășenești Bolintin Vale a avut loc vernisajul unei noi expoziții din ciclul „Genealogica – neamuri bolintinene”, în cadrul căreia a fost prezentată familia Petrescu, renumită prin jocarii săi, dar și prin profesioniști din alte domenii (ingineri, profesori, juriști...). Cu referire la importanța acestei expoziții genealogice, prof. Nicolae Scurtu preciza următoarele: „Există încă dintru începuturi anumite locuri care vorbesc peste timp. Și aceste locuri sunt vizitate adesea de specialiști care, de fapt, vin să cerceteze rădăcinile acelor locuri și ale oamenilor acelor locuri. Nu întâmplător, un emul al lui Sadoveanu spunea că la locurile unde s-au

născut, au crescut, au învățat marii oameni ai acestei țări ar trebui să mergem descoperiți și descuți, chiar dacă ar trebui să călcăm pe spini. Și ar trebui să ne-ntoarcem la locurile noastre de zi cu zi, mai puternici și mai

În cadrul aceluiași eveniment, în deschiderea momentului artistic dedicat poetului național, același prof. Nicolae Scurtu, Cetățean de Onoare al orașului Bolintin Vale și invitat special al acestei zile



înaripați. De câțiva ani îmi urmăresc și eu arborele genealogic. Genealogia este o disciplină auxiliară a istoriei, dar este una dintre cele mai însemnate discipline auxiliare. Acolo este omul, înaintașii și urmașii omului. Acolo este oglinda unei societăți care a stat dreaptă și dărză în fața istoriei fără să cedeze.”

de sărbătoare, a ținut să precizeze importanța studierii operelor eminesciene, fără a omite sublinierea superficialității în predarea și analizarea corectă, în profunzime, a principalelor creații care l-au recomandat pe Mihai Eminescu drept poetul cel mai reprezentativ al culturii românești: „Pe 15 ianuarie a



fost ziua lui Eminescu. El este chintesența spiritualității române, chintesența filosofiei românești. Tânărul acesta a spart tiparele, el nu a avut nevoie nici de școală și nici de profesori. Lecturile făcute în casa lui Aron Pumnul de la Cernăuți, la Botoșani, acestea l-au ridicat la un înalt nivel de spiritualitate. Se vorbește adesea de Eminescu, este invocat, dar Eminescu, astăzi, asemenea multor scriitori, nu este citit, nu este analizat în școală, nu este predat așa cum se cuvine generațiilor de elevi nici la gimnaziu, în liceu sau la universitate. A trecut vremea superlativelor. Trebuie să intrăm în text și să vedem ce este acolo. Cum spunea la un moment dat Arghezi într-o prefață stilizată la o traducere din Krîlov, «cititorul cărții va să cate unde bate miezul și unde nu mai bate».” Această parte secundă a întâlnirii din salonul Bibliotecii Orășenești Bolintin Vale a aparținut sopranei de origine albaneză Arlinda Morava, acompaniată la pian de prof. Adriana Alexandru, mezzosoprană a Operei Naționale din București, momentul liric fiind asigurat de actrița Mona Dobrișan care a recitat din versurile lui Eminescu, emoționând numerosul public prezent.

O altă manifestare demnă de amintit găzduită de Biblioteca Orășenească Bolintin Vale s-a desfășurat în data de 1 februarie 2025, când Editura Sud a dorit să prezinte publicului cele mai recente apariții editoriale sudiste, respectiv cărțile apărute în luna decembrie 2024. Această intenție, transformată în

realitate, a condus la organizarea unui eveniment original, rar sau deloc întâlnit, căci au fost lansate nu mai puțin de șase titluri semnate de șapte autori: Nicolae Scurtu (Cercetări literare. Scriitori și publiciști giurgiuveni), Niculae Stoica (Pamfil Șeicaru și

Gabriel Dragnea.

Printre evenimentele importante în activitatea bibliotecii bolintinene, tratate cu o atenție deosebită, se află numeroasele vizite individuale sau de grup care au avut darul de a familiariza pe vizitatori cu volumele tipărite și a-i



ctitoriile sale) Ilie Mândricel (Crevedile Neajlovului în documente), Victor Pencu (Elegiile timpului înghețat), Corneliu C. Cristescu (Istoria versificată a lui Mihai Voievod Viteazul), Gabriela Dumitru, Dan Florică (Pe aripile versului modern). După cum se poate observa și din titlurile cărților, acestea au avut tematici diverse: istorie literară (Nicolae Scurtu), istorie (Niculae Stoica și Ilie Mândricel), poezie (Victor Pencu, Corneliu C. Cristescu, Gabriela Dumitru, Dan Florică), însă toate sunt în legătură cu arealul cultural bolintinean și giurgiuvean. Pe lângă cei șapte autori, au mai luat cuvântul personalități recunoscute ale literelor contemporane, precum Florentin Popescu, Valere Burlacu, Titi Damian sau

determina, a-i provoca, să se apropie de cuvântul scris și de instituție în sine. Astfel, în anul 2025, Biblioteca Orășenească Bolintin Vale a fost vizitată în mai multe rânduri de elevi și cadre didactice de la instituții de învățământ din Bolintin Vale, Bolintin Deal, Palanca, Stoenesti, Malu Spart, Mihai Vodă, București, Mârșa, Crevedia ș.a., dar și de oaspeți din străinătate, din țări precum Letonia, Spania, Italia sau Anglia.

Deși prezentate sintetic și selectiv, aceste aspecte conturează Biblioteca Orășenească Bolintin Vale ca un centru de excelență în activitatea bibliologică, un exemplu de bună practică pentru alte instituții de gen.

Mircea PARASCHIV

Emil Talianu - vocea calmă a orașului nostru: o recapitulare a unei vieți dedicate presei, culturii și memoriei

Într-un oraș portuar care trăiește din amintiri și întâlniri - Giurgiu - oamenii țin aprinsă o flacără a memoriei colective. Emil Talianu este, fără exagerare, una dintre acele făclii: profesor, eminescolog, autor și ziarist care a transformat cercetarea locală și pasiunea pentru jurnalism într-un adevărat act de serviciu public. Prin cărți, emisiuni și inițiative culturale, el a construit pentru generațiile giurgiuvene un liant între trecut și prezent.

Emil Talianu și-a început viața intelectuală ca profesor preocupat de literatură și de figura lui Mihai Eminescu, temă pe care a continuat s-o aprofundeze în studii și volume dedicate. În paginile sale s-au întâlnit observația de gazetar și seducția documentului istoric; rezultatul este o operă locală care îmbină memorialistica cu inventarierea atentă a surselor. Pe lângă eseuri și studii eminesciene, Talianu a publicat volume ce readuc în lumină figuri giurgiuvene mai puțin cunoscute, o muncă de recuperare a memoriei care a fost apreciată în numeroase lansări organizate la Biblioteca Județeană „I. A. Bassarabescu”.

Ca ziarist și cronicar, Emil Talianu a fost un colaborator

constant al mijloacelor naționale de radio, semnând corespondențe și reportaje pentru posturi precum Radio România Actualități și Antena Satelor, unde a adus vocea locală în aria largă a



Emil Talianu

audiovizualului românesc. În același timp, a jucat un rol activ în spațiul jurnalistic giurgiuvean, implicându-se în proiecte editoriale și în inițiative menite să pună în valoare presa locală, culminând cu apariția lucrării sale documentare despre istoria presei giurgiuvene.

Unul dintre meritele lui cele mai vizibile rămâne preocuparea pentru istoria

jurnalismului local: volumul „Istoria jurnalismului giurgiuvean în date”, lansat la Biblioteca Județeană Giurgiu, este rodul acestei îngrijiri meticuloase; o carte-document care cotește spre arhivă, dar vorbește totodată și despre ce înseamnă a păstra vie comunitatea civică prin jurnalism. Evenimentul de lansare, însoțit de expoziții cu periodice istorice aflate în colecțiile bibliotecii, a adunat laolaltă jurnaliști, istorici și publicul orașului, semn că munca sa a avut ecou.

A fost și un animator al vieții profesionale a jurnaliștilor din teritoriu: înființarea și coordonarea filialei locale a Uniunii Ziariștilor Profesioniști sau intervențiile sale în sprijinul formării unei comunități profesionale reflectă, dincolo de cariera personală, și dorința de a lăsa în urma sa instituții și obiceiuri. Într-un județ în care presa regională trebuie adesea reinventată, prezența unor astfel de inițiative oferă stabilitate și repere tinerei generații de reporteri.

Moștenirea lui Emil Talianu nu se măsoară doar în cărți sau titluri: este vorba despre felul în care a lucrat cu arhivele, despre exigența față de document și despre

capacitatea de a povesti istoria locală cu demnitate. El a creat contexte în care orașul își poate regăsi vocea, fie prin festivaluri, lansări sau prin apariția unor lucrări care devin instrumente de lucru pentru cercetători și pasionați. În mod firesc, aceste eforturi au fost recunoscute și la nivel instituțional, iar numele său a apărut în documente ce propun recunoașteri publice ale activității sale.

Dacă ar fi să extragem o lecție din activitatea sa, aceasta ar fi că jurnalismul local poate fi, și trebuie să fie, o formă de grijă față de oraș. Talianu a demonstrat că „microistoria” - atentă, organizată, comunicată cu sensibilitate - înseamnă întărirea comunității. Munca lui amintește de răbdarea necesară pentru a construi arhive, pentru a pune oamenii și faptele laolaltă într-un mod care să reziste timpului.

În final, opera lui rămâne

Giurgiu și spațiul public național, și, poate cel mai important, generațiile de cititori și tineri jurnaliști care au învățat de la el metoda: atenția la detaliu, respectul pentru sursă și pentru cititor. Pentru o revistă de cultură,

interlocutorul, dar mai ales, prietenul Emil Talianu a fost distins în 2024 cu titlul de cetățean de onoare al județului Giurgiu.

Despre importanța cunoașterii trecutului local



Emil Talianu prezent la o lansare de carte autor Marius Radu Eremia

portretul lui Talianu e în primul rând o poveste despre cum un om poate transforma dragostea pentru loc într-o lucrare publică de durată.

Pentru toate aceste merite

pentru a consolida identitatea comunității

Stilul lui Emil Talianu îmbină jurnalismul cu eseul academic, documentul cu povestea. Prin preferințele sale tematice, jurnalism local, istorie literară, personalități giurgiuvene, Eminescu, el construiește o lucrare intelectuală profundă, dar accesibilă, care are drept scop păstrarea memoriei și consolidarea identității culturale. Scrisul său nu este flamboyant doar de dragul stilului, ci este o muncă de construcție și de dăruire pentru comunitatea din care face parte și pe care o prețuiește atât de mult.

Talianu este un cercetător pasionat al arhivelor și al publicațiilor vechi: în volumul său „Istoria jurnalismului giurgiuvean în date”, trece prin



Emil Talianu la Gogoșari la omagierea scriitorului Petre Ghelmez - Casa Memorială „Petre Ghelmez”

palpabilă: volume care vor sta pe rafturile bibliotecilor locale, articole și reportaje care au menținut legătura dintre

deosebite, care ne onorează și ne ambiționează în demersul nostru cultural local, jurnalistul, eminescologul,

peste 200 de periodice locale, multe mai puțin cunoscute. Acest tip de scris este riguros, bazat pe fapte, cu o structură cronologică, dar nu se limitează la o simplă listare de date: conține și abordări eseistice, cu interpretări și observații de context. Spiritul său de gazetar-istoric se vede în felul în care pune în valoare reporterii locali, ziare sau titluri uitate, dându-le o „viață” prin documentare.

Nu este doar un cronicar: Talianu îmbină stilul documentar cu reflecțiile personale. În cercetările lui despre Eminescu, de exemplu, el folosește sensibilitatea eseului literar pentru a comunica frumusețea și importanța legăturilor eminesciene cu Giurgiu. Scrisul lui invită la meditație: expune fapte pe care apoi le leagă de semnificații mai largi - culturale, geografice, simbolice (cum e metafora apei curgătoare legată de Dunăre în opera lui Eminescu, despre care vorbește Talianu).

În creația sa se simte în mod deosebit respectul pentru loc, pentru comunitatea giurgiuveană. El nu scrie pentru „marele public generic” doar, ci pentru cei care trăiesc în orașul său, pentru memoria colectivă. Abordarea lui este una de recuperare a istoriei locale: personajele, ziarele, poveștile sunt aduse la lumină cu grijă, mici fragmente de viață care merită rememorate. Totul temperat, clar, dedicat informării și conservării.

În lucrările sale jurnalistice, dar și academice (studii eminesciene, profiluri de personalități), combină

sensibilitatea literară cu seriozitatea cercetării. Este clară pasiunea lui pentru presa giurgiuveană: volumul „Istoria jurnalismului giurgiuvean în date” mai sus amintit este dovada centrală. În acest cadru, el investighează și

figuri locale: de exemplu, în cartea despre Nicolae Cantonieru, ziarist și personalitate locală, Talianu reface viața acestuia din arhive și documente. Totodată, în discursurile sale, apare ideea unui „pod al prieteniei”



jurnaliști, profiluri locale, evoluția mediei în Giurgiu.

Temele literare sunt tratate atât academic, cât și cu o pasiune personală, pentru că Talianu simte o legătură spirituală cu poezia și cu istoria literară. El valorifică

cultural(e) între maluri - Giurgiu și Ruse - inspirată chiar din viziunea lui Eminescu.

În Colecția Biblioteca Giurgiuveană, Emil Talianu a publicat o serie de volume

reprezentative și variate ca tematică, acoperind game vaste, de la poezie și metaforă la rigoarea și minuțiozitatea documentelor jurnalistice:

● *Niculae Cantonieru, scriitor militar* (2019)

● *Studii și consemnări* (2020)

(2009)

** *Niculae Bălănescu, scriitorul* (2012)

** *Personalități din localități giurgiuvene* (2017)

** *Un poet al Giurgiului, Emil Gulian* (2018)

** *Vasile Ruscescu, un scriitor al Sudului* (2019)



Emil Talianu la Biblioteca Județeană Giurgiu - membru al juriului la Concursul Județul Giurgiu în Viziunea Tinerilor (2024)

● *"Călugărenii", un ziar al tuturor vlăscenilor* (2021)

● *Istoria jurnalismului giurgiuvean în date* (2022)

A înnobilat mai multe volume publicate, de asemenea, în Colecția Biblioteca Giurgiuveană, pentru care a scris cu măiestrie și devotament prefața sau postfața:

** *Duh de basm. Poemele lui Edgar Poe* al scriitorului giurgiuvean Emil Gulian (2014)

** *Pe cărările vieții: puncte de inflexiune*, autori Bilcea N. Daia, Ion M. Dincă (2015)

** *Moartea fântânii* de Vasile Ruscescu (2015)

Alte volume publicate de domnia sa, la diverse edituri, includ:

** *Eminescu și Giurgiu* (2007)

** *Aproape de Luceafăr*

Ne este aproape la mai toate evenimentele majore organizate în contextul promovării culturii locale și a bunelor practici privind

organizate de numeroși autori giurgiuveni. Știm că putem conta de fiecare dată pe harul domniei sale, de dascăl, de erudit, de maestru bucuros să împărtășească din cunoașterea sa și celor din jur. Nu întâmplător este parte din juriul concursului pe care-l organizăm anual, „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor: tradiții, obiceiuri, atracții turistice”, care numără până în prezent cinci ediții: cu răbdare, tact, înțelegere și dragoste pentru literatură, Emil Talianu acordă votul său de încredere tinerei generații, îi sfătuiește cu blândețe și le deschide calea spre farmecul neobosit al artei. Și nu renunță niciodată. Cine îl ascultă pe Talianu depănând amintiri sau pur și simplu admirând sincer un vers, un simplu gând ori o operă structurată, pleacă acasă mai bogat, cu sufletul plin de frumos.

Omagiul nostru, domnule Talianu, pentru că ne sunteți

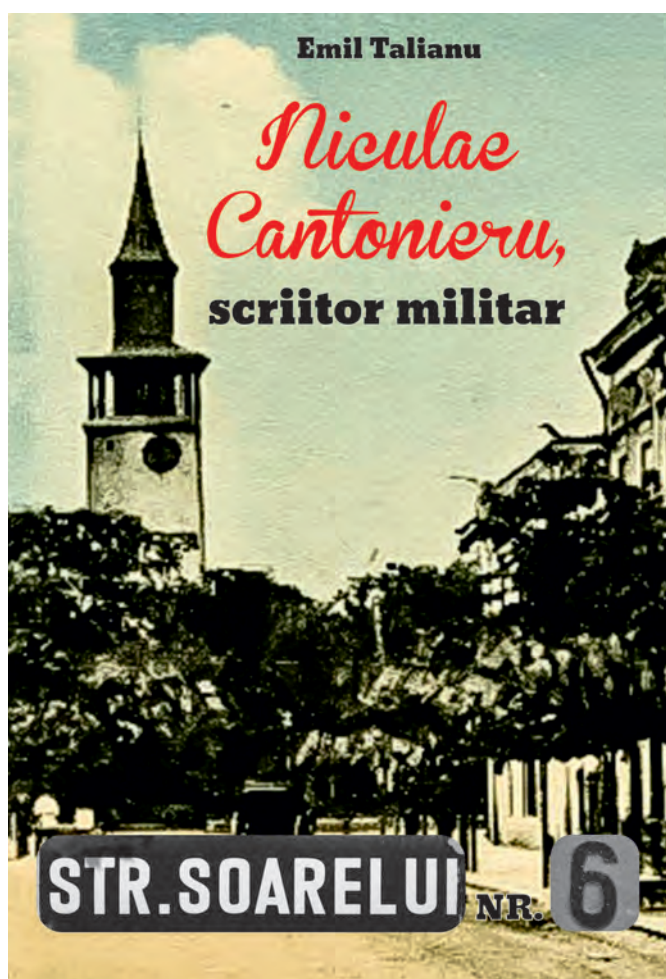


Emil Talianu la Biblioteca Județeană Giurgiu - alături de Luca Velciov - președinte al Uniunii Democratice a Bulgarilor din România (2023)

serviciile oferite de bibliotecă, atât cu lansări proprii, cât și cu discursuri emoționante, atent construite, în cadrul lansărilor

atât de drag!

Semnează, cu respect: Bibliotecarii, în numele comunității giurgiuvene.



Indicatori - Trimestrele I - III 2025

215.700

volume existente în colecțiile bibliotecii



825 (633 titluri)

volume intrate în bibliotecă, provenite din finanțare publică, donații, depozit legal local și schimb interbibliotecar

6.743 utilizatori înscrși



56.973 vizite la bibliotecă
(31.672 vizite virtuale)

29.903 volume împrumutate



Activitatea bibliotecii în social media:
477 postări ; 16.412 like-uri ; 3.563
followers; 429.186 accesări ale paginii
de facebook

Indicele de dotare – documente pe cap
de locuitor - 3,52

Indicele de frecvență – utilizatori/zi -
307,96

Apariții în mass media - 149

408 evenimente culturale de nivel
municipal, județean, național și
Internațional, la care au participat
13.957 persoane

575 sesiuni Internet, inclusiv sesiuni de
instruire a utilizatorilor

Dragul meu Giurgiu,

Ne știm de mult și ne ești foarte drag! Statornic și credincios, cu neuitatele tale file de istorie și o mulțime de locuri interesante - cu Podul Prieteniei și Cetatea lui Mircea cel Bătrân, cu Turnul Ceasornicului și cu Dunărea Ta argintie, cu o mulțime de evenimente culturale și cu giurgiuveni cu viziune și valori, orientați spre viitor, te întreci pe tine și îți stă mai bine ca oricând!

Trece vremea, atâtea povești așteaptă să prindă aripi, să sufere modificări și să ne fascineze fără încetare, să fie scrise de tine, pentru tine! Câte surprize ți-am pregătit de Zilele Europene ale Patrimoniului (așa se cade în contextul a zeci de evenimente unice, care te situează în centrul atenției naționale): proiecții de film remarcabile, lansări de carte, spectacole de teatru, de muzică, de poezie, întâlniri vii cu oameni providențiali, cu români de valoare care ridică comunitatea și cu atâtea edituri renumite prezente la a opta ediție a târgului de Carte!

Știi ce credem noi? În aceste zile, într-o atmosferă cu atâtea valențe romantice, ești patria poeziei, muzicii, filmului și creației, **ești PATRIA în care cultura devine o armă de apărare a siguranței naționale și nu un privilegiu al elitelor** - ești proiectul de viitor de care societatea giurgiuveană are nevoie și își leagă speranțele!

Mai presus de toate acestea, îți oferim prinosul nostru de recunoștință, de prețuire pentru fiecare loc și pentru fiecare piesă din acest extraordinar puzzle care îți poartă numele: GIURGIU!

**Triumfător oraș, te iubim pentru ceea ce ești
și pentru ceea ce poți să devii!**

NE STĂ BINE ÎMPREUNĂ!

Cu gândul la tine,
BIBLIOTECARII

**ZILELE EUROPENE ALE PATRIMONIULUI 2025
GIURGIU**

**19 - 21
septembrie
2025**